XXVIII. évfolyam, 8. szám. Ára: 1,80 Ft 1972. február 24.

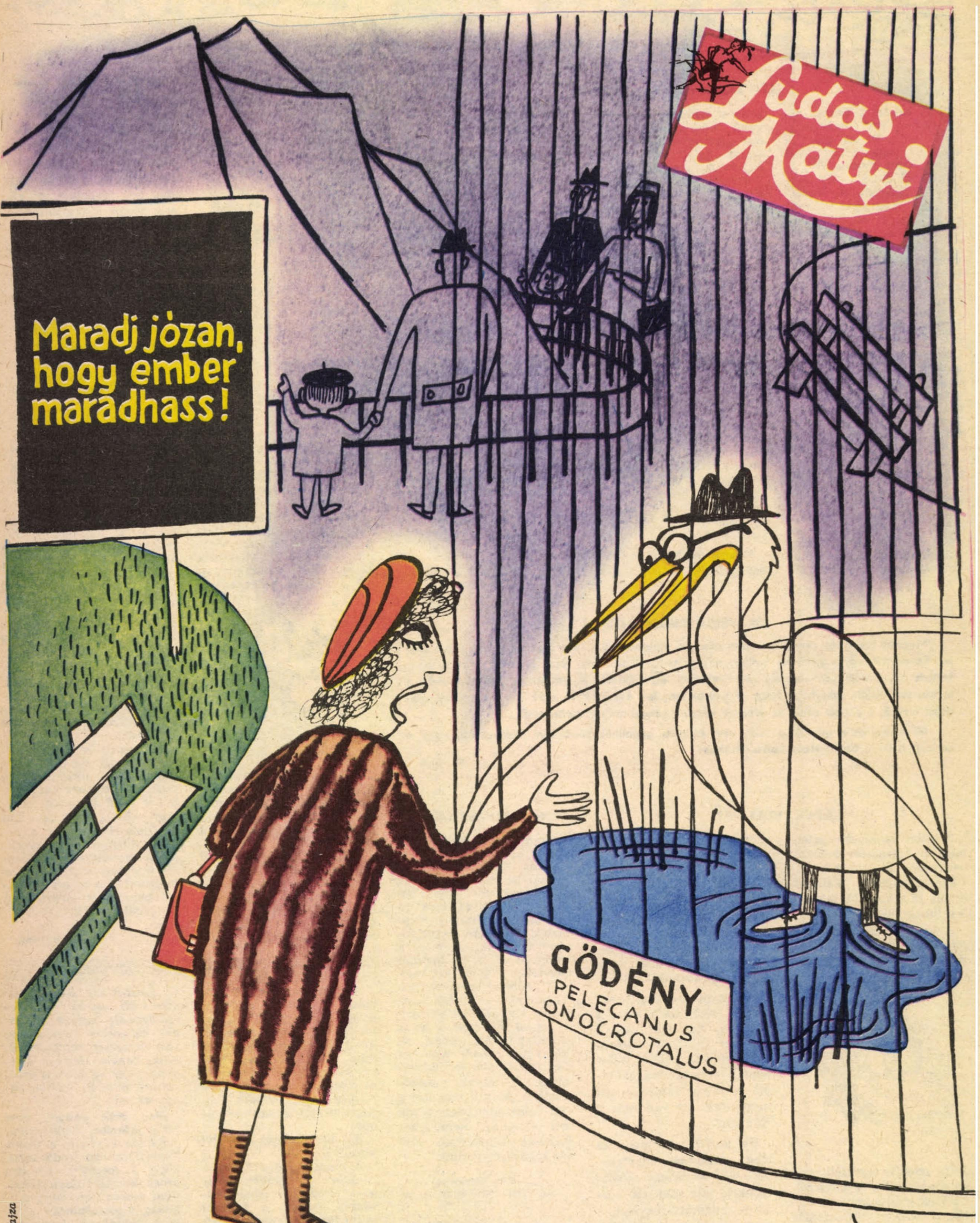
Ludas Matyi
Maradj józan, hogy ember maradhass!
GÖDÉNY
PELECANUS ONOCROTALUS
Várnai

— Látod, Ödön, mondtam, hogy ne igyál annyit!

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

MÉG EGYSZER AZ ÜVEGRŐL

Volt valaha a Balzac utca 40-ben egy üvegvisszaváltó bolt. Ez az üzlet a múlt év végén többet volt zárva, mint nyitva. A Ludas is írt emiatt róla. Akkor az Angyalföldi Közért Vállalat megígérte: hamarosan újból megnyílik a boltocska és tárt rekeszekkel várja a visszaváltandó üvegeket. Mi történt mégis? Január elsejével véglegesen lehúzták a bolt redőnyeit.

A környékbeliek azóta a Duna Áruházat kénytelenek ez ügyben felkeresni. Ott azonban a visszaváltó részleg csak fél kettőig fogad ügyfeleket. Az a háziasszony, aki napközben dolgozik, tehát csak szombaton viheti vissza a kiürült üvegeket, amikor szabadnapos, vagy korábban végez. Szombatonként épp ezért hosszú, tömött sorok álldogálnak a Duna Áruház említett részlege előtt, jó szerencséjükben bizakodva. Mert az is kell ám! Ismerek olyan háziasszonyt, akinek három egymást követő szombaton kellett kísérletet tennie a Nagy Művelet végrehajtására. Az első szombaton lehúzott redőnyt talált: leltároztak éppen. A második szombaton már 1 órakor leálltak a visszaváltással, mert minden rekesz megtelt. nem volt hova rakni az üvegeket. Ismerősöm, sokadmagával, kénytelen volt dolgavégezetlen távozni. Szerencsecsillaga végül felragyogott: a harmadik szombaton, hosszú várakozás után, végre sikerült megszabadulnia az üres flaskóktól.

Közismert, hogy az ördög nem irtózik jobban a tömjénfüsttől, mint a kereskedelem az üres üvegek visszaváltásától. Épp ezért minden módon igyekeznek figyelmen kívül hagyni azt a miniszteri utasítást, amelyik előírja, hogy az üvegeket mindig és mindenütt vissza kell venni. Az Angyalföldi Közért ellenőre. amikor a fenti panaszokat szóvá tettem neki, többek között arra hivatkozott, hogy évente sokkal több üveget kell visszaváltaniok, mint amennyit ténylegesen eladnak.

Az egészben csak az a csodálatos, hogy eddig még minden kereskedelmi vállalat, akihez hasonló panaszos ügyben fordultunk, ugyanerre hivatkozott. Tehát az egész kereskedelemre áll az, hogy több üveget vesznek vissza, mint amennyit eladnak? Hogy lehet ez? Honnan származik ez a hatalmas üvegtöbblet? A fogyasztók gyártják talán, zugban, éjjelente, a kereskedelem bosszantására?

(radványi)

RIGA-PANASZ

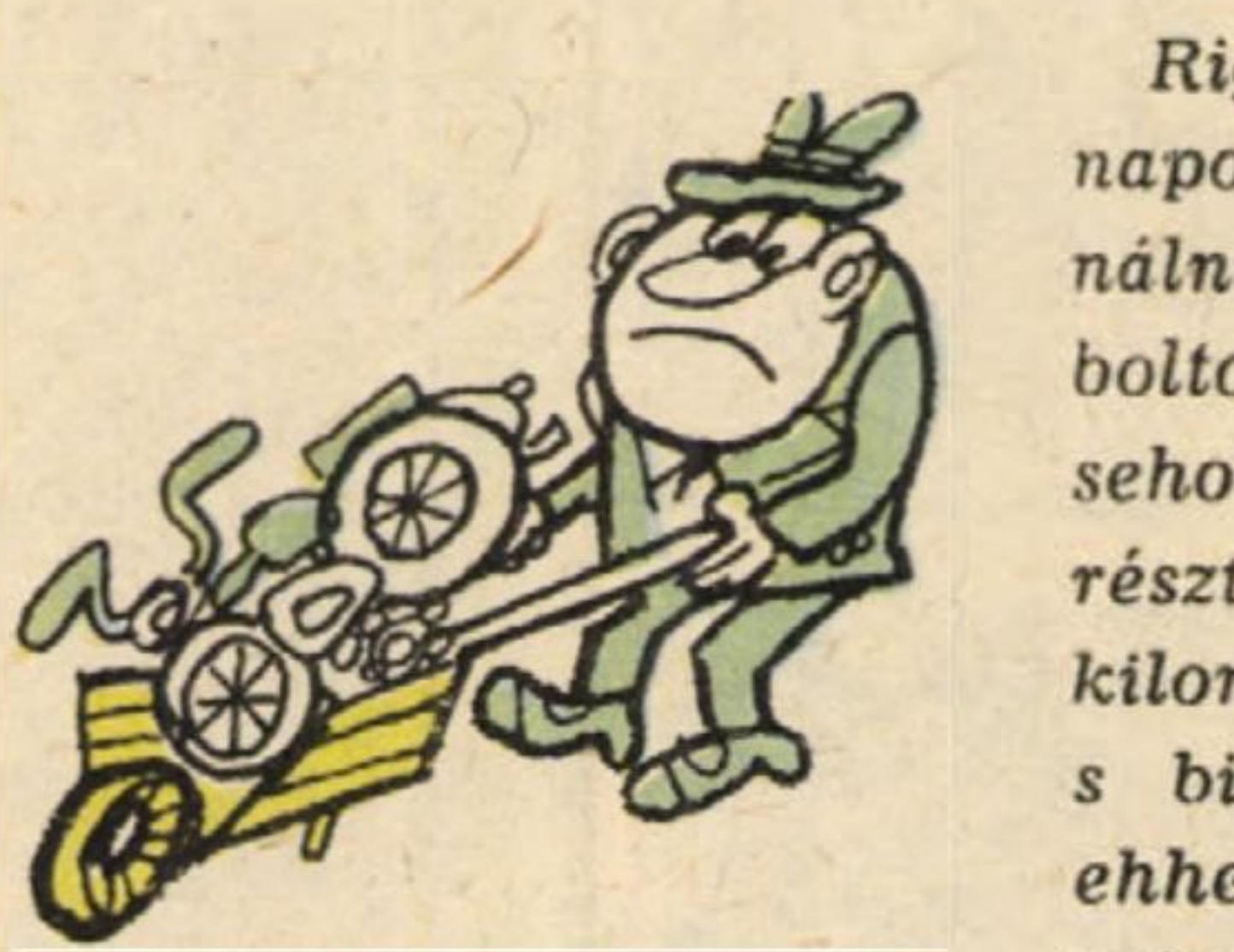

Riga segédmotoromat hónapok óta nem tudom használni, mert a környékbeli boltokban és szervizekben sehol sem kapok pótalkatrészt hozzá. Lakásomtól 20 kilométerre járok dolgozni, s bizony nagyon hiányzik ehhez a jármű nekem. Szeretném, ha legalább a tavaszi idényben újból használhatnám a Rigámat, ezért kérem, ha valaki jó tanácsot tud adni arra, hol kaphatok hozzá kuplungkosár külsőt és a főtengelyre késfogaskereket, sürgősen írja meg nekem!

Balogh Elemér
Geszt, Petőfi u. 41.

NYAKTÖRŐ ÜGY

Tavaly november elején villanyszerelők dolgoztak Rákoshegyen a Baross utca 74. számú házban.

A földelési munkák végzése közben megállapították, hogy az épület alatt húzódó, 21 lépcsős mély pincehelyiség világítása szabálytalan. A szakemberek nyomban intézkedtek: elvágták a vezetéket! Megszüntették az életveszélyt — legalábbis elektromos szempontból —, de bizonytalan időre sötétség borult a pincére.

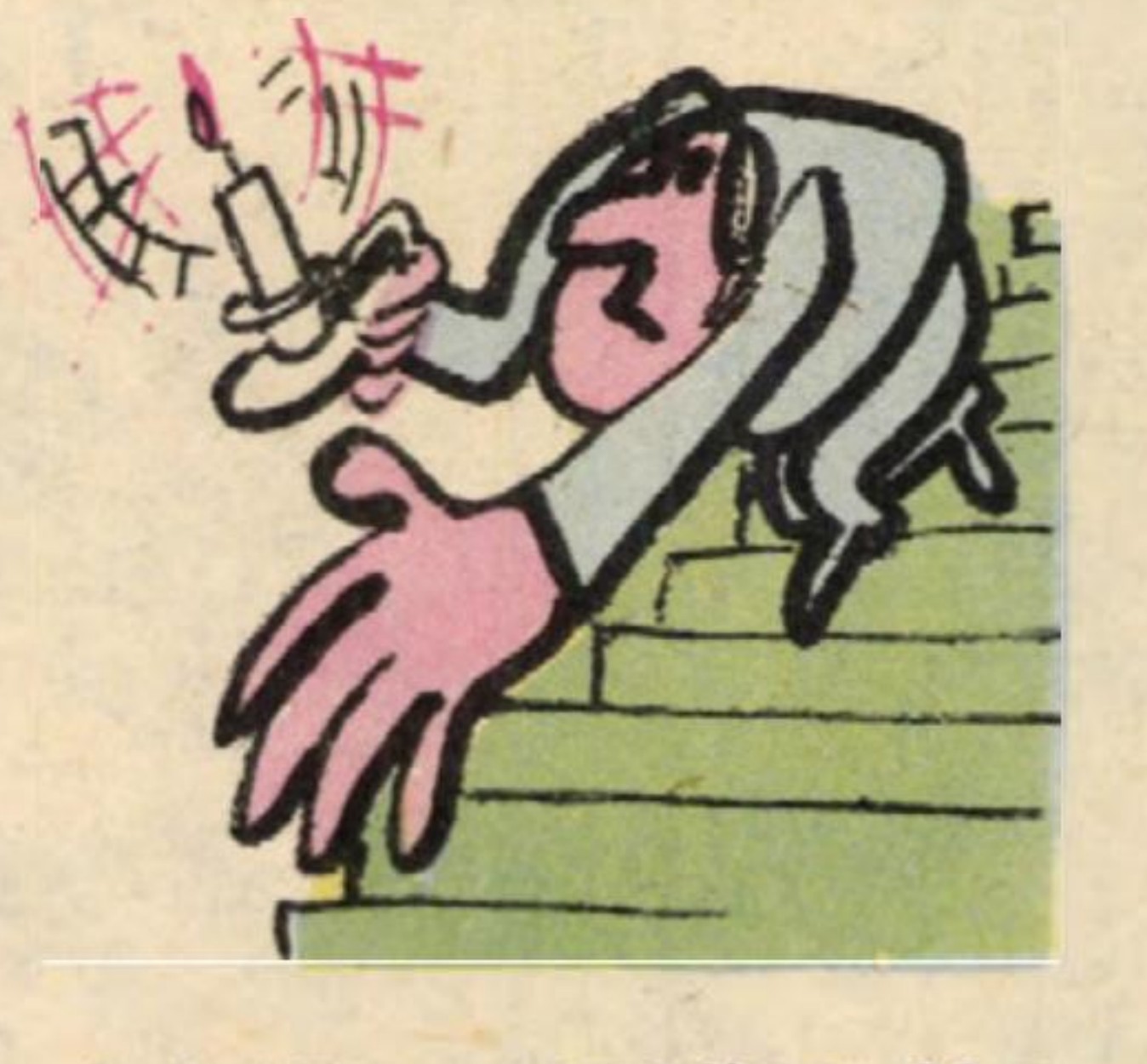

A tél azonban nem ijed meg a sötéttől, sűrűn lekényszeríti tüzelőért a lakókat. Sokszor csak a véletlennek köszönhető, hogy a sötétben kar- és lábtörés nélkül megúszták a botorkálást. A gyertya, gyufa, zseblámpa gyér fénye mellet nem biztonságos a közlekedés.

A lakók panaszukkal a ház gazdájához, az Ingatlankezelő Vállalathoz fordultak. Egy hónap múltán — mivel válasz még mindig nem érkezett levelükre —, reklamációra határozta el magát a lakók képviselője. Udvarias fogadtatásban volt része: „2150/71. nyilvántartási szám alatt iktattuk panaszos levelüket!" — hangzott az ügyintéző megnyugtató válasza, amiből az ügyfelek megtudhatták, hogy az adminisztráció kifogástalan az IKV-nál.

Már az új év első hónapja is elmúlt, de intézkedés azóta sem történt. Még csak választ sem kaptak a lakók beadványukra, nemhogy világítást a pincébe!

Mégis él bennünk a remény, hogy e sorok olvasása (és természetesen előzetes iktatása) után sürgősen intézkedik, és az eredményről bennünket is értesít a X. kerületi IKV.

(fenyvesi)

NAGYSTÍLÜ KERESKEDELEM

Magnót szeretnék venni, de nem akarom elhamarkodni. Szerencsére a választék elég bő. Bementem egy nagykörúti boltba, nézegettem, válogattam. Nem tudtam dönteni, megkértem az eladót: szíveskednék adni néhány prospektust. Megtagadta. Fellebbeztem: a vezető sem adott, mondván, hogy a gyárak minden készülékhez csak egy használati utasítást adnak, s ezeket csak az eladott készülékekhez tudják mellékelni.

Mi lenne, ha a gyárak a több ezer forintos gépekhez két-három prospektust, vagy — ne adj' isten — tízet-húszat kalkulálnának?

B. L. E.

ÉRDEKVÉDELEM?

Nagyon sajátosan értelmezi a fogyasztói érdekek védelmét az V. kerületi Vendéglátóipari Vállalat, amint az a hozzánk intézett levelükből kitűnik.

A történet eleje ismerős: munkatársunk bement a Bonbon nevű presszóba, Jaffa szörpöt szeretett volna inni, simán, szódavízzel. De csak ginnel keverve adták. Efölötti bosszúságát papírra vetette, s a Ludasban közzétette.

A cikk nyomán a vállalat igazgatója vizsgálatot folytatott, majd levélben tájékoztatta véleményéről szerkesztőségünket. Betű szerint idézzük a válaszlevél utolsó mondatát:

„Tekintettel arra, hogy a Jaffán kívül 5 féle üdítő ital van, a vendégek érdekvédelmének biztosítása érdekében nem tartottam helyesnek, hogy külön Jaffa szörpöt is adjunk."

Fel nem fogható, hogy miként sérti az a vendég érdekeit, ha nem öt, de hat féle üdítőből válogathat kedvére? Félnek talán, hogy a vendég megzavarodik a bőség láttán, s azt hiszi, hogy itt van már a Kánaán?

Ne kerteljünk, mondjuk meg világosan, másfajta, kevésbé tiszteletre méltó érdekek játszanak itt közre: a magasabb bevétel, a nagyobb haszon érdeke. Ezt joga van a Vendéglátónak védeni, minden elfogadható eszközzel. A szóban forgó módszer azonban semmiképp sem elfogadható.

GYENGE AZ ÓRA

Januárban az Elektromos Művek kicserélte a villanyóránkat. Kálváriánk akkor kezdődött. Az óra gyenge és ezért állandóan lecsapódik. Kihívtuk az Elektromos Művek szerelőit, megnézték, de nem csináltak semmit, azonkívül, hogy a kiszállási díjat, 20 forintot felvették. Újból kihívtuk őket, néhány nap múlva. Megint nem csináltak semmit, a kiszállási díjat persze újból felvették, s ők is megállapították, hogy az óra rossz. Most már az Elektromos Művek igazgatóságának írtunk ajánlott levélben. Még a mai napig sem válaszoltak. Sem főzni, sem világítani nem lehet rendesen a lakásban, sürgős segítséget várunk!

Kiss Sándorné
Bp. XIII., Mosoly u. 12–18.

UTAZÁSI PROSPEKTUS — HÁROMÉRT...

Az újságos bódé előtt bámészkodva örömmel látom a minap, hogy időszakos kiadványaink népes családja újabb taggal gyarapodott. A címlapon nagy utazásokat sejtető járművek rajzolata fölött azonban egy meglepő cím ragadta meg figyelmemet, hogy aszongya:

A Volán Tourist 1972. évi utazásai.

A kiadvány ára 3 forint. Amikor kifizettem, már nem az utazni vágyó közönség, hanem a hibákat tollhegyre tűző gyűjtőszenvedély késztetett a közelebbi megismerésre. Némi gyakorlatom lévén ugyanis az utazási propagandafüzetek táján, tudom, hogy a 3 forintért árusitott nagyon szerény füzetkéhez hasonlót az IBUSZ-nál sokkal tetszetősebb szines nyomású fedőlappal, ingyen nyomnak az ember kezébe. Így van ez persze nemcsak nálunk, hanem szerte a világon, mivel az utazási prospektus minden időben ingyenes volt.

Még csak annyit: nem fér a fejembe, miféle meggondolás késztette a Volán Tourist utazási irodát arra, hogy 3 forintért árusitsa prospektusát. Hiszen a külföldi utazás nem olcsó mulatság, a társasutazást szervező irodáknak bizalomra van szükségük. A forintezreket befizető turisták bizalmát pedig nemigen fokozzák az ilyen kicsinyes 3 forintok.

(f—p)

HÉTFŐ

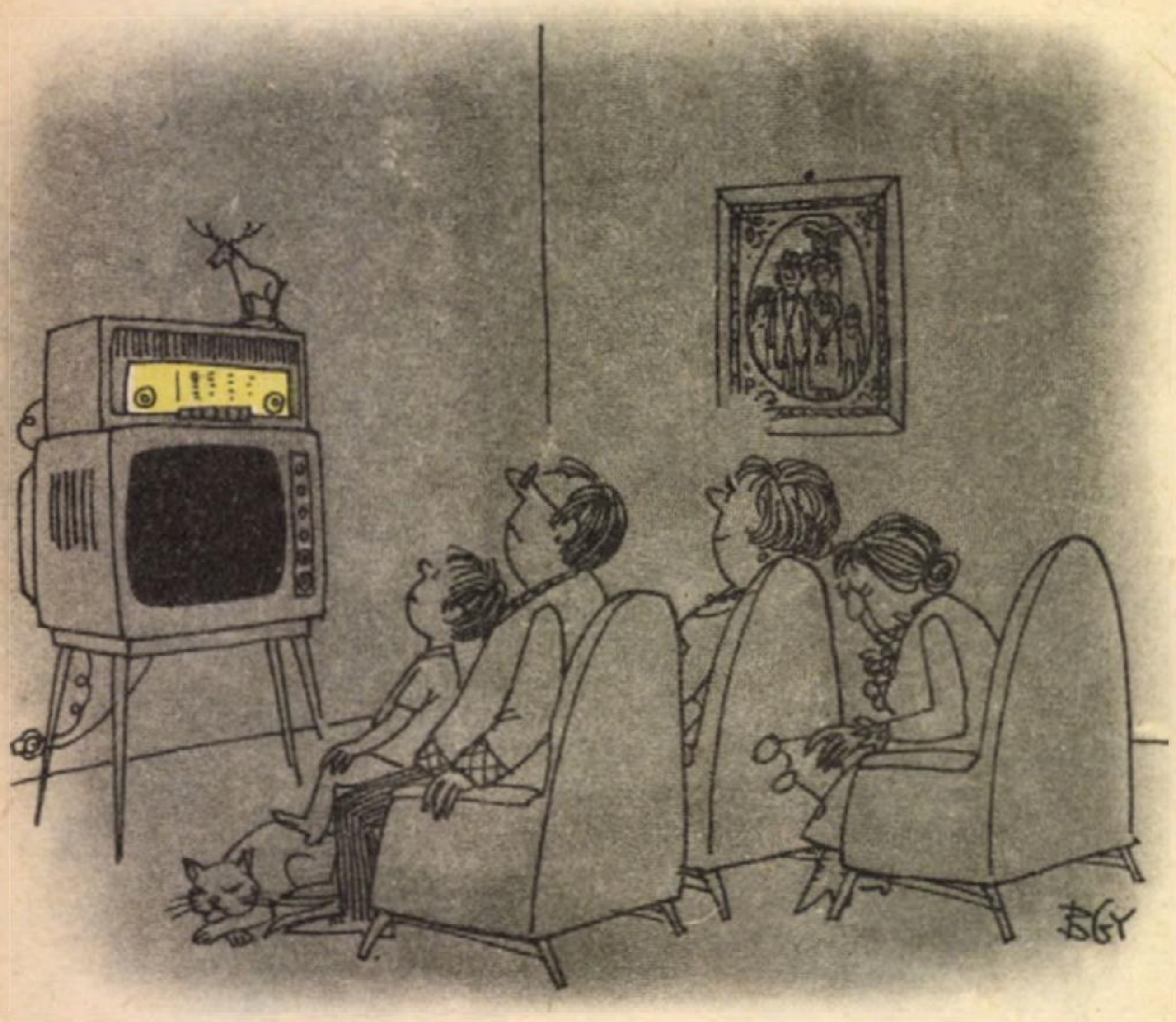

A szokás hatalma ...

A NÉGEREK ÉS FEHÉREK EGYÜTTMŰKÖDÉSE RHODESIÁBAN

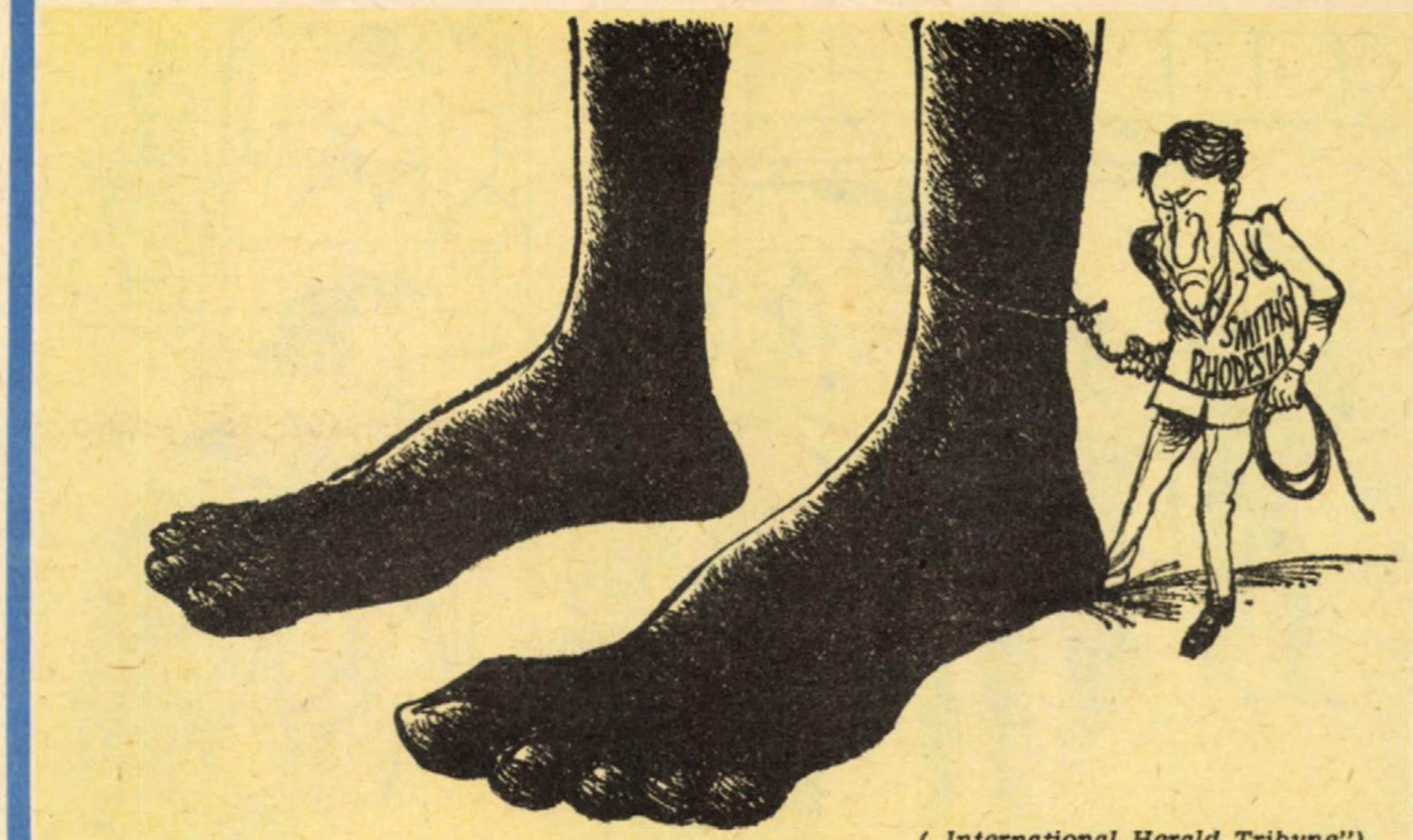

(„International Herald Tribune")

BABA-ARC A DIVAT

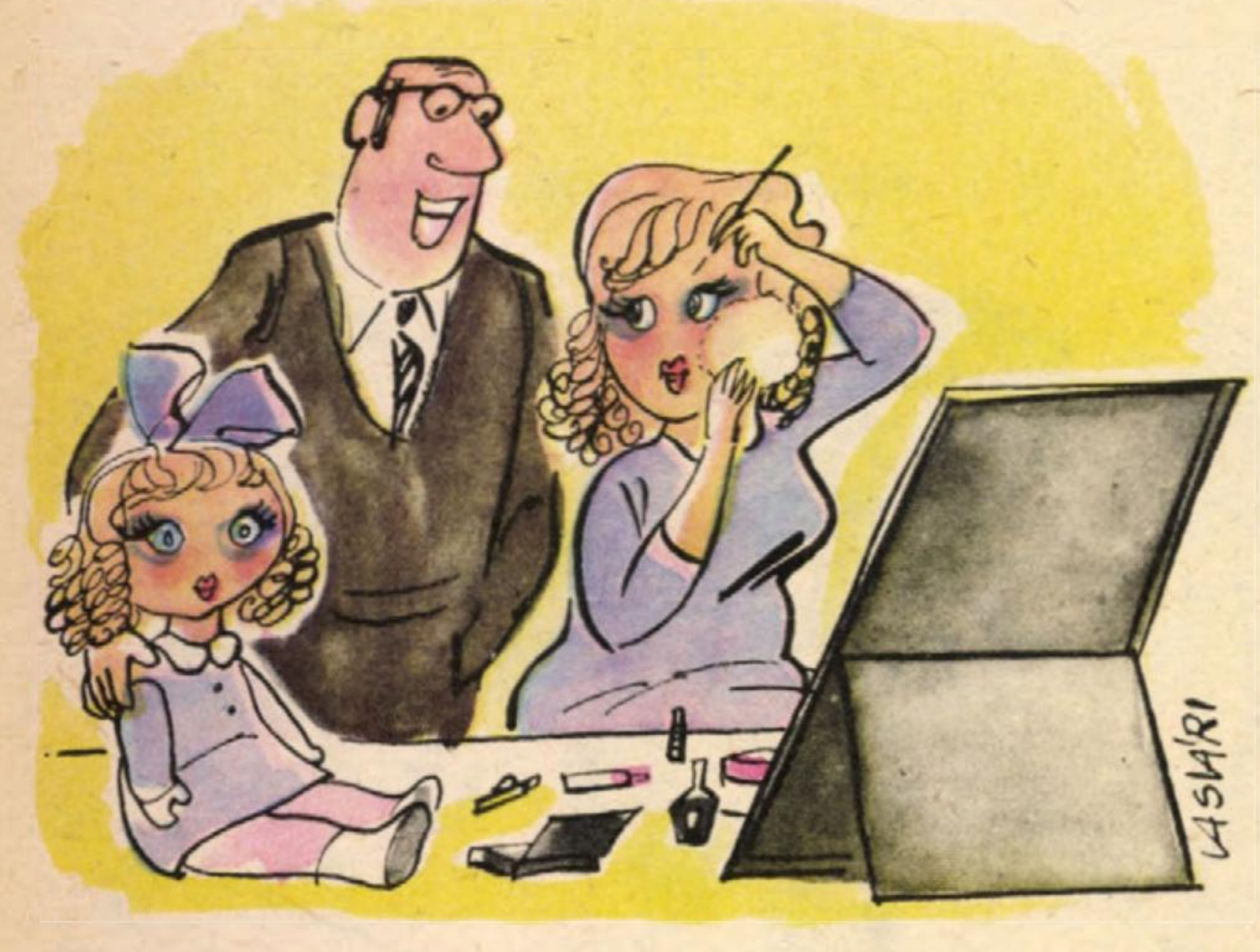

– Bravó! Már majdnem olyan kifejezéstelen ...

FOLYTATÁSOS KRIMI

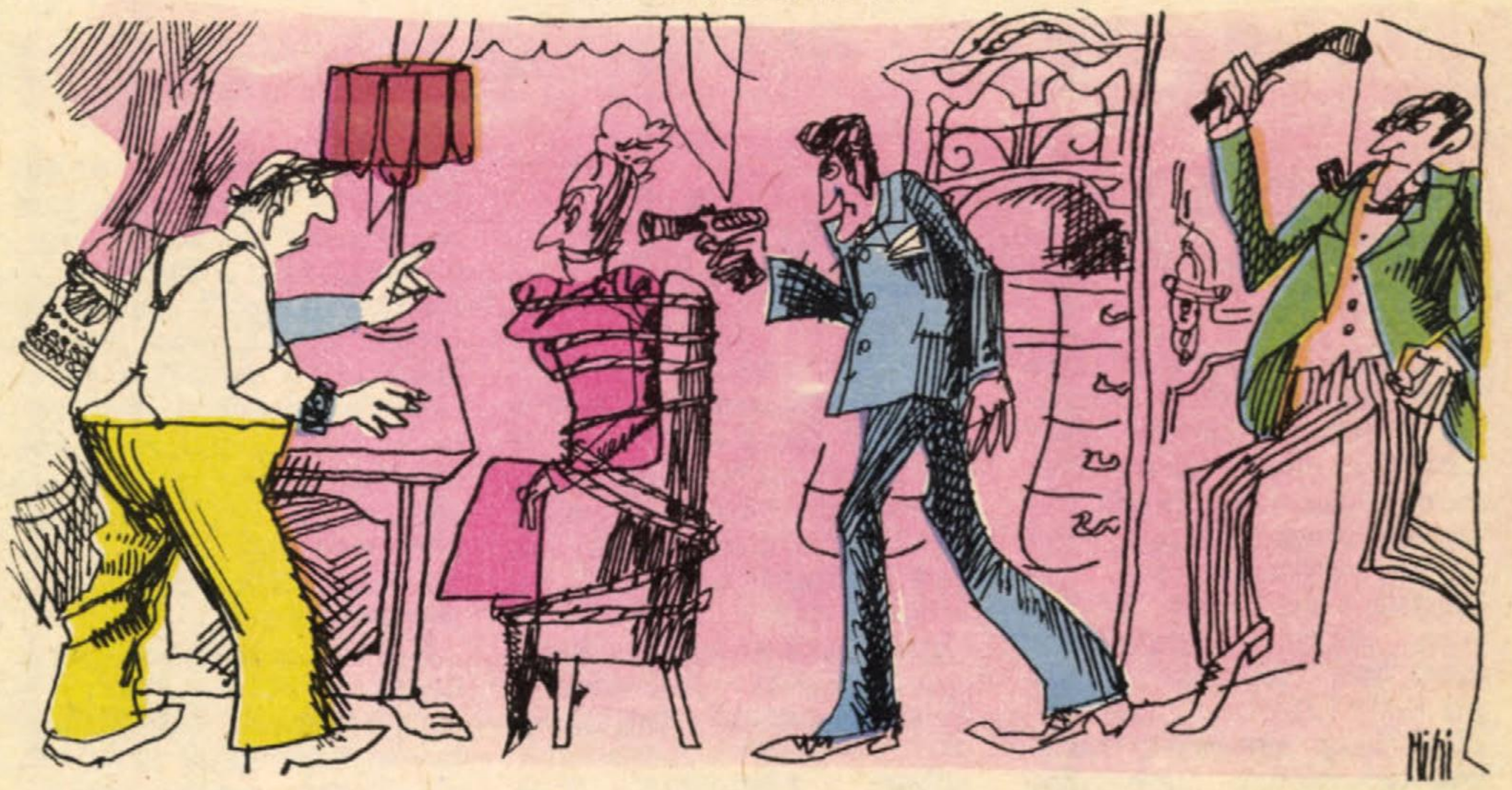

– Stop! A jövő héten innen folytatjuk ...

Egy és más

①

Azon töprengek: csakugyan olyan egyszerű volna a recept?

Töprengésem előzményei a következők:

A Katona József Színház nemrégiben bemutatott egy amerikai vígjátékot, abból a nyilvánvaló célból, hogy egy vidám estét szerezzen közönségének. A darab világszerte ismert szerzője, Simon Neil, fölényes mestere a szakmájának; találékony, nem ízléstelen, és remek szerepeket ír. A nézőt megdöbbenteni, elgondolkoztatni, sokírozni, kioktatni, nagy igazságokra ráébreszteni nem szándéka. Bizonyára nem is tudná. Mulattatni akarja, és tudja. Hogy az ilyen darabot a kritika ökölrázva, de legalábbis gúnyos lebecsüléssel fogadja, azt már megszoktam. Képtelen módszer, de úgy látszik, törvényszerű, hogy egy mulattató színpadi művet a kritikus nem a darab súlycsoportjában ítél meg. Hadd éljek egy hasonlattal: olyan ez, mint ha a lepkesúlyú ökölvívót egy nehézsúlyúval állítanám szembe, s aztán kinevetném, hogy milyen alárendelt szerepet játszik. Nos jó, mindezt — mint említettem — már megszoktam, annak ellenére is, hogy mértékadó nyilatkozatokból tudjuk: nevetni nem szégyen, vidám és problémátlan szórakozásra is szükség van. Az már azonban meghökkent és töprengésre késztet, hogy a Tükör kritikusa, L. H. Gy., az említett színdarabról — egyebek közt — így ír:

„A recept egyszerű! Végy egy huszonhárom éve hűséges férjet, aki már nagyon türelmetlen, mert a mindent elöntő szexhullám szárazon hagyja. Háromszor fut neki a kalandnak, ám mindháromszor hajótörést szenved. Túlzottan szabályossá csavarozott élete ..." — stb., stb. — röviden összefoglalja a vígjáték kitűnő alapötletét, melyből — mellesleg szólva — egy más karakterű szerző (egy „nehézsúlyú boxoló") akár időtálló remekművet is írhatott volna.

Nos, csakugyan egyszerű a recept? Aligha. *Akkor persze már egyszerű*, ha valaki létrehozta (kitalálta, megálmodta, elleste). Ám ha tévednék, s a recept csakugyan egyszerű, javaslom a kritikusnak, hogy hozzon össze egy épkézláb, színpadképes vígjátékot az ilyen egyszerű receptek alapján. Biztosíthatom afelől, hogy az ajkbiggyesztő és gúnyos kritikáért bőven fogja kárpótolni a jó mulatságért mindig hálás nézők tapsa. A jogdíjakról nem is beszélve.

②

A vendéglátóipar örökzöld gondja: az osztályba-sorolás. Ezen a téren nagyon sok a visszás jelenség. A legfőbb baj az, hogy a vendéglátóhelyek egy része nem tartja a besorolásával járó színvonalat, s rövidebb-hosszabb idő elteltével lejjebb csúszik. Csak az áraihoz ragaszkodik.

Olvasom az újságban, hogy a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes főosztálya most rendet készül teremteni e téren s szigorú feltételek alapján fogja besorolni az üzemegységeket. A besorolásnál még az üzlethelyiség portálját is figyelembe kell venni, nem is beszélve az edények, poharak és evőeszközök mineműségéről. Ez jó hír.

Az már viszont rossz hír, hogy a besorolást *háromévenként* fogják felülvizsgálni. Ez nagy idő. Tapasztalataim szerint egy étterem lezülléséhez egy félév, de szerencsés esetben néhány hét is elegendő. Sőt. Egy első osztályú étteremben a múlt hét keddjén remekül ebédeltem, de ugyanott pénteken már kemény volt a sült és meleg a sör. Még jó, hogy a főúr pénteken még a szokottnál is mélyebb meghajlással búcsúzott tőlem, s így végeredményben mégiscsak kijött az első osztályú színvonal.

③

Az utóbbi időben a következő szép költeményeket alkottam:

Reggeli fohász

Isten veled, jó kanapé,
Erőm most a munkanapé!

Egy kertészetben

— Ebből lesz a begónia,
Ha sikerül megónia!

Casanova kérdez

„Megengedik, hogy egy szerelmes éjem
Egyszer elmeséljem?"

Elhagyott férj keserve

Éjszakáim átsóhajtom ...
Nőm eltűnt a hátsó ajtón.

(t.)

INTERJÚ

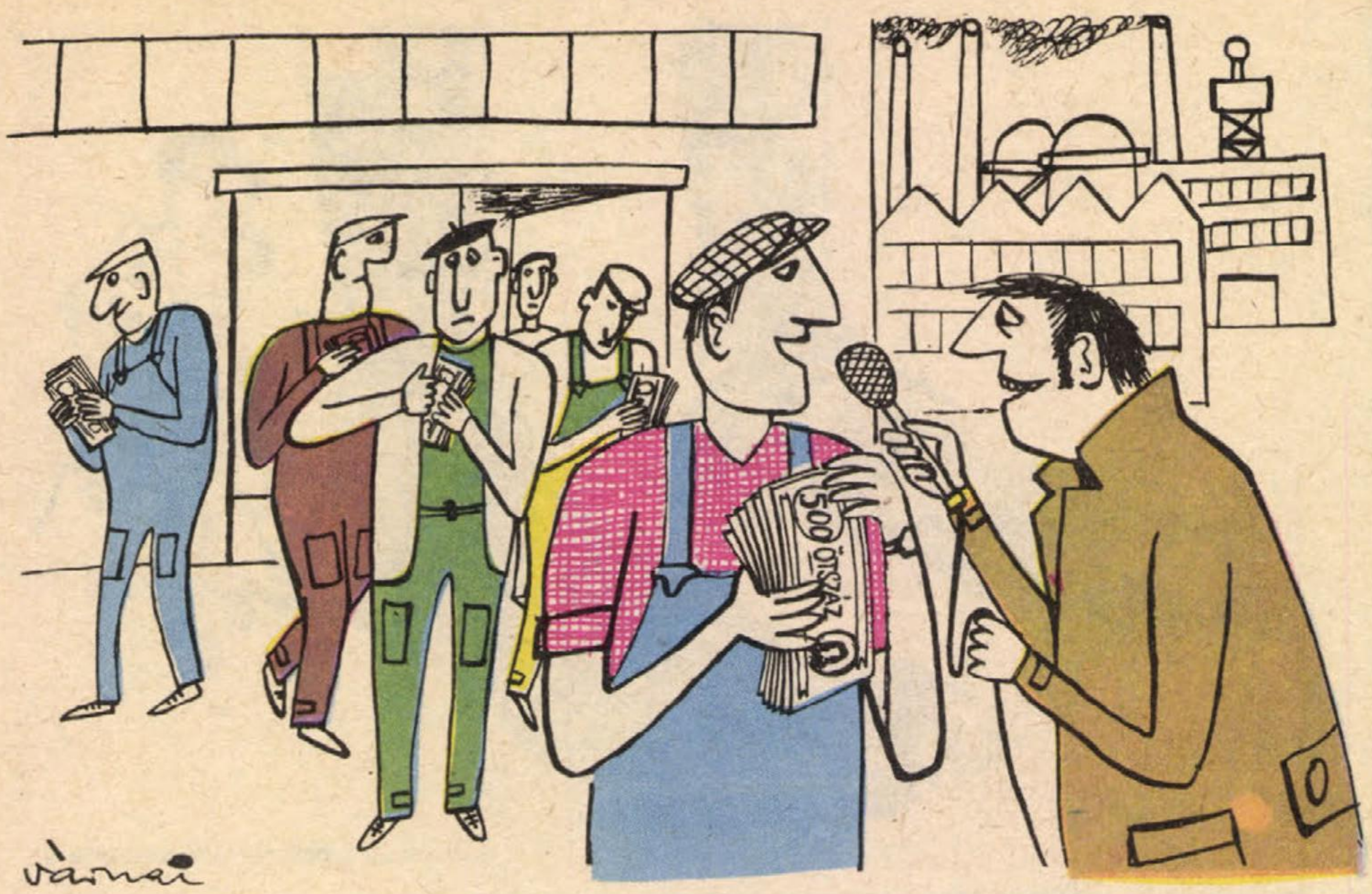

– És mire költi a hűségpénzt?
– Végre nyithatok egy lángossütőt!

ÚJ MUNKAERŐ

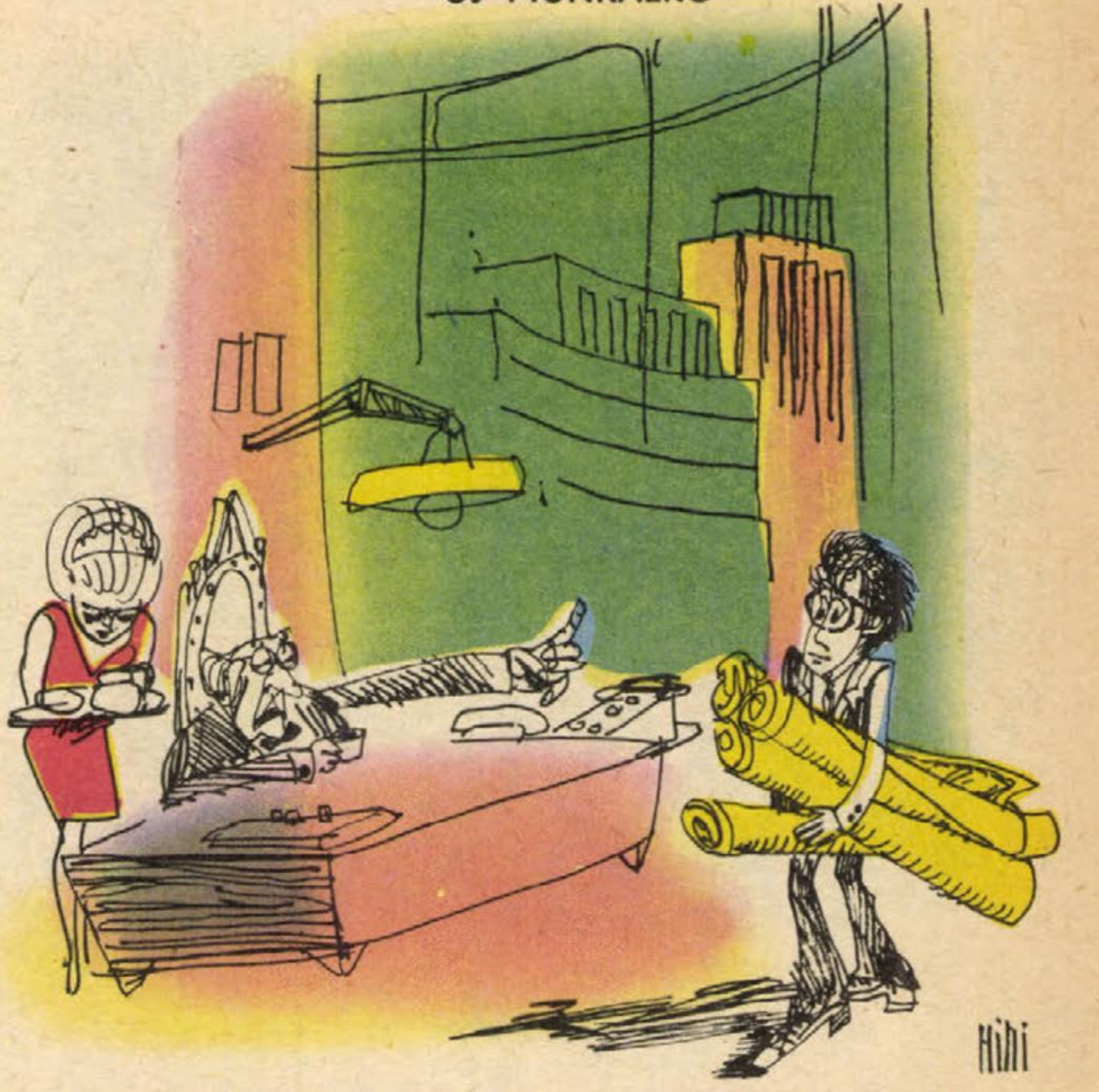

– Ebből a négy díjazott tervből próbáljon egy használhatót csinálni...

POHARAZÓ

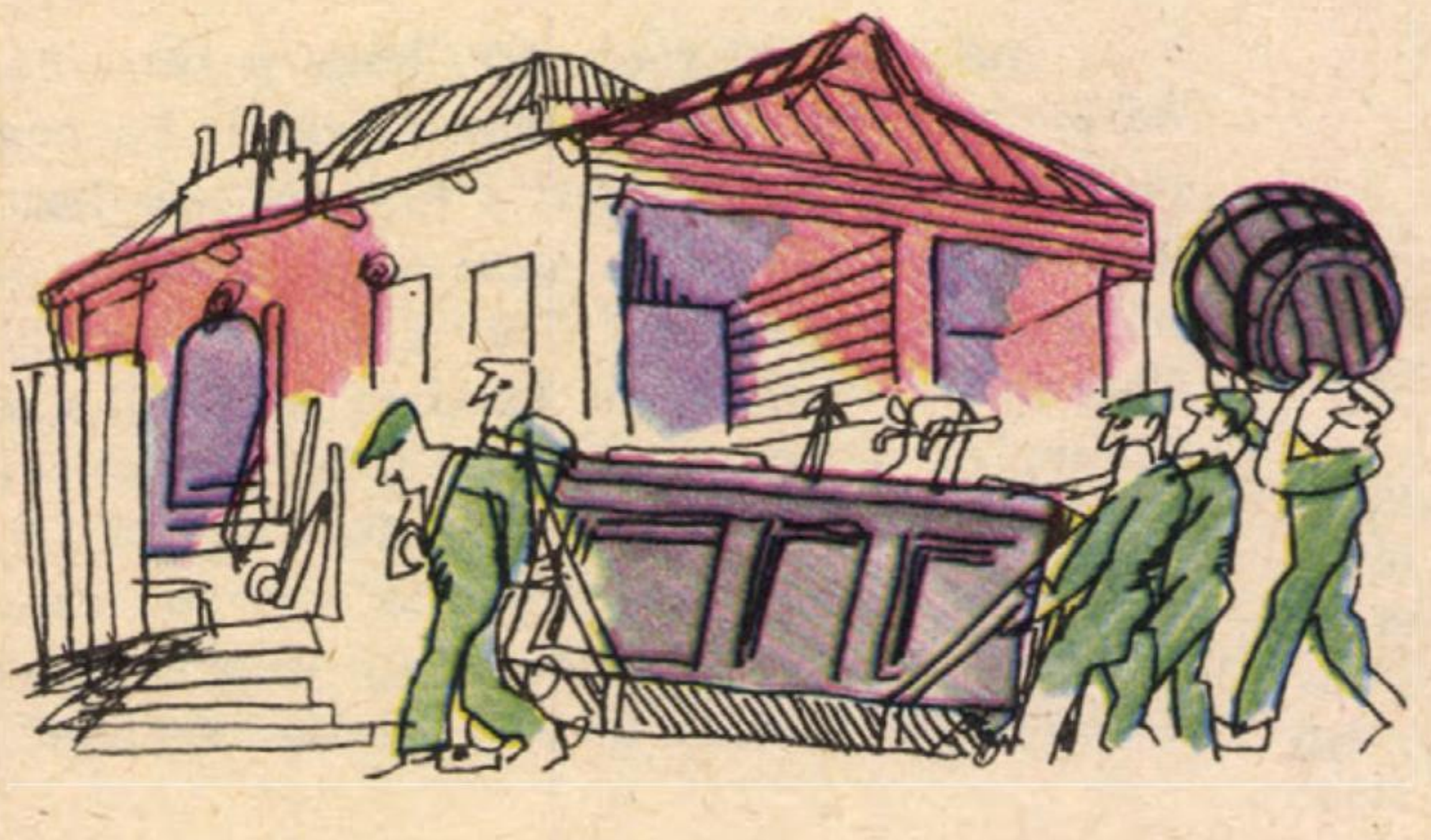

Igazam bizonyítására közvéleményt kutattam az elmúlt héten Csepelen. Húsz helyi (kerületi) lakost, férfit-nőt vegyesen, megkérdeztem, hogy a köz szempontjából azt tartják-e helyesnek, ha három lakást átalakítanak sört, bort, töményt és némi ételt kiszolgáló poharazóvá, vagy egy-egy poharazót varázsolnak át három-három lakássá?

A megkérdezettek kivétel nélkül a poharazó helyett a három lakás mellett döntöttek. Néhányan csodálkozva néztek rám, és egyértelmű válaszuk után megjegyezték: látják, hogy komoly ember vagyok, nincs szándékukban engem megsérteni, de hogy a csudába tudok ilyen nagy ostobaságot kérdezni, amikor ismerem a csepeli lakásgondokat.

Erre a kérdésre a saját reputációm érdekében ezúton válaszolok: Én ezt az ostobaságot csupán azért kérdeztem, mert a Népi Ellenőrzés című folyóiratban olvastam, hogy a dömsödi Aranykalász Tsz vezetősége egy háromlakásos csepeli házat átalakított poharazóvá. Én ezen több okból csodálkoztam. Például:

Milyen közéleti gondolkodású emberek lehetnek a dömsödi téesz vezetői, ha a poharazó várható haszna érdekében három lakással csökkentik a csepeliek lakáskészletét? A népi ellenőrökkel együtt, úgy vélem, okkal csodálkozom azon, hogy miként kaphatott a téesz, vendéglő megnyitására engedélyt Csepelnek abban a körzetében, ahol négyszáz méteres sugarú körben egymás hegyén-hátán tíz *„különféle elnevezéseken futó”* (így írja a lap!) italmérést találhat a szomjas vándor? (Köztük a három lakásból nemrég átalakított Sas utcai poharazót!)

Hogy milyen gyorsan és leleményesen intézte a dömsödi téesz a csepeli lakások átépítését poharazóvá, arra még semmiféle középítkezésnél (kórház, iskola, lakóház stb.) nem volt példa. A népi ellenőrök megállapították, hogy a poharazó építése idején Csepelen *„A lakóházak építési üteme lelassult, mert este és éjjel a vendéglő építésén dolgozók másnap* (tehát nappal!) *már fáradtak voltak...”* Jól tessék megérteni: a saját munkahelyükön, a Csepeli (XXI. ker.) Lakásépítő Ktsz építkezésein voltak fáradtak! Nem lehet, persze, figyelmen kívül hagyni, hogy míg a ktsz-ben tíz forintos nappali órabért fizettek, a poharazó esti és éjszakai építésénél negyven forintos órabérrel honorálta a ktsz-ből toborzott építőmunkásokat a maszek vállalkozó, aki véletlenül nem volt más, mint a Lakásépítő Ktsz egyik építésztechnikusa.

Sokat beszélünk az ügyeskedőkről, akik a köz rovására akarnak mindenáron busás haszonhoz jutni. Én ide sorolom a téesz-poharazó ilyenféle alapítását is, akár a dömsödiek csinálják, akár mások. Engem bizony nem nyugtat meg a népi ellenőrzés szerint kilátásba helyezett több fegyelmi és szabálysértési eljárás, adóügyi bírságolás, a poharazó működési engedélyének esetleges visszavonása. Ez nekem kevés, és főleg kevés a dömsödi téesznek. Megnyugtatna azonban, ha mindezen felül arra köteleznék a téeszt, hogy a poharazó helyébe sürgősen *állítsa vissza* a lakásokat Csepelen. Továbbá arra köteleznék, hogy vásároljon legalább még egy poharazót, vagy kiskocsmát Csepelen, (vagy akár egy másik kerületben) és alakíttassa át három lakássá a pesti lakásínség enyhítésére. Gyorsan, nagy igyekezettel, esti és éjszakai maszek-műszakkal, esetleg negyvenforintos órabérrel, mint ahogy ezt a csepeli poharazó építésénél tette. (Talán ismét megtudja ehhez nyerni a Lakásépítő Ktsz építésztechnikusát — maszek alapon.) Aztán a téesz derék vezetősége az évi zárszámadáson számoljon be az ide-oda építkezések és büntetések költségeiről.

Hadd lássa a tagság, hogy a közjó érdekében mit tud produkálni a túl ügyes téesz-vezetés, ha feszül benne az akarat...

Földes György

MINDENT A KÖZÖNSÉGÉRT

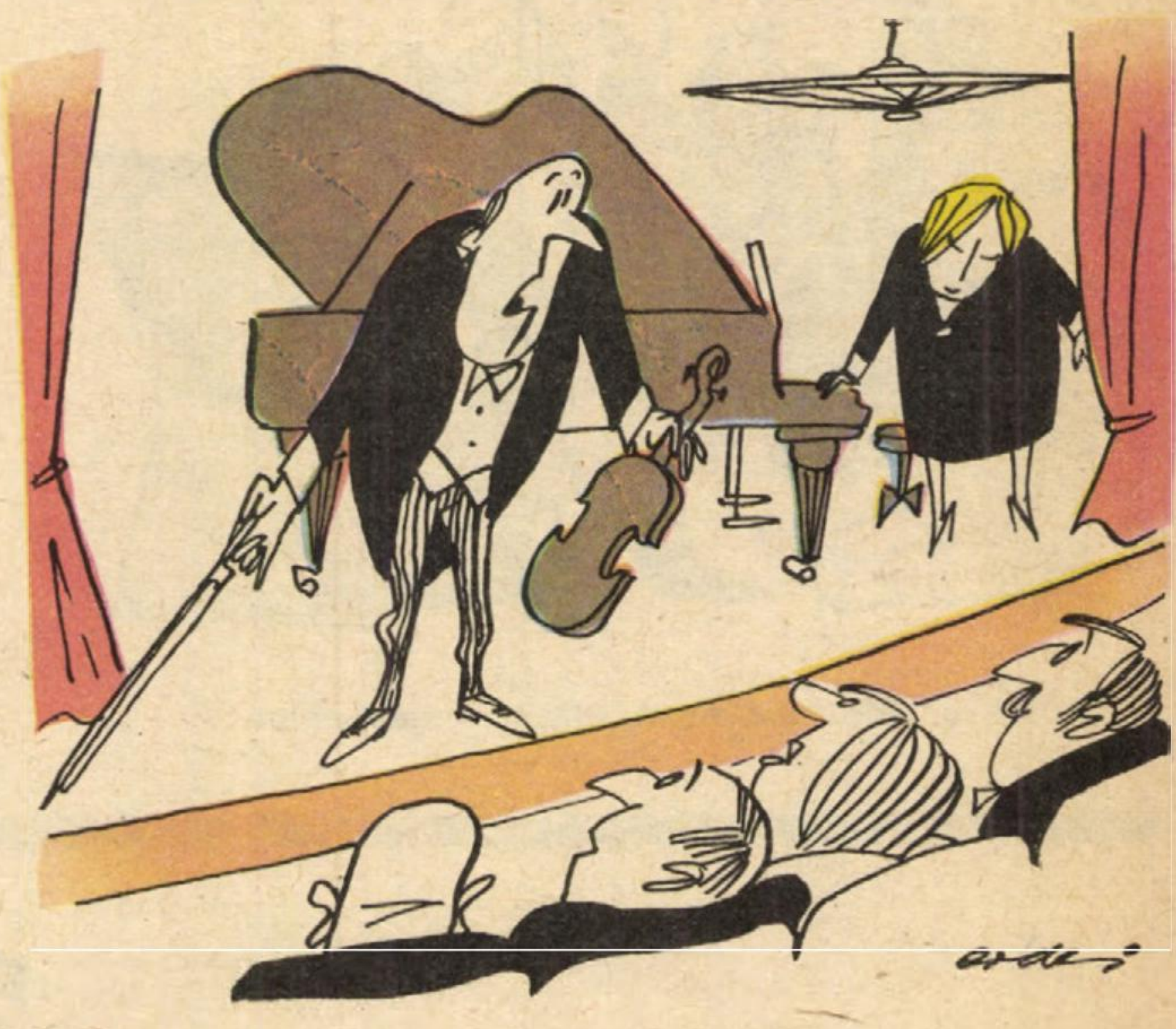

– Akinek tetszett, tegye fel a kezét!

ÚJ HÁZ

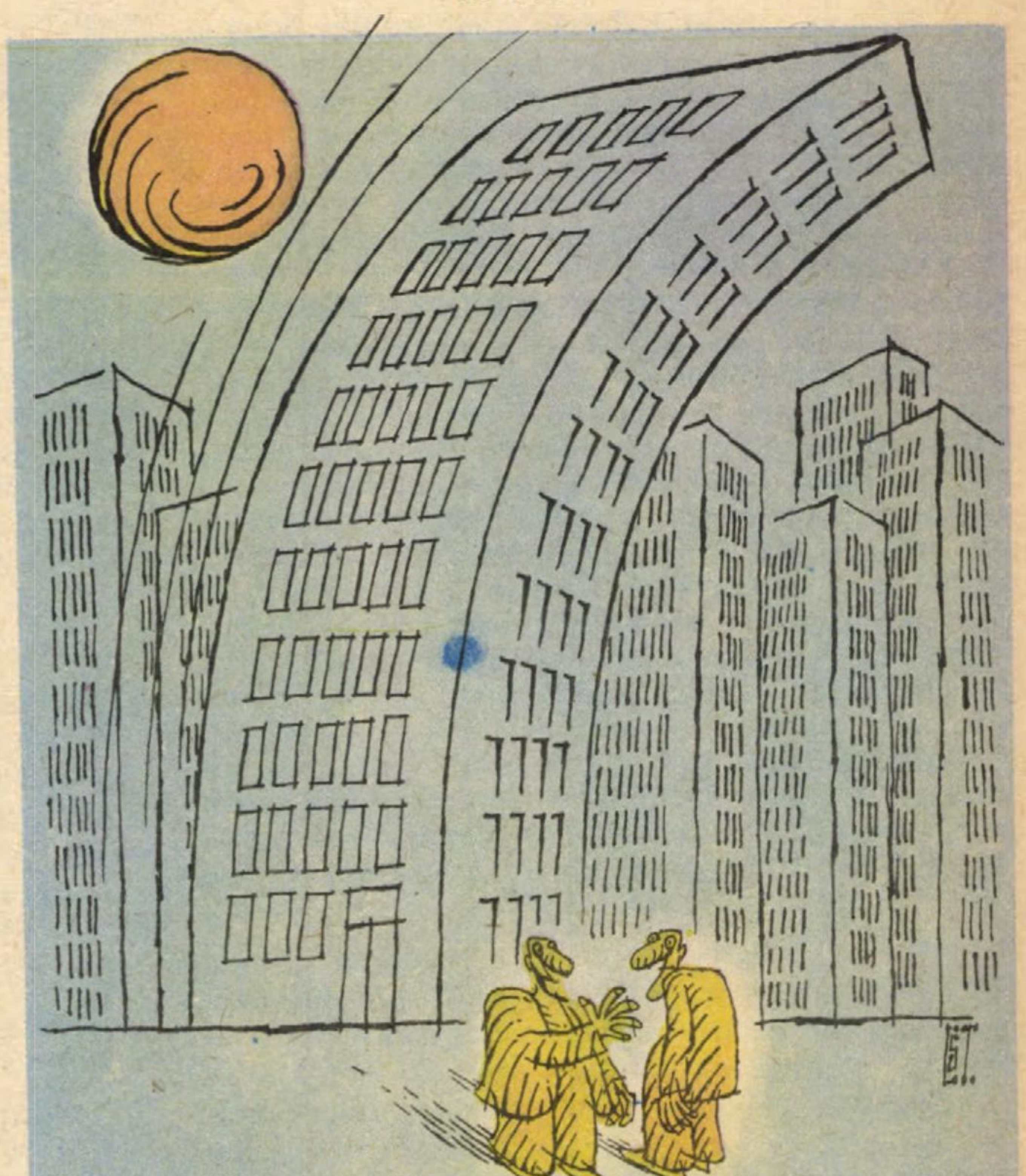

– Képzeld, vettünk a nagypapának egy hintaszéket...

KÜLVÁROSI TAXIÁLLOMÁS

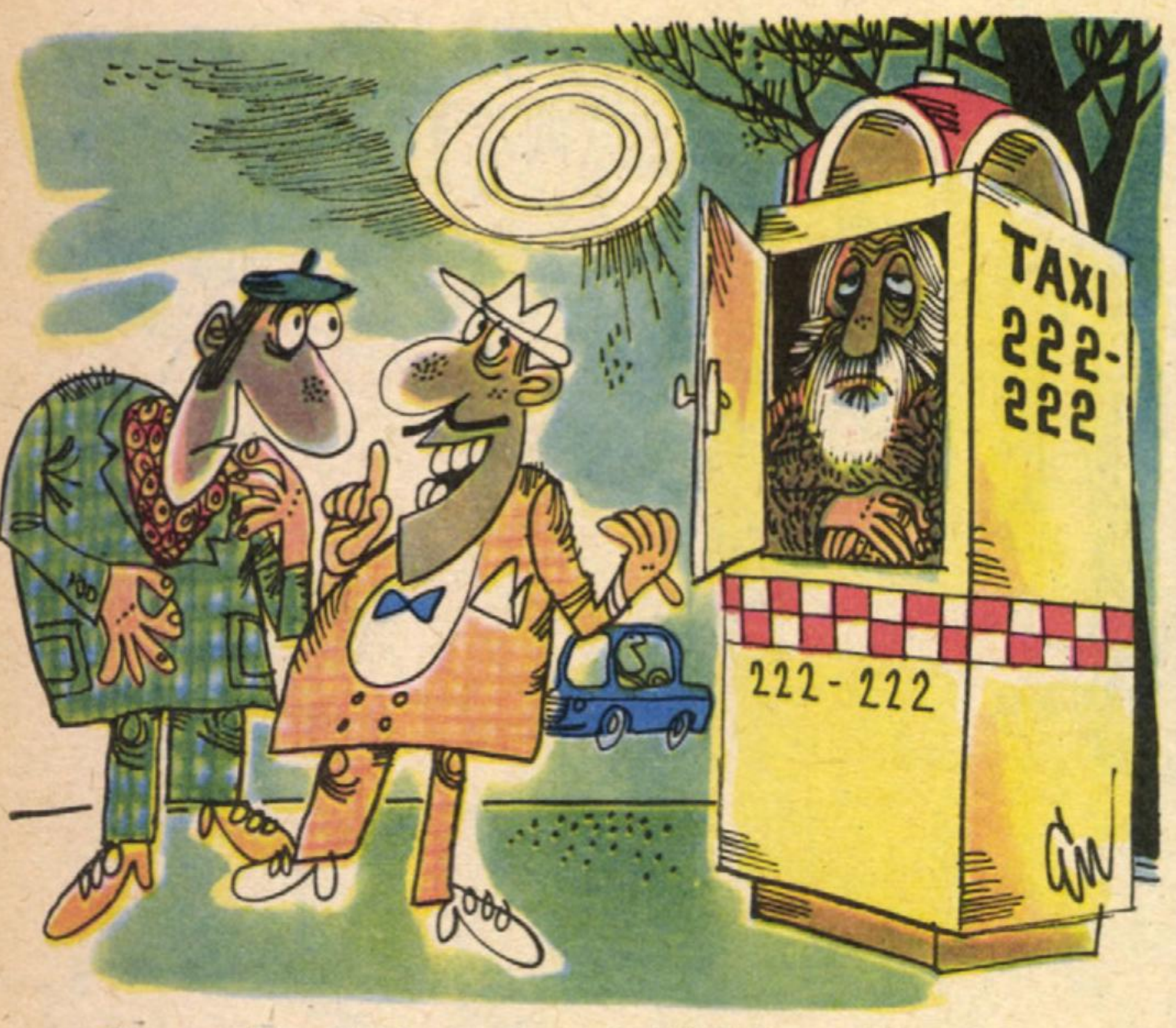

– Olyan ritkán jött kocsi, hogy beköltözött egy remete.

MÁR 15 ELNÖKJELÖLTJE VAN AZ USA-NAK

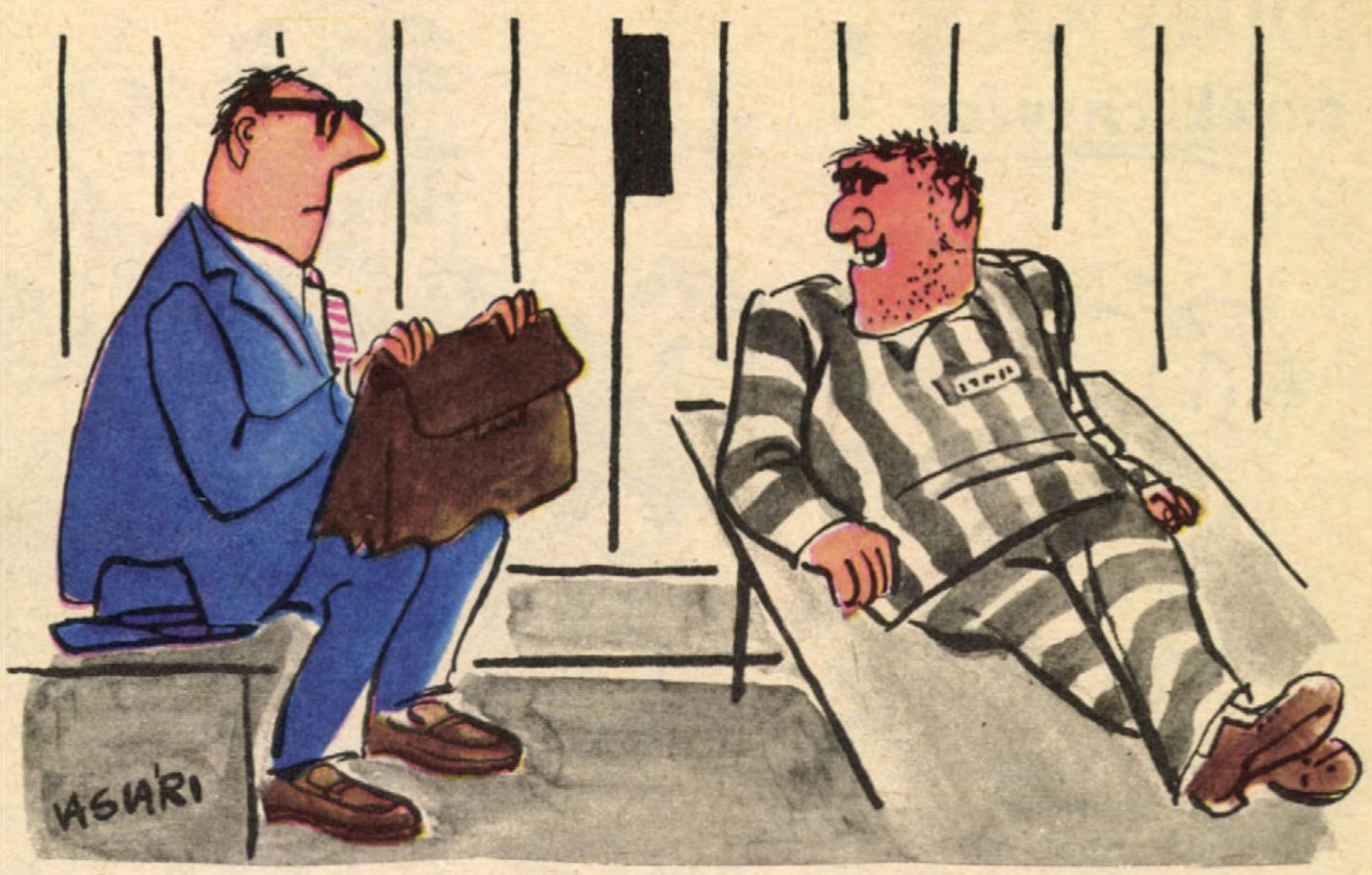

– Mit gondol, ügyvéd úr, ne nevezzek be?

ELIDEGENEDÉS

Délelőtt tíz óra. Erősen kopaszodó, negyvenes úr ballag a Nagykörúton, mikor valaki ráköszön. Riadtan felnéz: erősen őszülő, negyvenötös úr áll előtte.

NEGYVENÖTÖS: Van szerencsém. Hát hová, merre?

NEGYVENES: *(nyugtalanul)* Semerre. Csak egy kicsit az utcán, egyedül.

NEGYVENÖTÖS: Hát ezért nézett rám olyan ijedten!? Mert én is! Ugyanígy vagyok!

NEGYVENES: Egyedül szeret sétálni?

NEGYVENÖTÖS: A mellékutcákon osonok végig, hogy ismerősbe ne botoljak! Ez nálam beteges félelem!

NEGYVENES *(ragyogó arccal)* Csak beszélgetni ne kelljen! Én nem vagyok egy goromba, én nem tudom megmondani, hogy menjen a fenébe, hogy hagyjon magamra, hanem elővesz a fejgörcs és kész vagyok!

NEGYVENÖTÖS: Ez fantasztikus! Ha most beszélgetnem kellene, én megőrülnék! Képzelje el, hogy találkozik egy dumás pasival!

NEGYVENES: És ha nem beszél!? Nekem az is elég, ha nem hagy magamra!

NEGYVENÖTÖS: *(lelkesen)* Úgyvan! Pontosan olyan rossz! A tudat, maga, hogy nem tudok egy kicsit egyedül sétálni. Én azt hittem, hogy csak én vagyok ilyen bolond!

NEGYVENES: Nekem ez fizikai igény! Sétálni, de kizárólag egyedül!

NEGYVENÖTÖS: Kifejezetten! Teljesen mindegy, merre megyünk, csak egyedül! Menjünk a belváros felé?

NEGYVENES: *(vígan)* Nekem mindegy!

NEGYVENÖTÖS: *(vígan)* Nekem is!

Mennek a belváros felé. Elmennek egy mozi előtt.

NEGYVENES: Elhiszi nekem, hogy én moziba is egyedül járok?

NEGYVENÖTÖS: Hogyhogy elhiszem? Én inkább nem megyek moziba, ha valaki moziba hív! Én senkivel sem kapcsolom össze a szabad időmet!

NEGYVENES: Hogyisne! Méghogy dumálni kelljen, megbeszélni a filmet, érdekel is engem, hogy a másiknak hogy tetszett! Csak egyedül!

NEGYVENÖTÖS: *(nézi a moziplakátot)* Ha kedvem tartja, bemegyek, ha nem, nem. Ezt a filmet például most megnézném.

NEGYVENES: Én sem láttam. Az ember egyedül szívesen beül és megnézi.

Bemennek a moziba, megnézik a filmet. Mozi után:

NEGYVENES: Most hová megy?

NEGYVENÖTÖS: *(elégedetten)* Semmi dolgom! Még sétálok, élvezem, hogy egyedül lehetek.

NEGYVENES: Ne menjünk el ebédelni valahová? Így, egyedül szívesen beülök egy vendéglőbe. Viszolygok társaságban ebédelni!

NEGYVENÖTÖS: Fantasztikus hasonlóság! Én inkább nem ebédelek, ha tudom, hogy ismerősökkel találkozhatom, akikkel még az asztal mellett is dumálni kell!

Megebédelnek, majd rágyújtanak.

NEGYVENES: Régen volt ilyen remek napom! Nem találkoztam senkivel, nyugodt, remek nap volt!

NEGYVENÖTÖS: Nagy szerencsénk volt. Most mi a programja?

NEGYVENES: Elárulok magának valamit, amit senkinek nem mondtam el. De maga meg fogja érteni! Elmegyek egy szobát nézni!

NEGYVENÖTÖS: Szobát? Hiszen van lakása!

NEGYVENES: *(bizalmasan)* Ez egy szoba lenne, amely csak az enyém! Nem érti? Se család, se ismerősök! Egy szoba, ahová akkor megyek, amikor nem akarok találkozni senkivel!

NEGYVENÖTÖS: Istenem, micsoda ötlet! Egy szoba, ahol egyedül van az ember!

NEGYVENES: *(büszkén)* Érti már, látom!

NEGYVENÖTÖS: Ezért nagyon fogom irigyelni! Mondja, nem társulhatnék be abba a szobába? Fele-fele!

NEGYVENES: Nem bánom! Óriási dolog lesz!

NEGYVENÖTÖS: Óriási! Ha egy óra időnk lesz, felmegyünk és teljesen egyedül leszünk! Nem kell dumálni, mindig másokhoz igazodni!

Elmennek és kiveszik a szobát. A kapu előtt még egyszer kezet ráznak.

NEGYVENES: Holnap fél ötkor végzek.

NEGYVENÖTÖS: Akkor pontosan öt órakor váltjuk egymást! Én háromra jövök. Most merre?

NEGYVENES: Egy fél órácskát még sétálhatunk egyedül.

Mendegélnek az Oktogon tér felé.

Somogyi Pál

TAPASZTALT ELŐADÓ

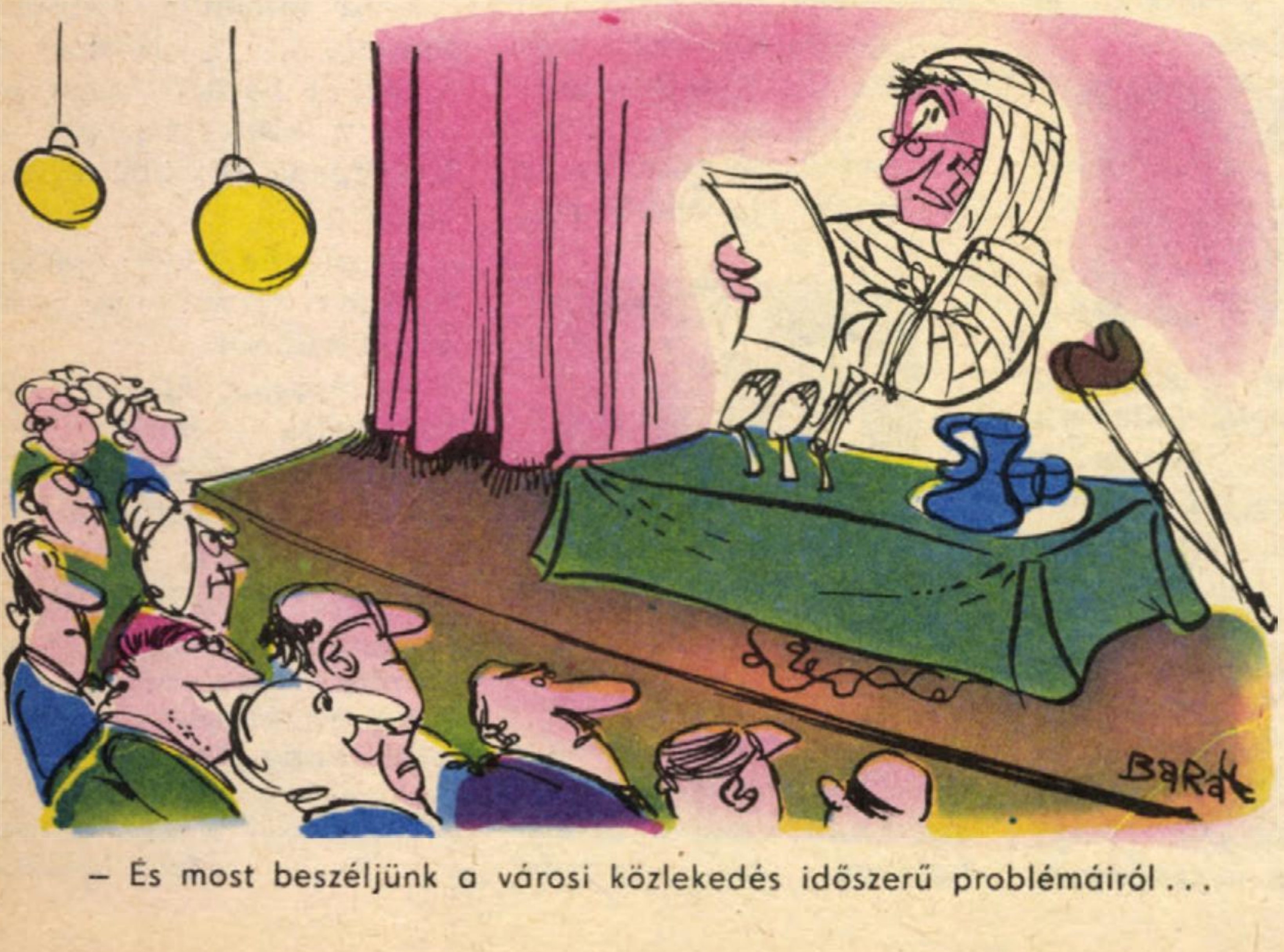

– És most beszéljünk a városi közlekedés időszerű problémáiról...

ÉPÍTKEZÉS

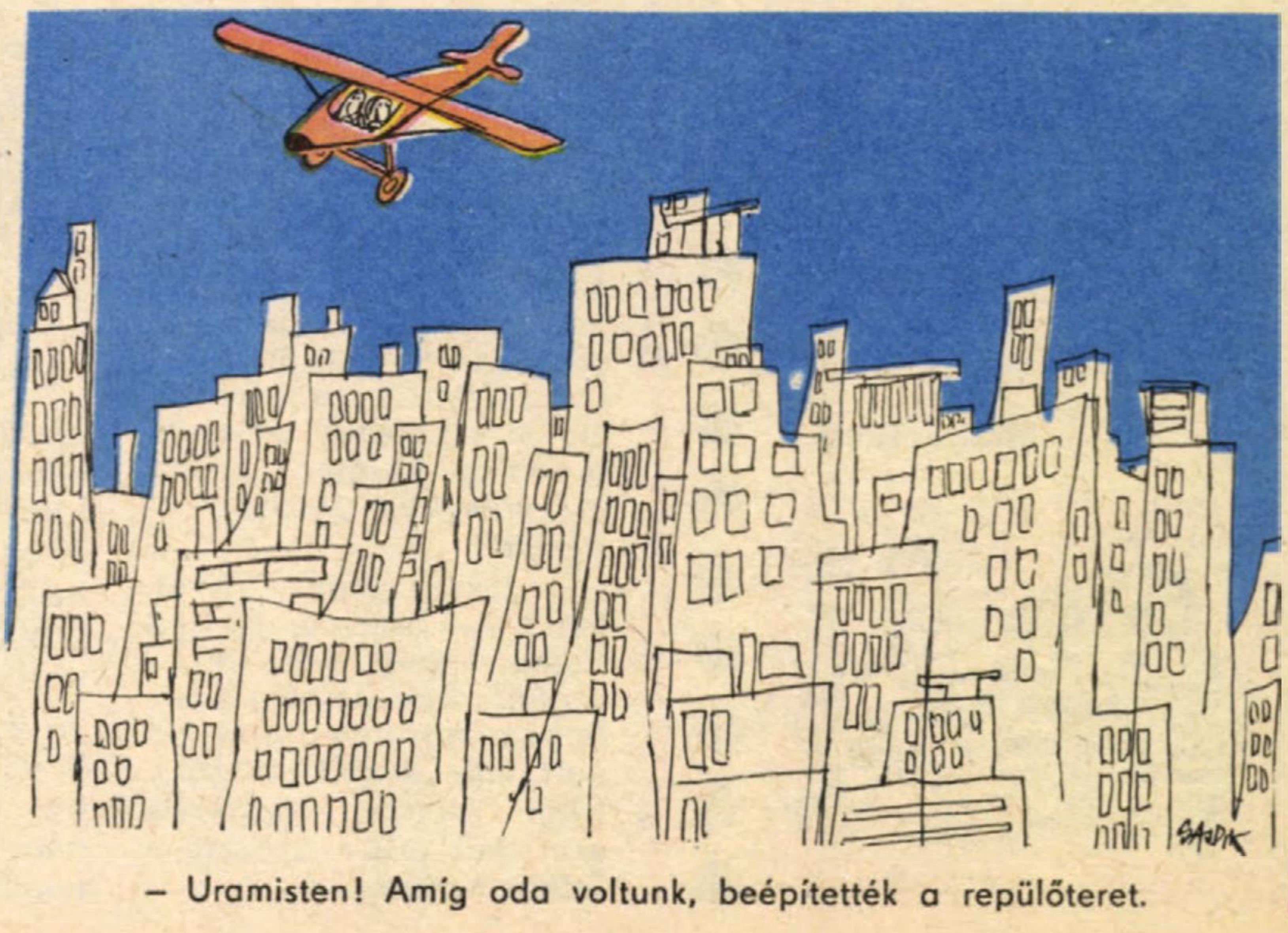

– Uramisten! Amíg oda voltunk, beépítették a repülőteret.

LUDAS MATYI
emlékkönyvébe

Egy időben könnyűvérű nők szerepére voltam beskatulyázva: vagy démonokat, vagy kerítőnőket játszottam. Így nem ért meglepetés, amikor az Ember tragédiájában Hippia, a szép római hetéra szerepét osztották rám. Amikor a római színben, szerepem szerint, Ádámmal enyelgek, behozzák a halottat. Megszólal Lucifer:

— Öleld meg és lopd ki szájából az obulust.

Mire én így válaszolok:

— Ha tégedet csókollak, őt miért ne?

Ekkor a pestisben elpusztult római polgár szerepét „alakító" statiszta fölé hajolok és megcsókolom. Ez a jelenet mindig simán zajlott le, de az egyik előadáson, legnagyobb meglepetésemre és megdöbbenésemre, a „halott" szenvedélyesen visszacsókolt.

Alig vártam, hogy a római szín véget érjen, és a színfalak mögött leszidhassam. Amikor azután kikászálódott a koporsóból, bordó római köpenyemben már mellette álltam, és erélyesen rendreutasítottam: hogy jutott eszébe ez a vakmerő csók, amellyel esetleg a jelenetet is veszélyeztethette volna?

Ijedten kért bocsánatot és azt állította, hogy hirtelen valami ellenállhatatlan, leküzdhetetlen vágyat érzett, hogy megcsókoljon. Ezt a védekezést természetesen nem fogadhattam el, és mérgesen kioktattam:

— Maga talán egyszer még Ádámot is játszani fogja a Tragédiában. Jegyezze meg, hogy mindig hűségesen kell ragaszkodni a klasszikus darabok szövegéhez, és Madách nem írta elő, hogy a római halott visszacsókolja Hippiát!

Máthé Erzsi

ÉBER REVIZOR

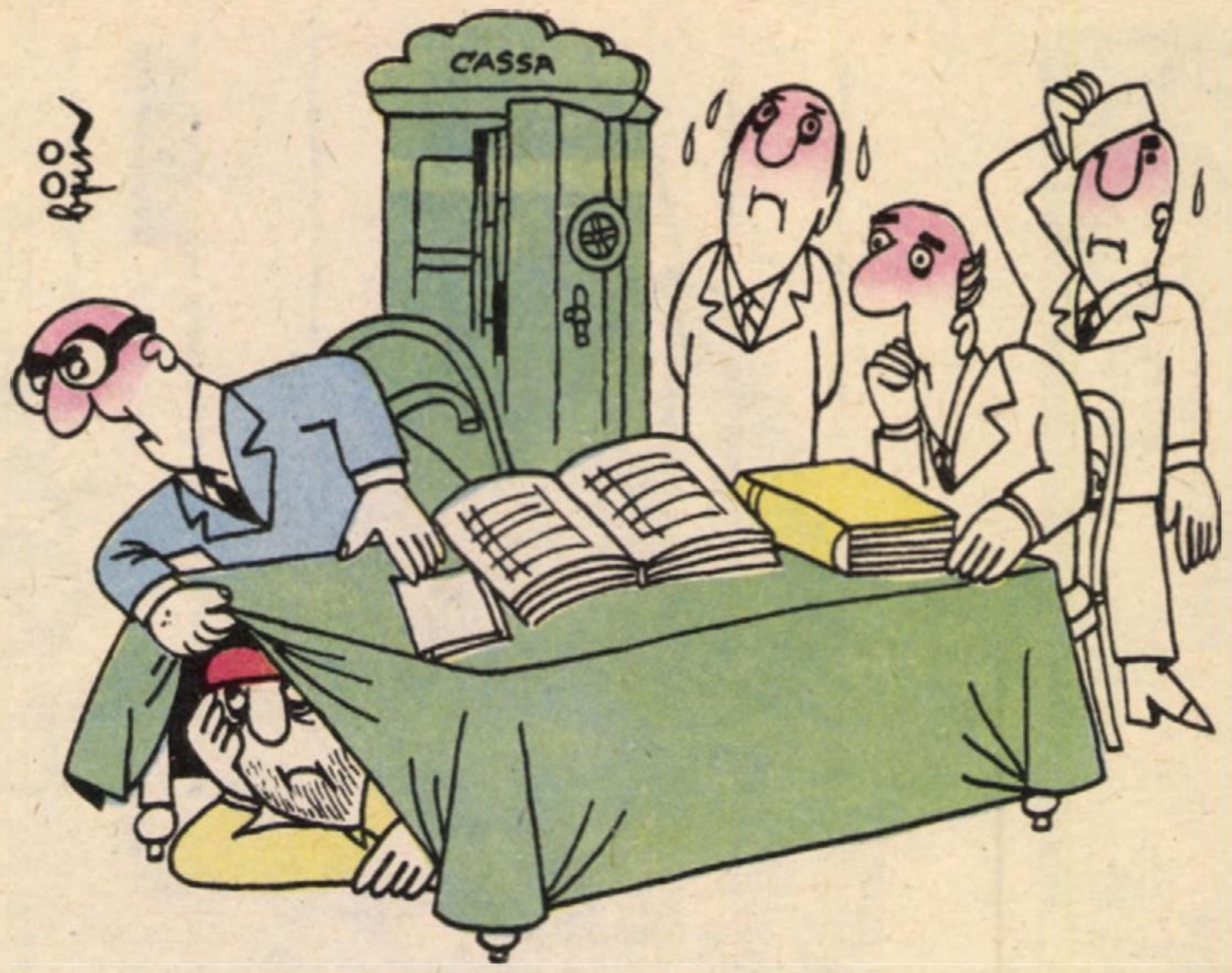

– Hohó, hiszen ez itt egy bújtatott munkaerő!

HÓVÉGI PANGÁS

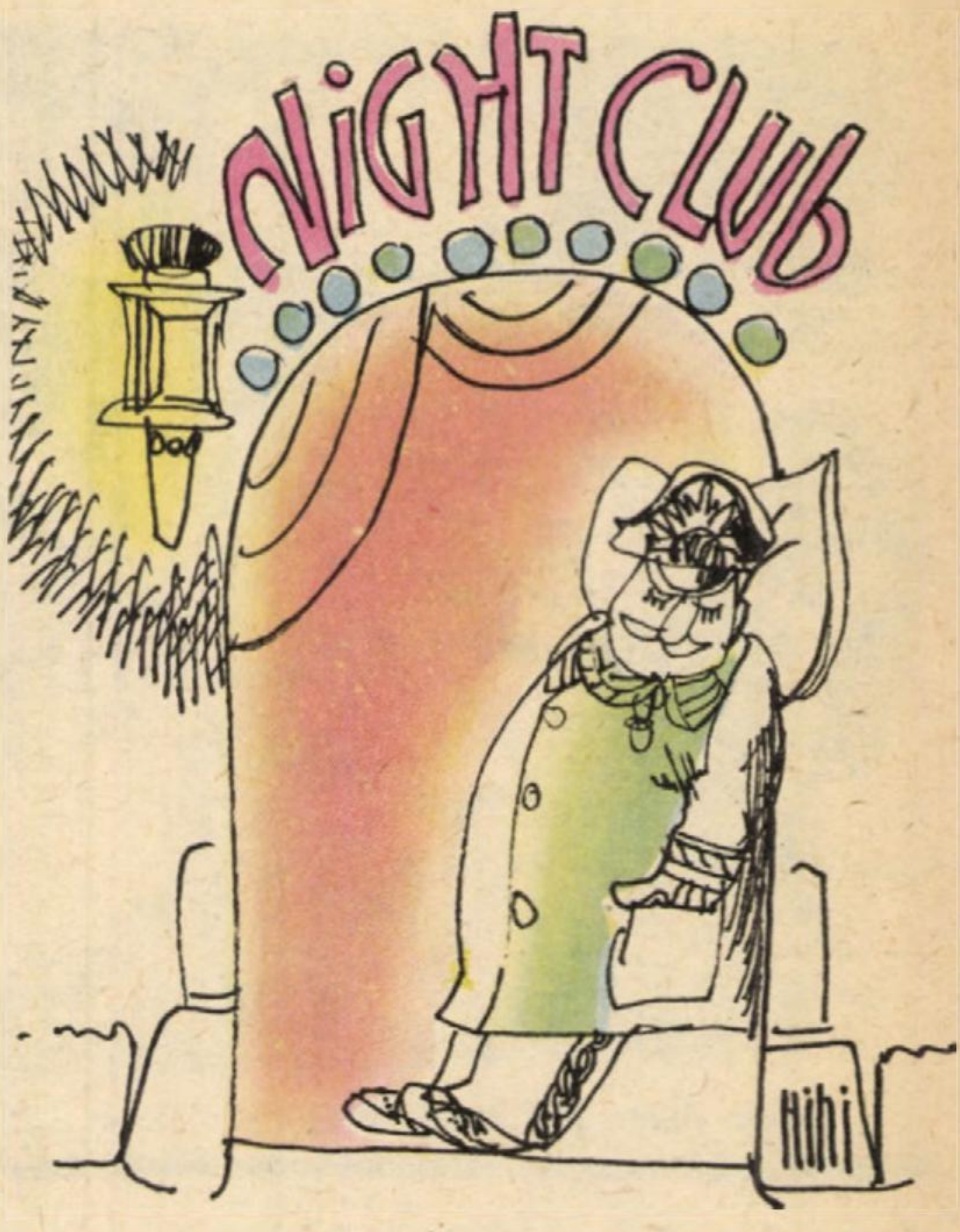

AKTÍV KÖZÖNSÉG

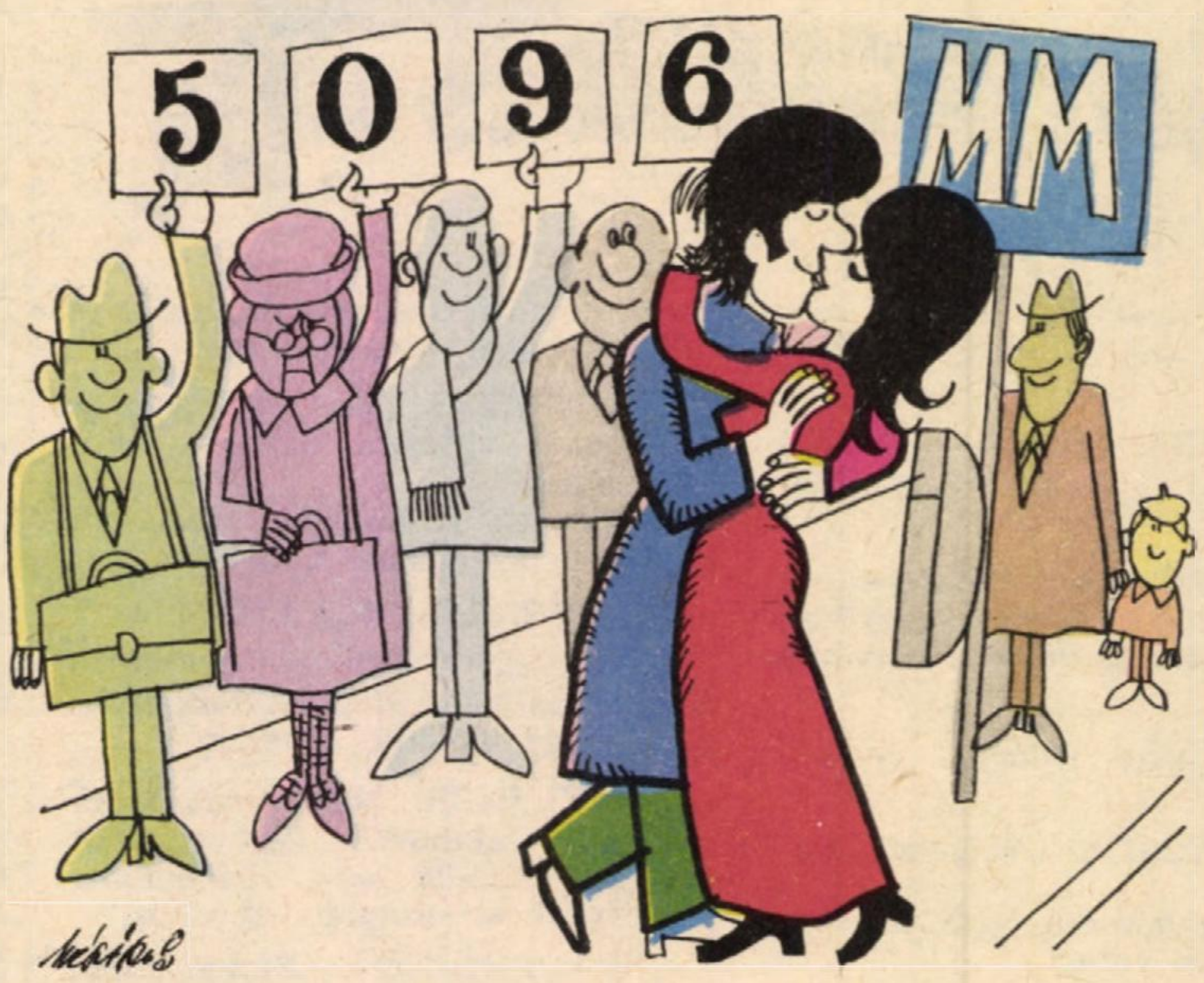

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

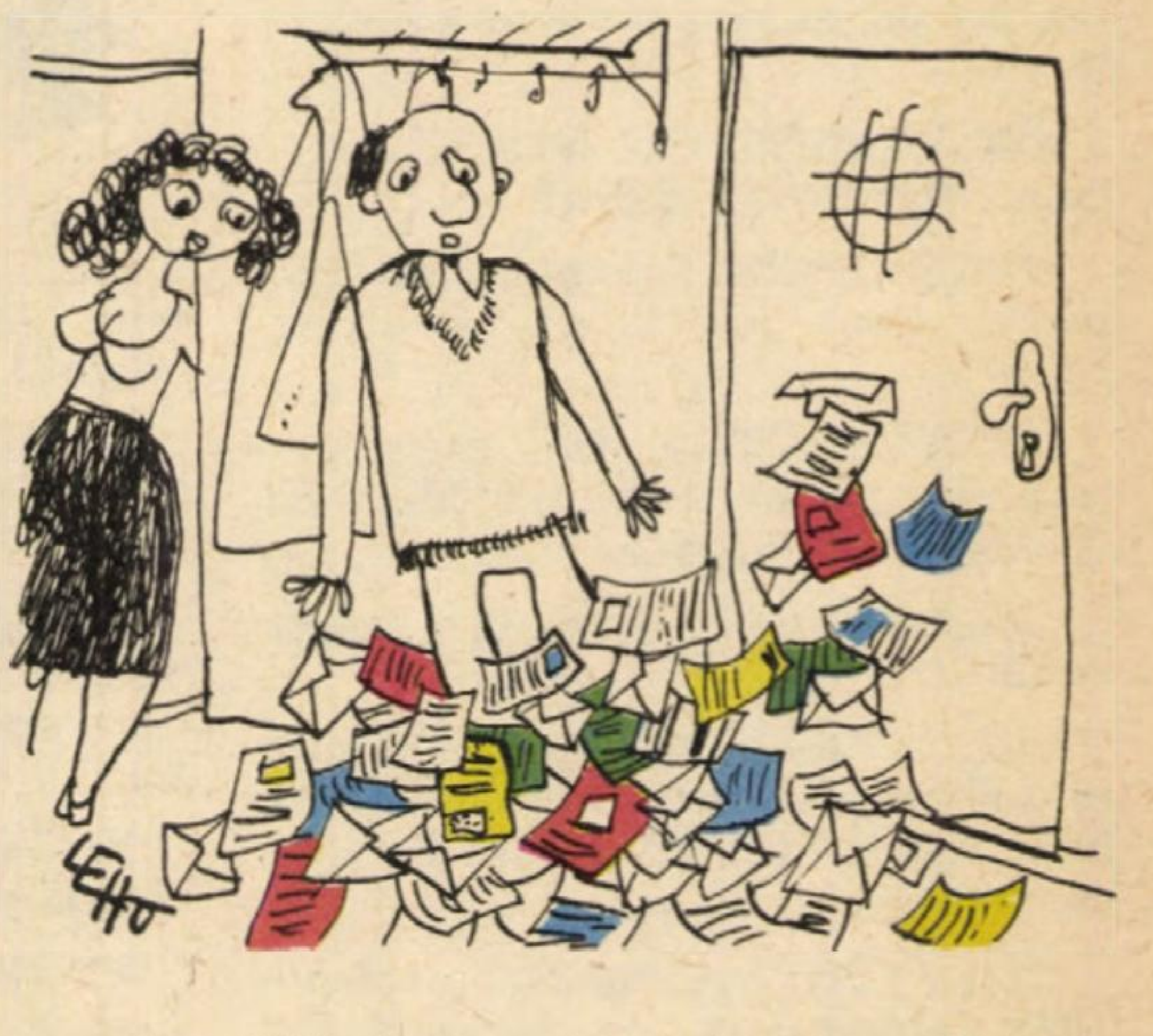

– Úgy látszik, megint valamilyen közvéleménykutatást tartanak!...

a VILÁG anekdotakincséből

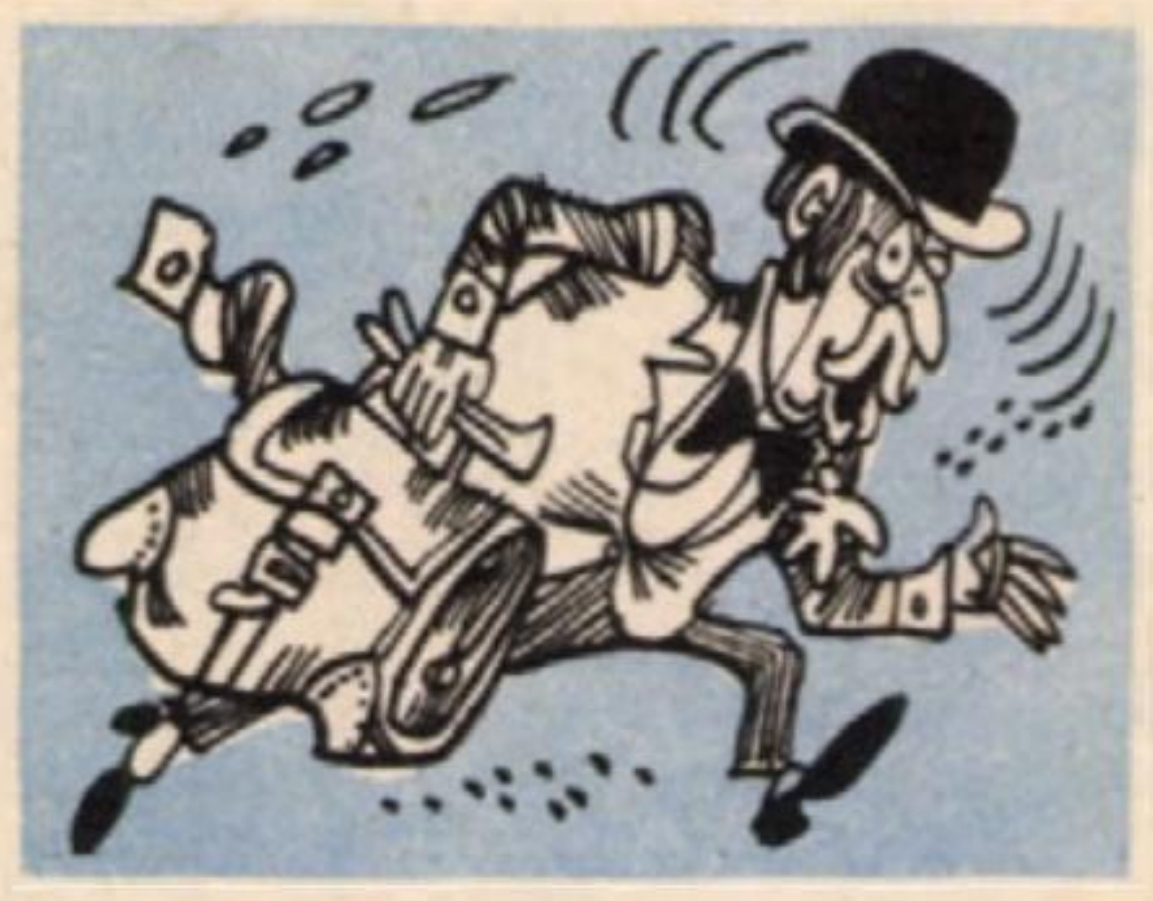

A világhírű detektívregényíró, Sherlock Holmes figurájának megteremtője: Sir Arthur Conan *Doyle*, a bűnügyi regények rendkívüli hatásának vizsgálatára egy ízben vakmerő kísérletre szánta el magát. Tizenkét makulátlan hírű barátjának a következő tartalmú táviratot küldte: *„Azonnal menekülj. Minden kiderült."*

— Huszonnégy órán belül — mesélte később Conan Doyle — *az én tizenkét kifogástalan gentleman barátom mind túl volt már Anglia határán. Úgy látszik, egyiknek sem volt teljesen tiszta a lelkiismerete.*

A múlt századbeli olasz balettáncos-dinasztia legnevesebb tagja: a gyönyörű Maria *Taglioni* világjáró útján éppen a párizsi Nagy Operában vendégszerepelt, amikor az opera igazgatójánál megjelent a primabalerina komornája, s a következő kínos hírt közölte:

— Taglioni kisasszony súlyos epekőbántalmai következtében kénytelen további fellépéseit bizonytalan időre elhalasztani...

A párizsi operaigazgató ezután hosszú ideig nem látta Maria Taglionit. Néhány évvel később azonban Szentpétervárt járván elhatározta, hogy meglátogatja a táncosnőt, aki akkor a Cári Opera legragyogóbb csillaga volt.

Be is kopogtatott az öltözőjébe, s ahogy benyitott, a mosolygó Taglioni kisasszony ölében egy tündérszép kislányt pillantott meg.

— Csakhogy viszontláthatom — mondotta az udvarias francia, s míg kezet csókolt a balerinának, kérdő pillantást vetett a kislányra.

— Drága direktorom — felelt a kimondatlan kérdésre Taglioni —, *biztosan emlékszik még: ez az én drága kis epekövem!*

Gioacchino *Rossini*, a hírneves olasz zeneszerző, többek között a csodálatos *Szevillai borbély* komponistája, amikor darabjait vezényelte, nemcsak szigorúan vette a próbákat, de ha „kiborult" egy-egy hiba miatt, s akkor nem kímélte a hangját. Így történt, hogy 1816-ban a római Teatro Argentina egyik próbáján kegyetlenül lehordta a hamisan fújó első klarinétost.

Másnap reggel Rossini a borbélynál ült, s amikor a mester simára borotválta arcát, a fizetéskor, elégedettsége jeléül, kezet fogott vele.

— A mielőbbi viszontlátásra! — hajolt meg a Szevillai borbély szerzője előtt a római borbély, s Rossininak különös érzése támadt.

— Mintha már találkoztunk volna — mondta bizonytalanul.

— Hogyne, Maestro — válaszolta a borbély —, *én vagyok a Teatro Argentina zenekarában az első klarinétos.*

A nyaka körül borotvát forgató első klarinétost természetesen még hamis hang esetén sem dorgálta meg többé Rossini.

Békés István feldolgozása

VÉGSŐ ÉRV

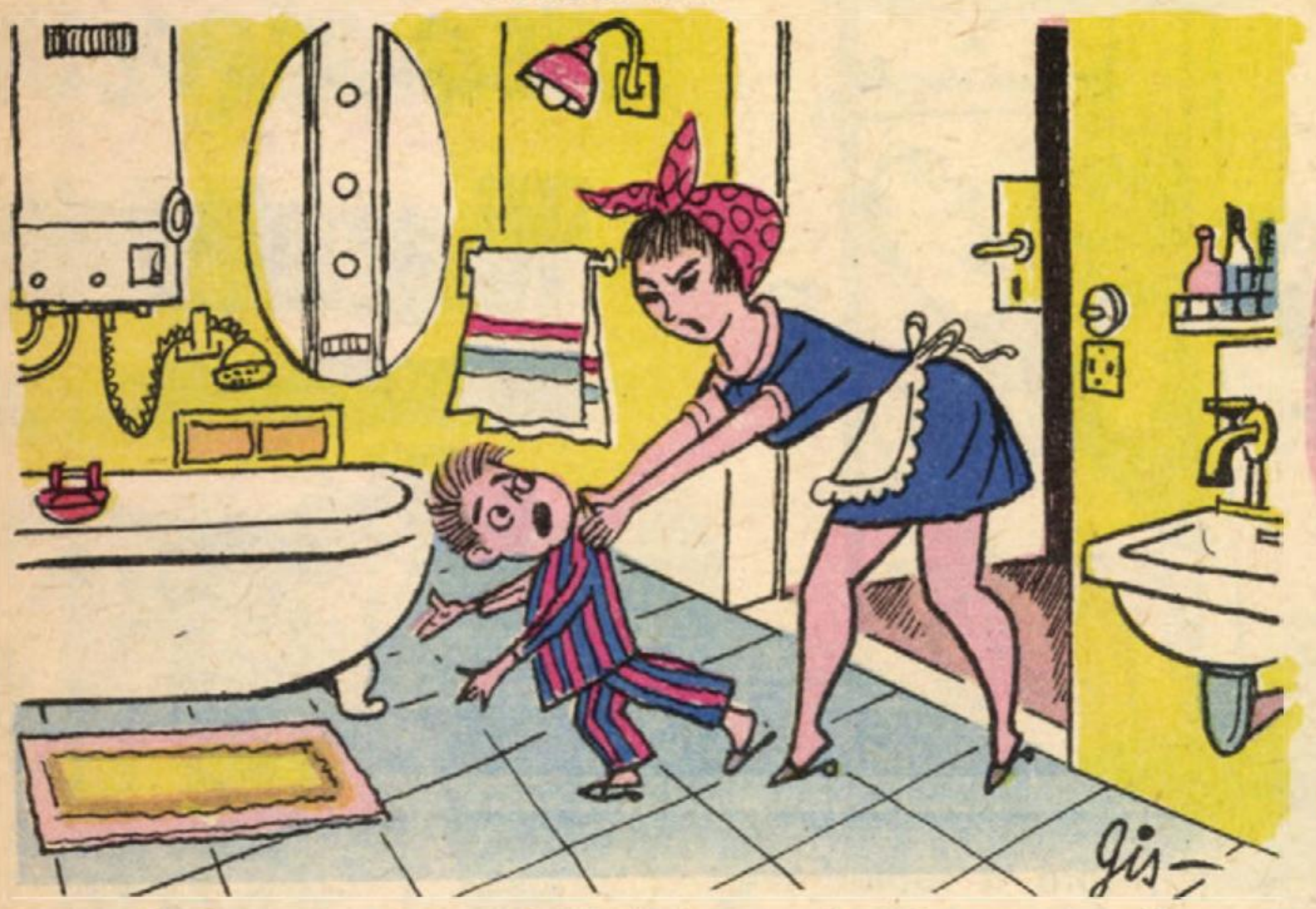

– De anyu, még a rádió is bemondta, hogy takarékoskodni kell a vízzel!

KOCOGÓ MOZGALOM

– Mondja, maga is egész nap ül?

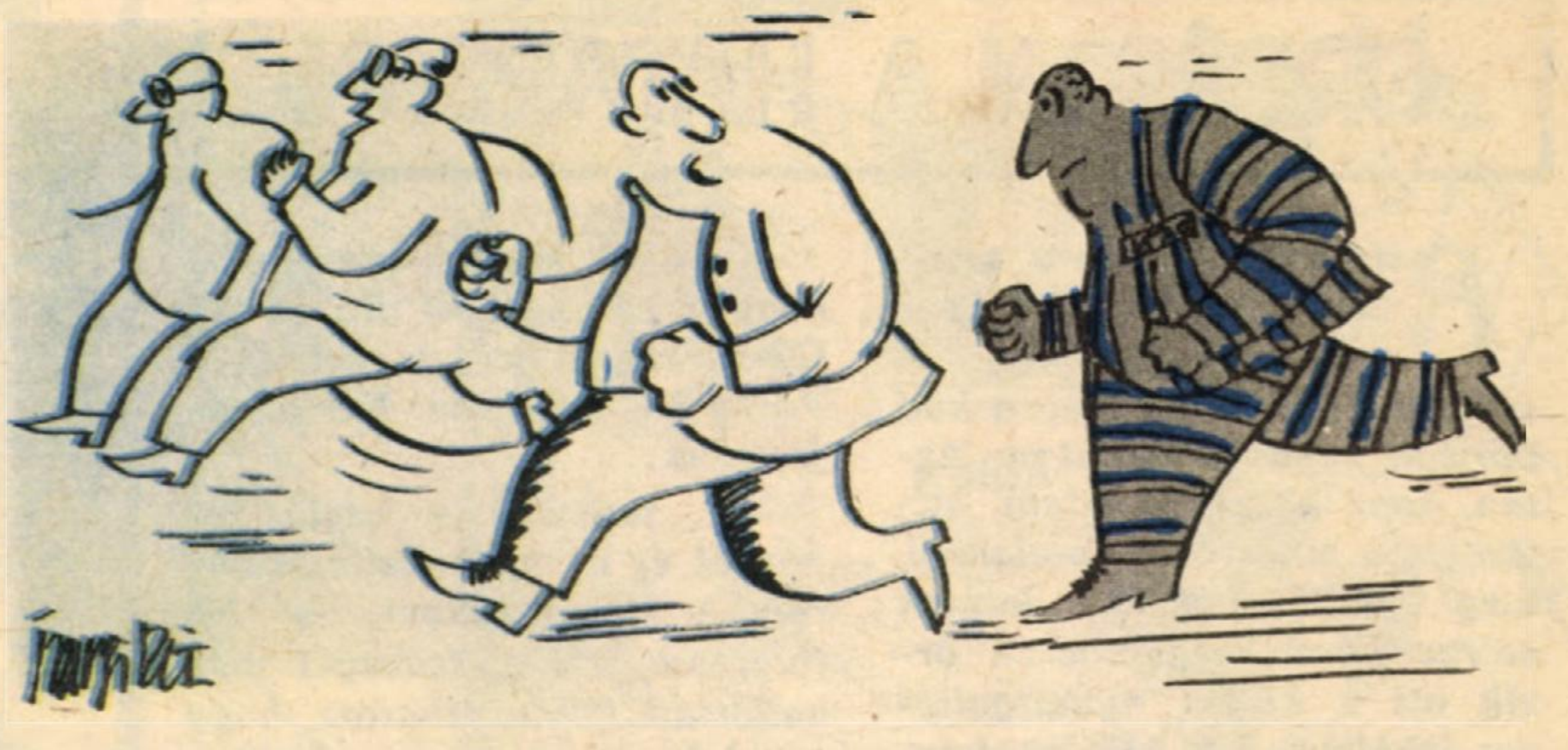

CUKROS BÁCSI

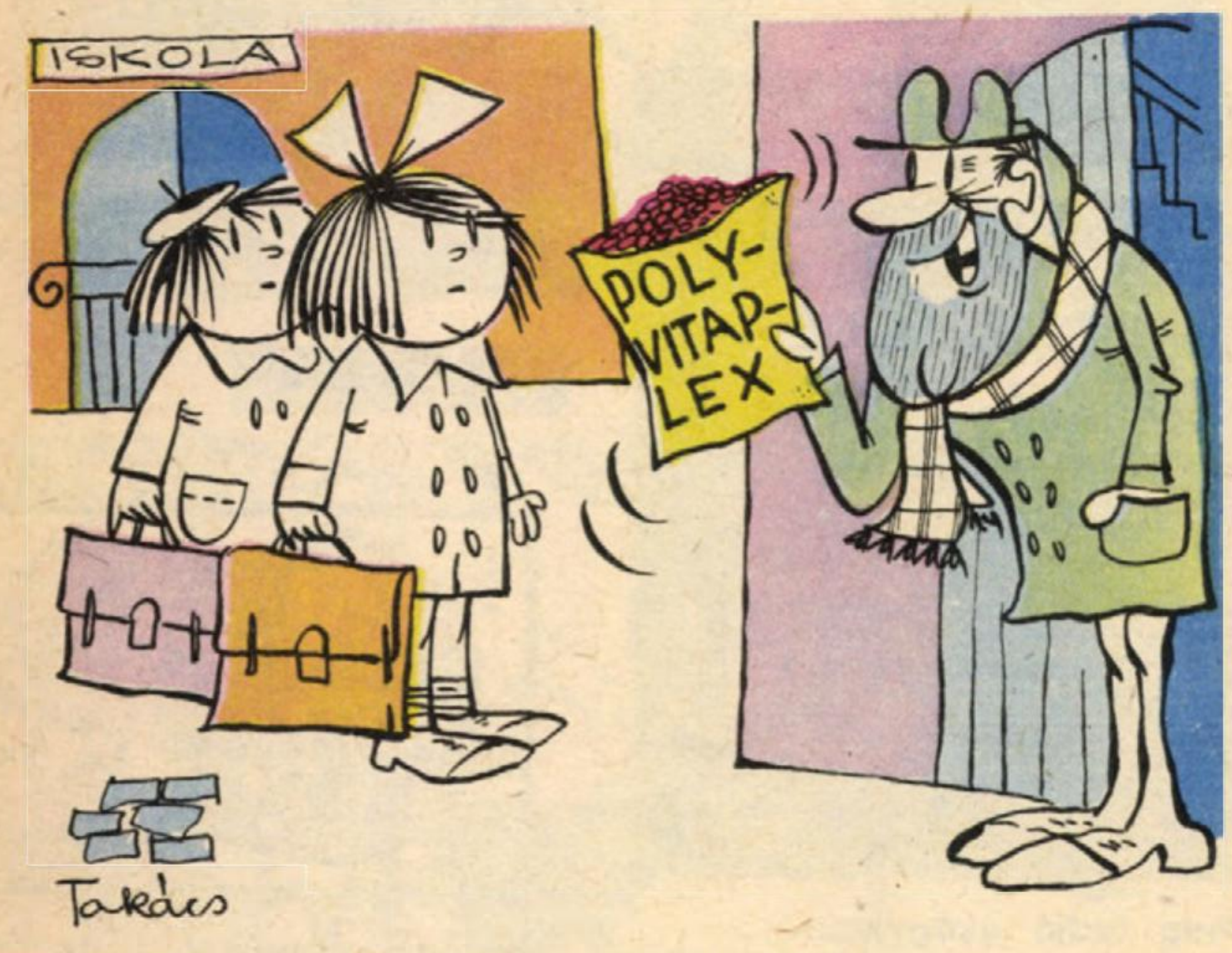

– Itt a finom vitamin, kisleányok!

HIVATALI ÓRÁK

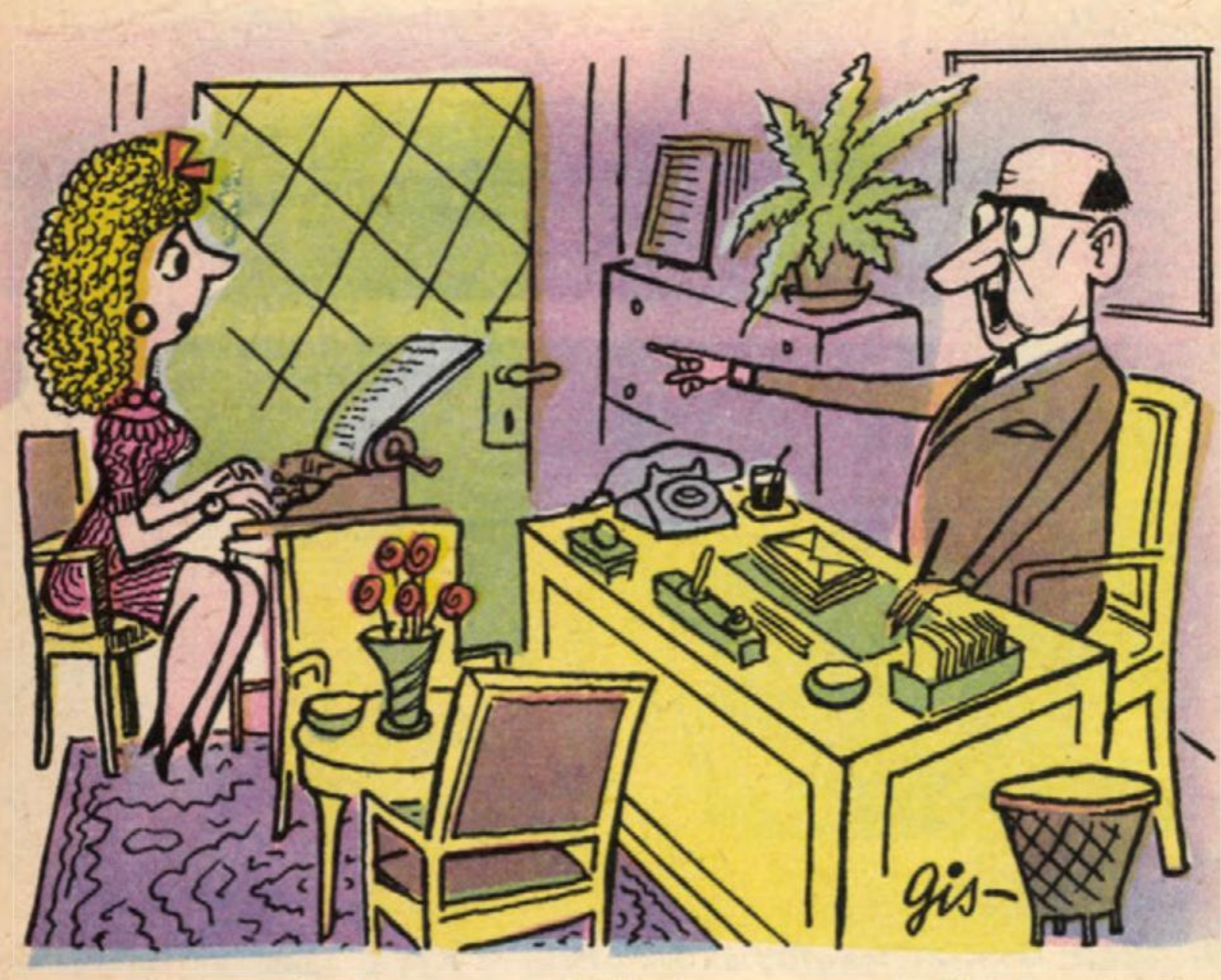

– Van valami programja holnap reggel félkilenckor?
– Nincs, főnök úr!
– Akkor legyen pont félkilencre az irodában!

A nagy lehetetlenségek hazája

Kiváló tudósunk leplezetlen büszkeséggel állapította meg egyik legutóbbi tanulmányában: „Éppen magyar kutatás tisztázta, hogy ember önerejéből *nem* érhet el idegen bolygórendszereket”.

Nos, ami engem illet, engem egyáltalán nem lep meg, hogy ez a nagyszerű felfedezés éppen magyar kutatók nevéhez fűződik. Aki csak felületesen is ismeri népünk eseményekben és eseménytelenségekben gazdag történelmét, az tudja, hogy az nem egyéb, mint hasonló horderejű felfedezések története. Dicsekvés nélkül szögezhetem le: mi a legnehezebb, legbonyolultabb időszakokban is világosan láttuk, melyek azok az időszerű problémák, amelyeket *nem* lehet megoldani. Ha valamiben, hát ebben mindig nagyok voltunk. Sőt hozzátehetem, hogy ma is nagyok vagyunk. Kicsiny és huzatos országunkat bízvást nevezhetjük a Nagy Lehetetlenségek Hazájának.

A legújabb űrkutatási eredményt történelmi jelentőségű felfedezések hosszú sora előzte meg.

Vegyük például a népvándorlást. Sajnos, a hálátlan utókor elfelejtette annak a zseniális gondolkodónak a nevét, aki egy szép napon a következő korszakalkotó kijelentést tette:

— Hajnalig álmatlanul forgolódtam, mert megfeküdte a gyomromat az esti bölénypecsenye. Éjszakai töprengéseim során arra a sorsdöntő felfedezésre jutottam, hogy az őshazában *nem* lehet tovább élni. Ebből logikusan következik, hogy új hazát kell keresnünk, egy új hazát, mely szebb a réginél.

Az őstalálmányi hivatal rugalmasságára vall, hogy a szót hamarosan tett, azaz honfoglalás követte.

De nem kell okvetlenül a távoli múltba menni. A jelenkor ugyancsak bővelkedik hasonló zsenialitású felfedezésekben.

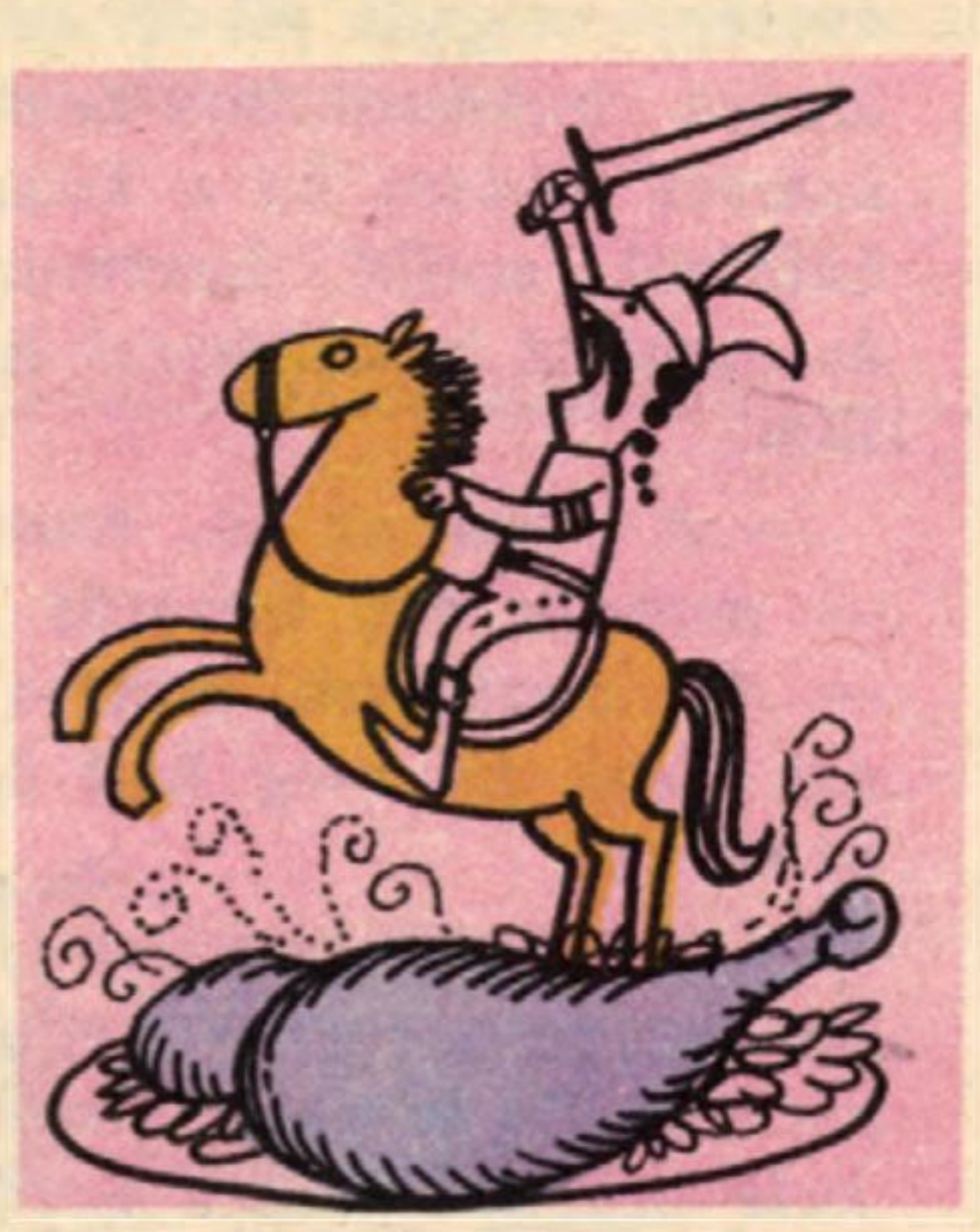

A Budapesti Közlekedési Vállalat tudományos kutatócsoportja már évekkel ezelőtt felfedezte, hogy a főváros közlekedését *nem* lehet megoldani. Ezt a felfedezést magukévá tették az illetékes szervek, s azóta is mindent elkövetnek a tisztán elméleti következtetés gyakorlati igazolására.

Hasonló a helyzet a sörellátás frontján. Az Országos Söripari Vállalat a kereskedelemmel és a vendéglátóiparral karöltve kitartó tudományos elemzés eredményeként jutott arra a korszakalkotó felfedezésre, hogy *nem* lehet kielégíteni a szüntelenül növekvő sörfogyasztási igényeket. E felfedezés egycsapásra véget vetett a követelőző zúgolódásoknak: ha egyszer valamit *nem* lehet megoldani, az mindjárt más, a tudományos következtetések ellen nincs apelláta.

Aztán itt van a futball. A szurkolók tábora csak addig várta a csodát, addig emlegette elégedetlenül az odaföntvalókat, amíg nem terelődött tudományos síkra a kérdés. De nyomban megnyugodtak a kedélyek, amikor a labdarúgó szövetség tudományos vizsgálatokkal támasztotta alá: a labdarúgás válságát *nem* lehet megoldani. Azóta teljes közöny és beletörődés kíséri a hazai és a nemzetközi mérkőzéseket, s csak akkor adódik kisebb kalamajka, ha egy-egy váratlan és múló futballsiker teszi kétségessé a tudományos elmélet megalapozottságát.

Ne vegyék szerénytelenségnek, ha végül a saját példámon igazolom a lehetetlenségi elmélet általános érvényű voltát. Mostanáig sok fejfájást, álmatlan éjszakát okozott a humorosnak szánt írások befejezése. Ennek most vége, mert felfedeztem, hogy e humoreszk végére *nem* lehet frappáns poént találni.

Böcz Sándor

NEGYVENÉVES JUBILEUM

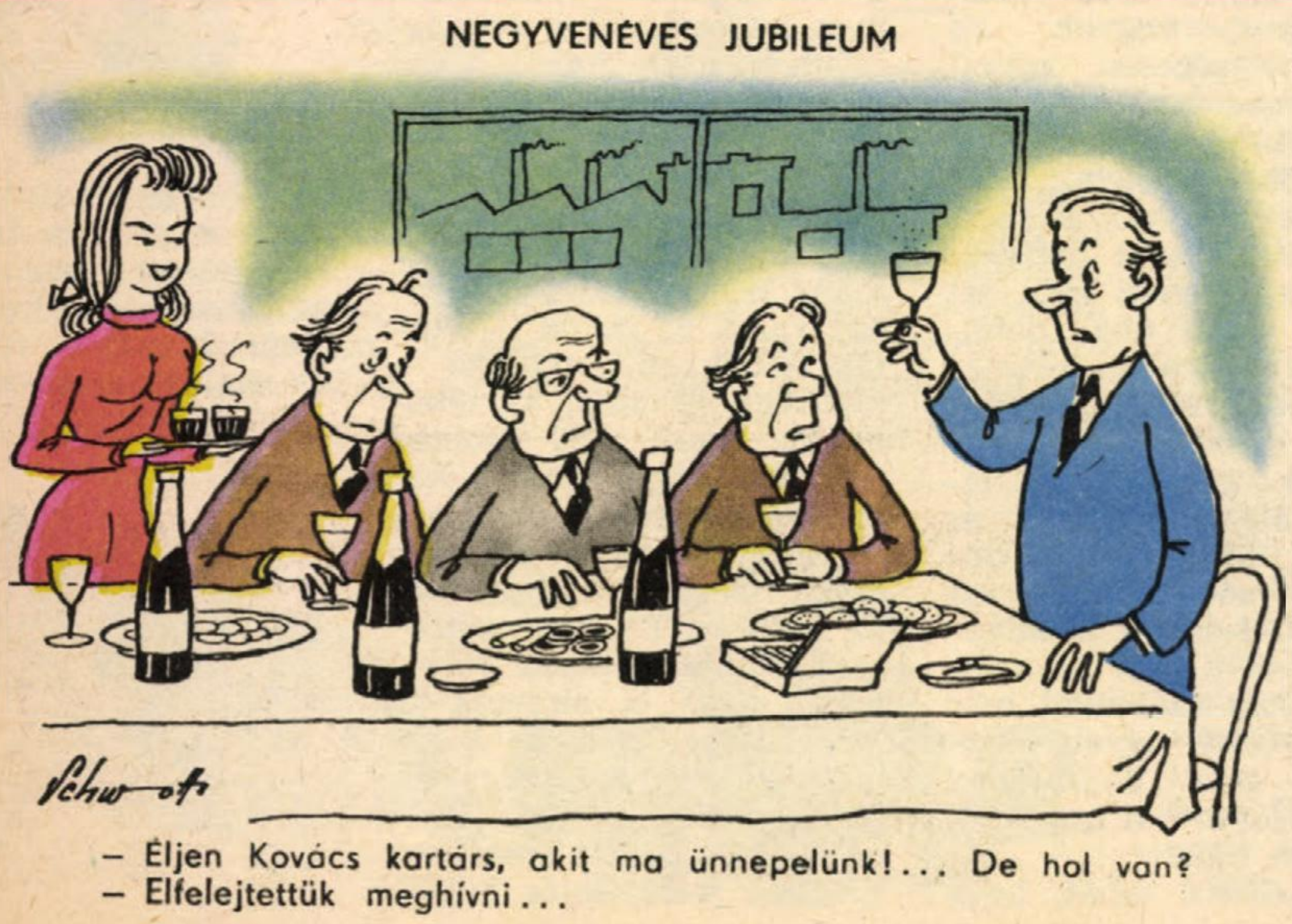

– Éljen Kovács kartárs, akit ma ünnepelünk!... De hol van?
– Elfelejtettük meghívni...

SZERELEM AZ ELSŐ LÁTÁSRA

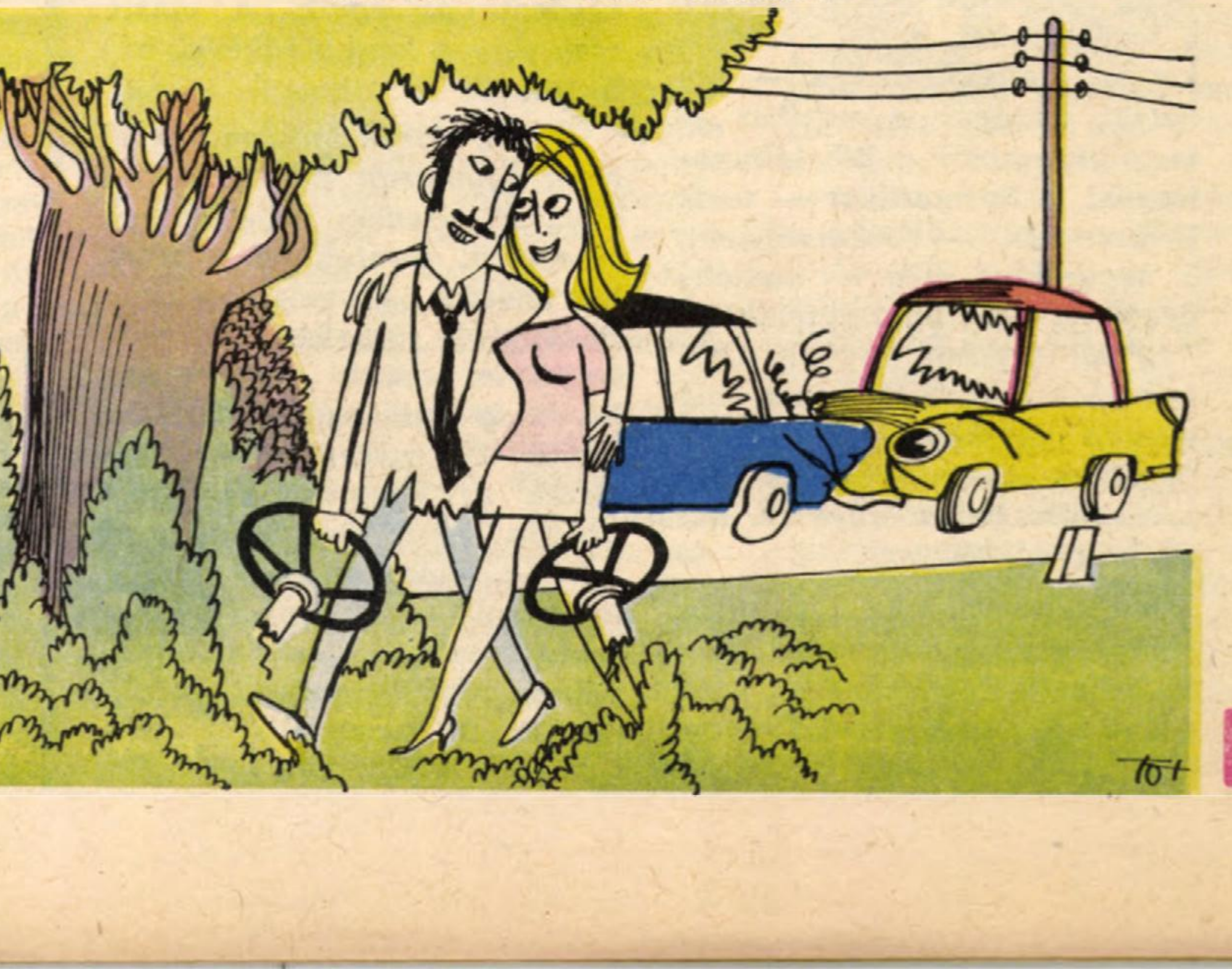

ŐRSÉGEN A HATÁRBAN

Párolgott a föld, a szántókat apró szalmakazlak szegélyezték, a szürkén lehajló ég, meg a köd borított subát a vállukra. Aztán, hogy közelebb értem, láttam, szó sincs apró kazlakról, meg felhősubákról, hanem cserzettképű öregemberek őrzik ott a határt nyusztgalléros irhában. Azt hittem, folytatásos tévéfilmet forgatnak, amikor a legelső vénség máris rámemelte a furkóját.

— Állj, egy lépést se, ha kedves az élete. Ez itt a Vörös Holló Tsz földje. Magát meg az Új Pirkadat küldte. Ne tagadja, mert felismerem a csálé fejéről és a sunyi fizimiskájáról!

Visszahőköltem, és békés szándékomat bizonyítandó közjegyzőileg hitelesített okmányokat hajítottam az öreg csizmái elé. Hogy a legsötétebb Józsefvárosban születtem, éltem és szerettem. Meg, hogy született gyengeelméjű lévén, mezőgazdasági tevékenységre amúgy sem lennék alkalmas.

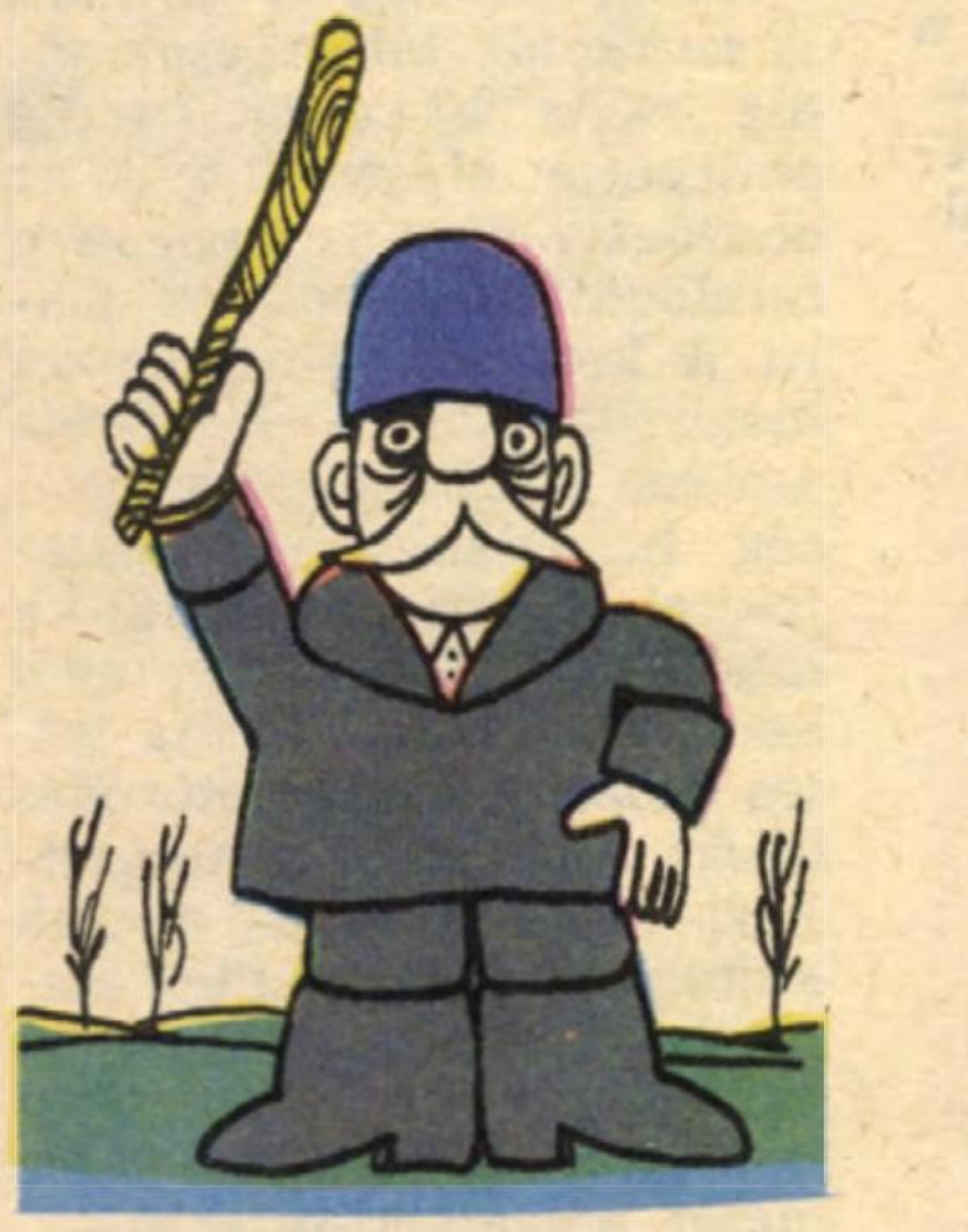

— Na jó — rándított egyet bajuszán az öreg. — Akkor hát menjen isten hírivel. Csak tudja, nagyon kell ám vigyáznunk, merhogy mindenfelől mezőgazdasági kémek, meg diverzánsok leselkednek ránk. Az Új Pirkadat nem adná egy vak lóért, ha kitudhatná a terveinket. De azon aztán spekulálhatnak napestig! Jövőre ugyanis kizárólag melléküzemágakkal foglalkozunk. Négy egyforma részre osztjuk a területünket, aztán az egyiket — melléküzemben — bevetjük búzával, a másikat — melléküzemben — hibridkukoricával, a harmadikat — melléküzemben — cukorrépával, a negyediket meg — melléküzemben — zöldségfélékkel. Rég milliárdosok leszünk, amikor azok a suttyók odaát még mindig pitykegombokat meg fogaskerekeket próbálnak összeábdálni belga exportra. Ezt jól kifundáltuk, mi?

Merengő lélekkel és sáros cipővel cuppogtam tovább a határban. Egy kanyar után újabb aggastyán emelte rám a botját.

— Állj, mert odacsapok, hogy arról koldul! Ez itt az Új Pirkadat határa. Magát a Vörös Holló küldte. Ne tagadja, mert . . .

— . . . felismer a csálé fejemről és a sunyi fizimiskámról — legyintettem. — Ne folytassa, ezt a szöveget már hallottam. Biztosíthatom, hogy mindehhez semmi közöm, pusztán orvosi rendeletre rovom a határt akut tespedés ellen. De, ha már itt tartunk, elárulhatná, hogy önök mit óhajtanak termelni jövőre melléküzemben.

— Komlót, olajosmagvakat és csonthéjas gyümölcsöt — mondta az öreg. — Mert jövőre kizárólag ilyen melléküzemágakkal foglalkozunk. Rég milliárdosok leszünk, amikor azok a bugrisok odaát még mindig haboltókkal és páncélszekrényekkel bajmolódnak svéd piacra. Ezt jól kiókumláltuk, mi?

Elbúcsúztam, aztán tovább gyúrtam a sarat. Nemsokára apró csőszkunyhót pillantottam meg, egy kályhacsőből füst szivárgott. Arra egyengettem lépteimet. A kunyhó oldalának támasztva dorongok, fütykösök sorakoztak. Semmi kétség, az egyik fél főhadiszállására bukkantam. Laposkúszással loptam be a küszöböt, belülről szolíd beatmuzsikát és meghitt beszélgetést hallottam.

— A répa az jó, szomszéd — mondta egy ismerős hang. — Azt viszik ám, mint a cukrot. Csak jól meg kell ágyazni nekije.

— A csonthéjas se rossz, szomszéd — mondta egy másik ismerős hang. — Csak nem kell sajnálni tőle a bordóilét. Azt hiszem, ezt jól kigógyiztuk valamennyien!

— De ki ám!

Bőszült lélekkel törtem rájuk az ajtót.

— Gyönyörű — kiáltottam. — Szóval lepaktálunk az ellenséggel? Szóval hadititkokat cserélgetünk pipaszó és beatmuzsika mellett?

A két agg összenézett.

— Mondjuk meg nekije? — kérdezte az egyik. A másik csak úgy a szemöldökével bólintott rá.

— Na, idehallgasson, atya. Nem egymástól vigyázzuk mi a határt. Hanem vagy tíz éve seregestül mentek fel a fiatalok Pestre. Elnyelte őket a világváros forgataga, ki esztergályos lett, ki meg pincér. Mi meg csalogathattuk őket vissza cukroskenyérrel, nem jöttek az istennek se. Most viszont, hogy milliomos falu lettünk, már jönnének ám a készre. De csak próbálják betenni a lábukat, kapnak a fejükre, hogy belesántulnak!

Peterdi Pál

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Ki az abszolút jó pszichológus?

Erdei Sándor:

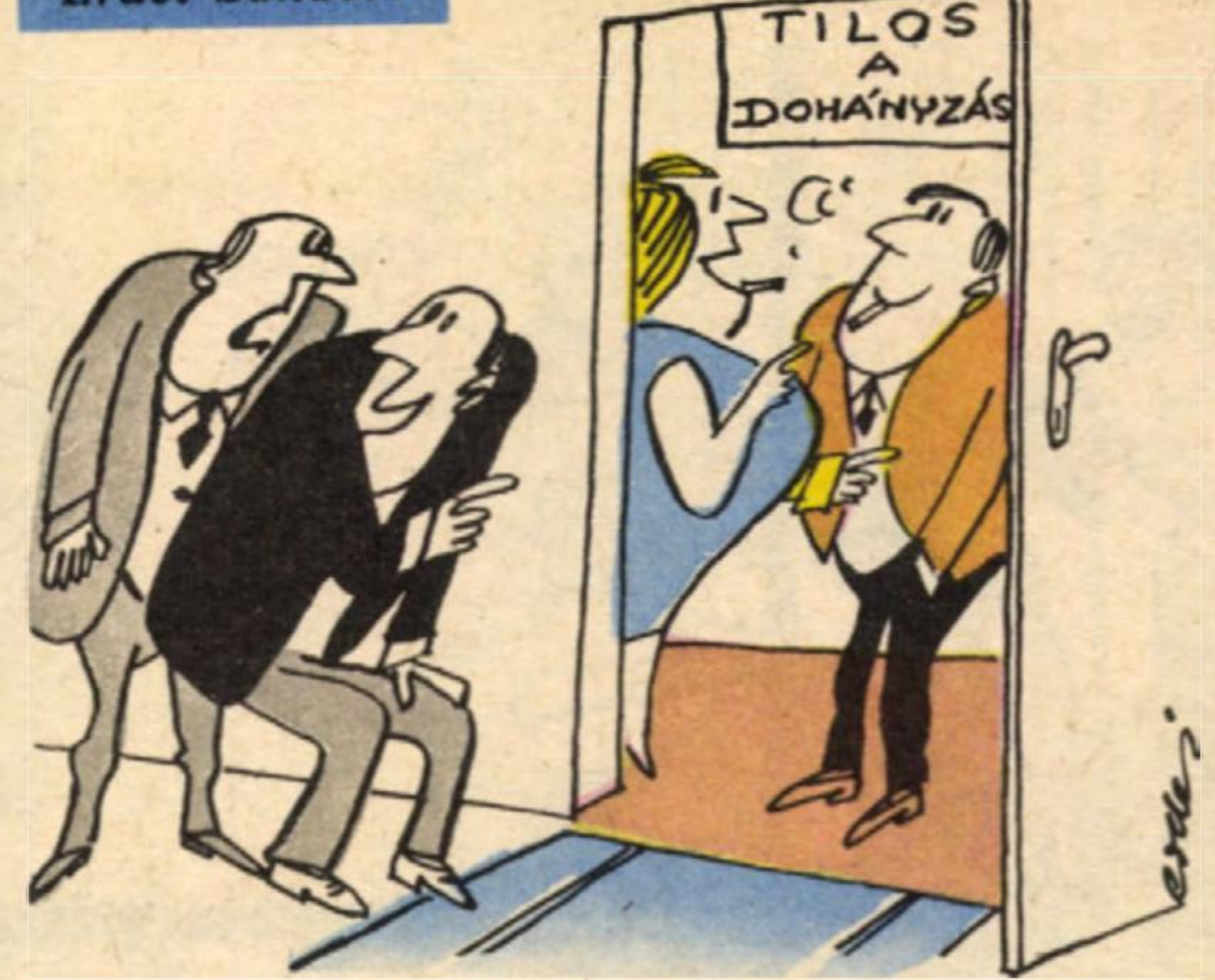

– Azért tettem ki a folyosóra a táblát, mert azt akarjuk, hogy ne bent dohányozzanak . . .

Tót Gyula:

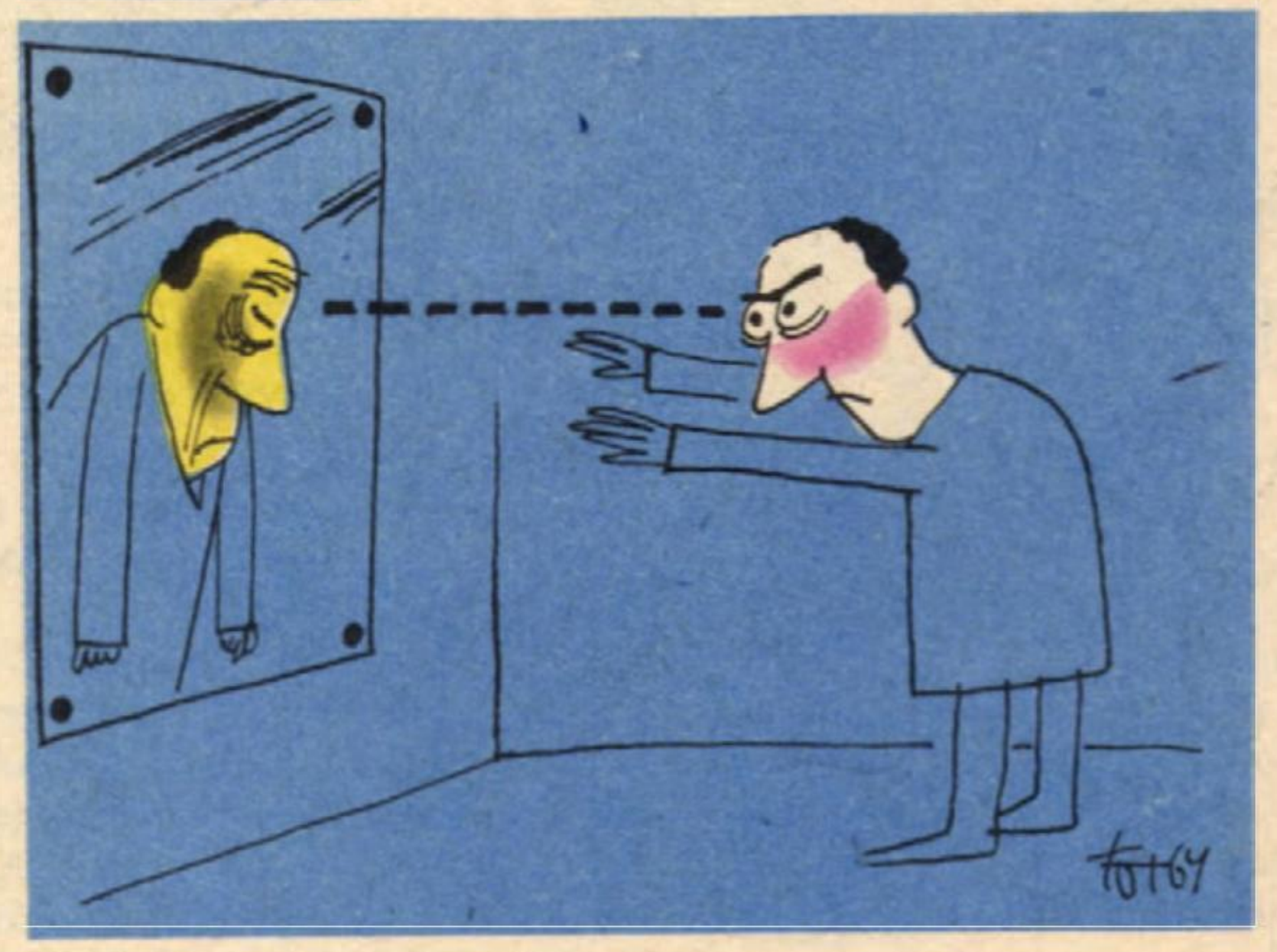

Aki önmagát is meg tudja gyógyítani . . .

Brenner György:

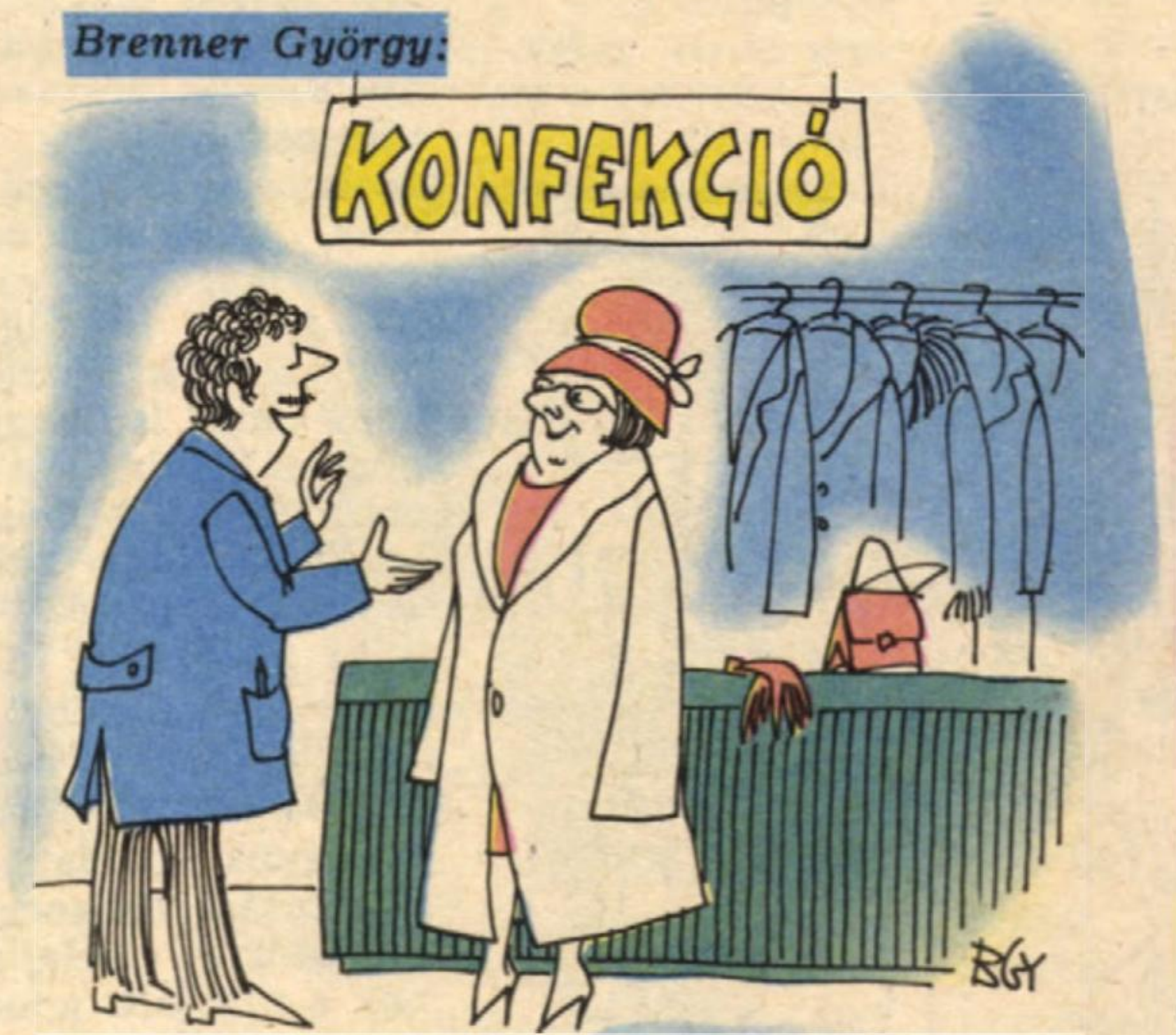

– Hiába, na, egy ilyen szép asszonyon minden remekül áll!

Lehoczky István:

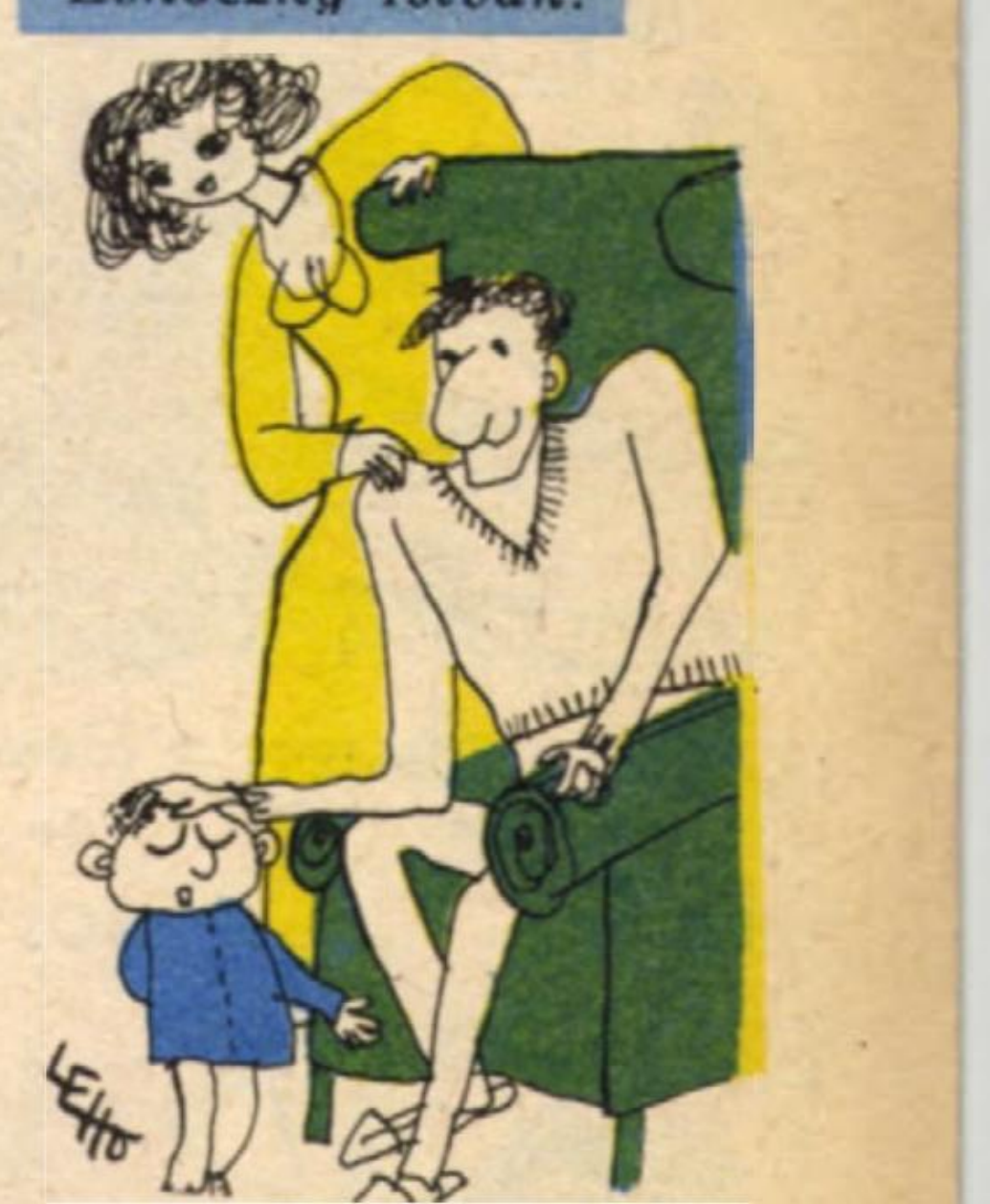

– Rendben van. Kérek tíz forintot mozira, és majd egyetemre fogok menni!

Takács Imre:

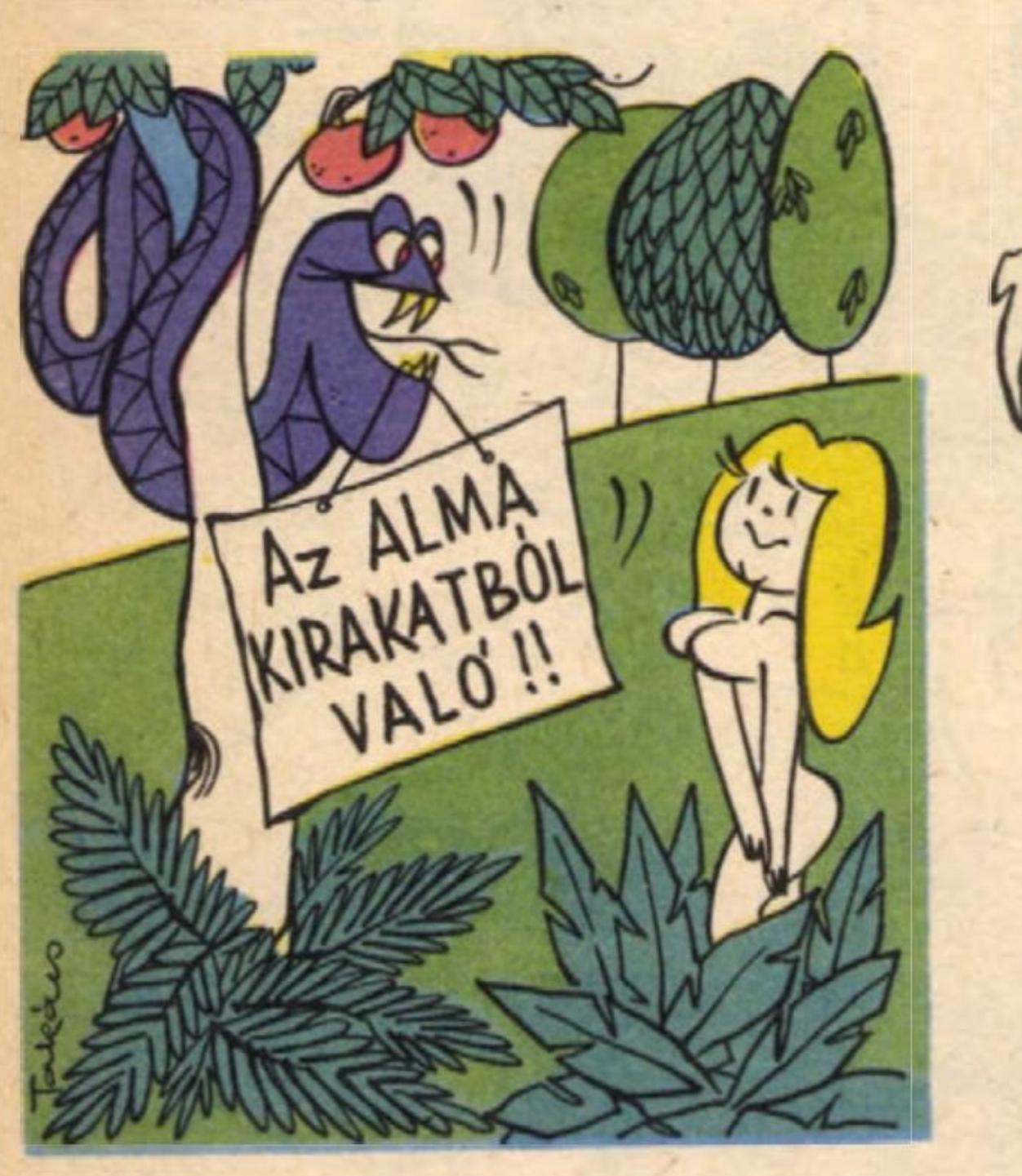
Az ALMA KIRAKATBÓL VALÓ !!

Fülöp György:

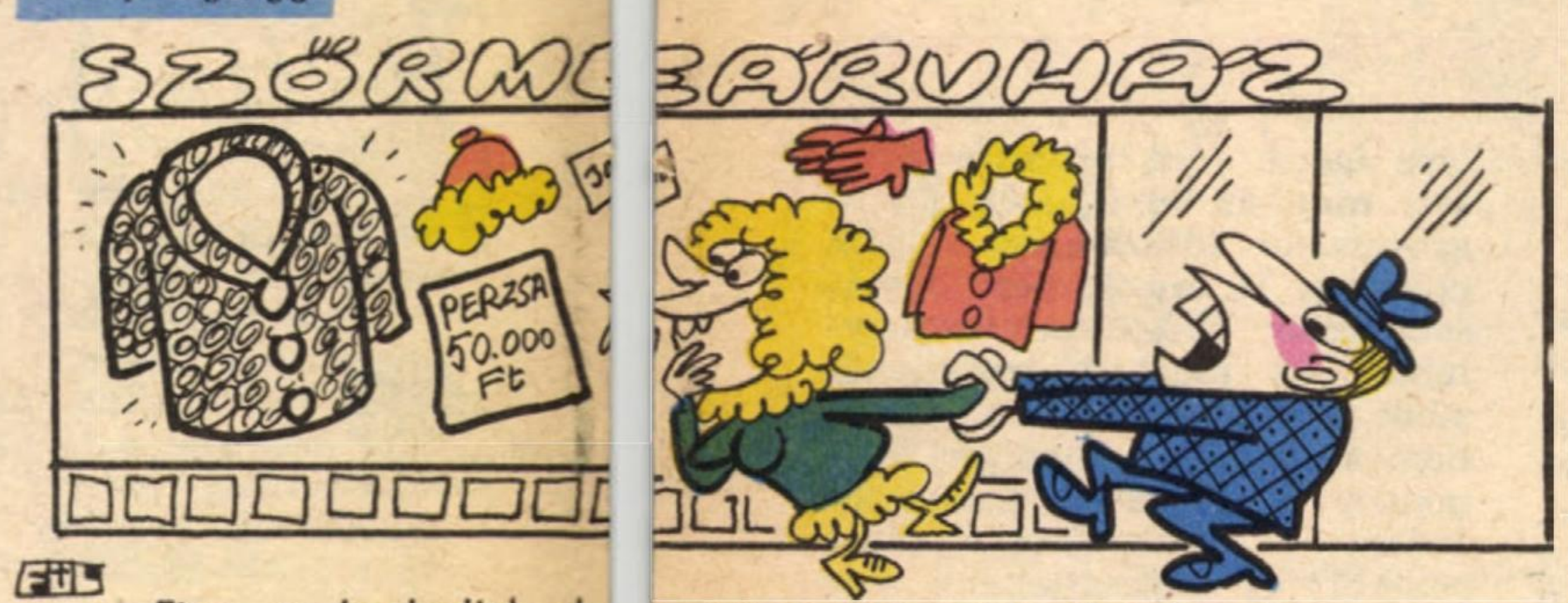

– Fiam, ne kapkodjuk el a dolgot. Biztos helyről tudom, hogy a szezon végén féláron kiárusítják.

Hegedűs István:

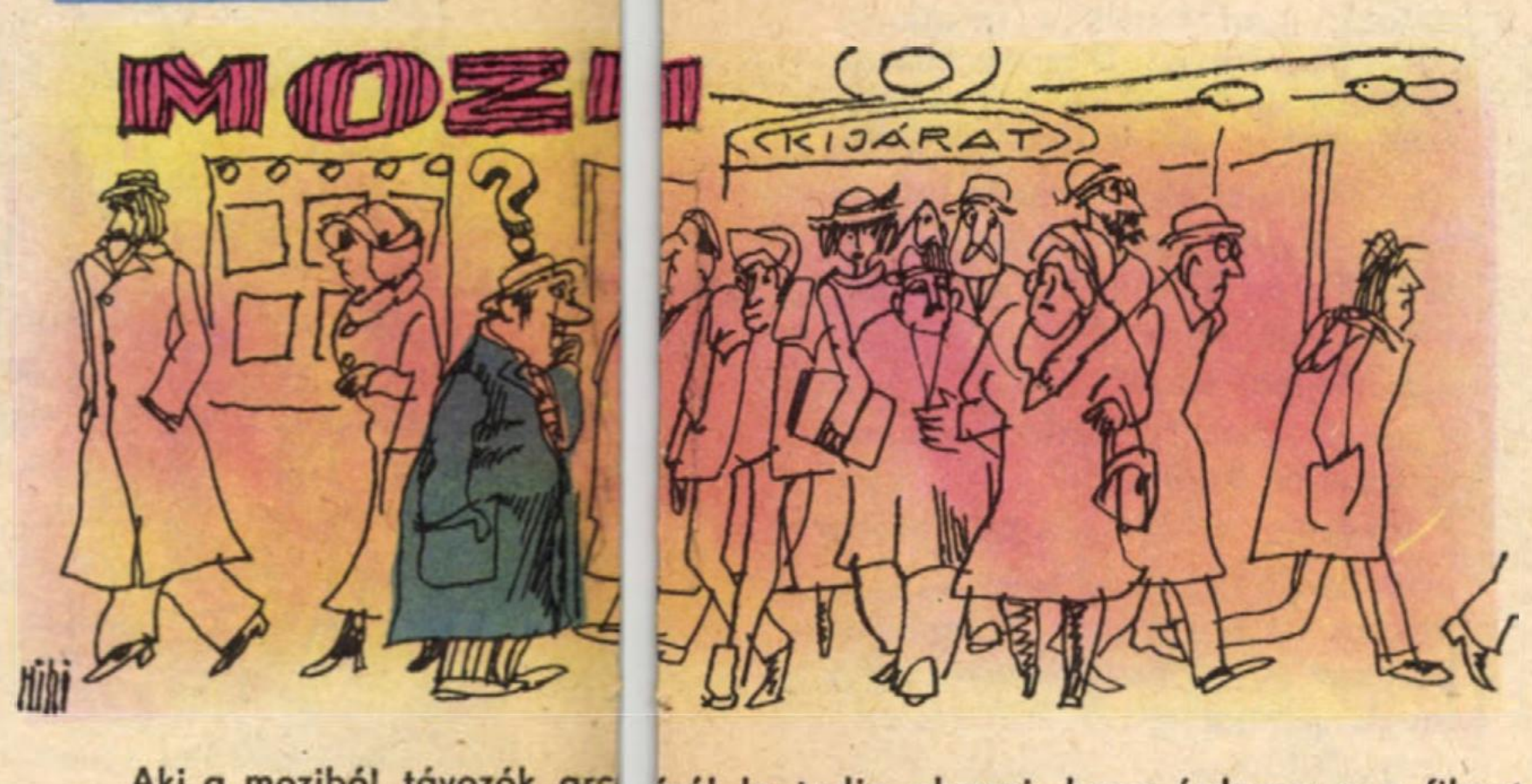

Aki a moziból távozók arcáról le tudja olvasni, hogy érdemes-e a filmet megnézni . . .

Szűr-Szabó József:

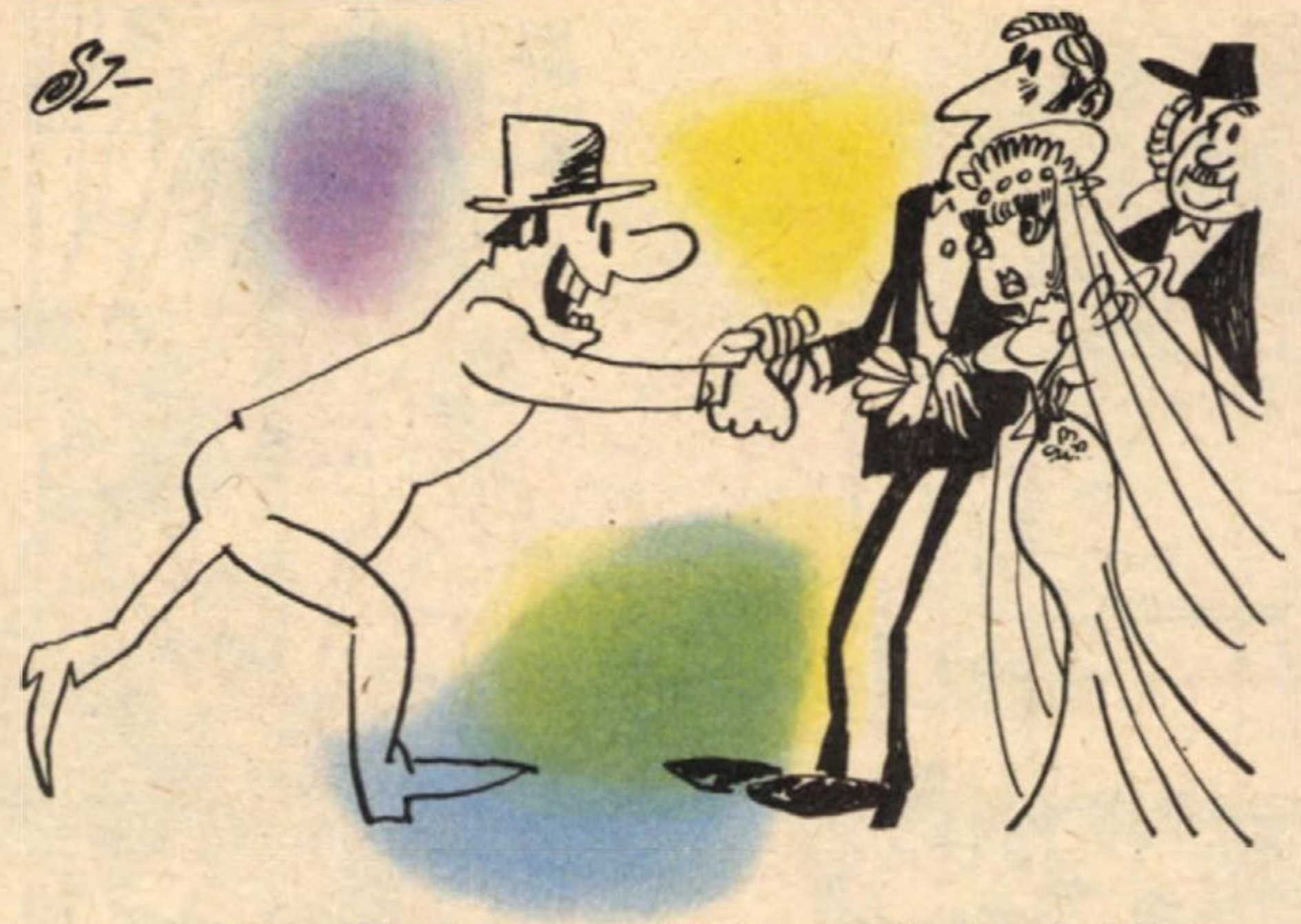

– Mit csináltok ma este? Felugornék hozzátok!

Endrődi István:

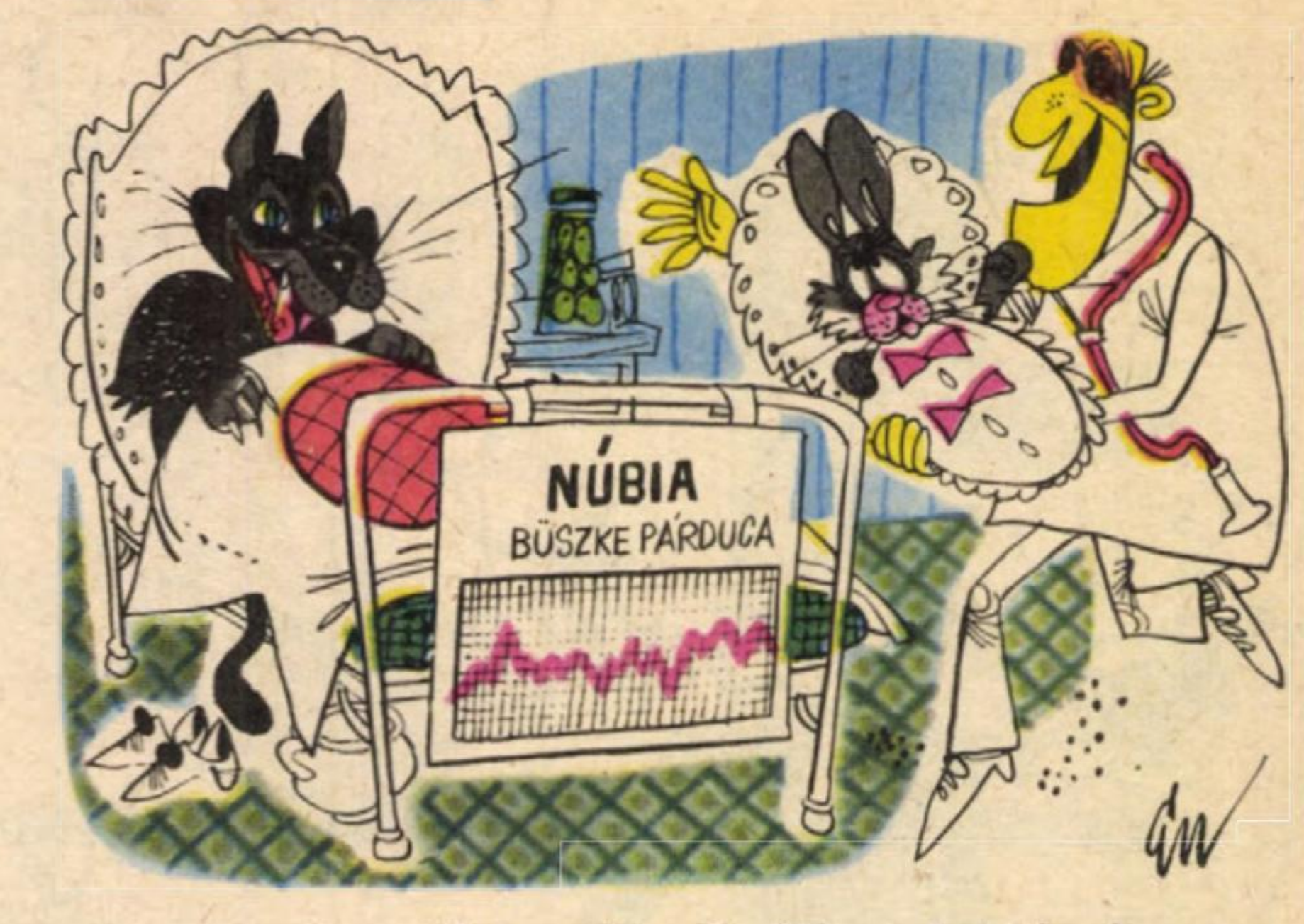

– Gratulálok a kis újszülött párduchoz! . . .

Vasvári Anna:

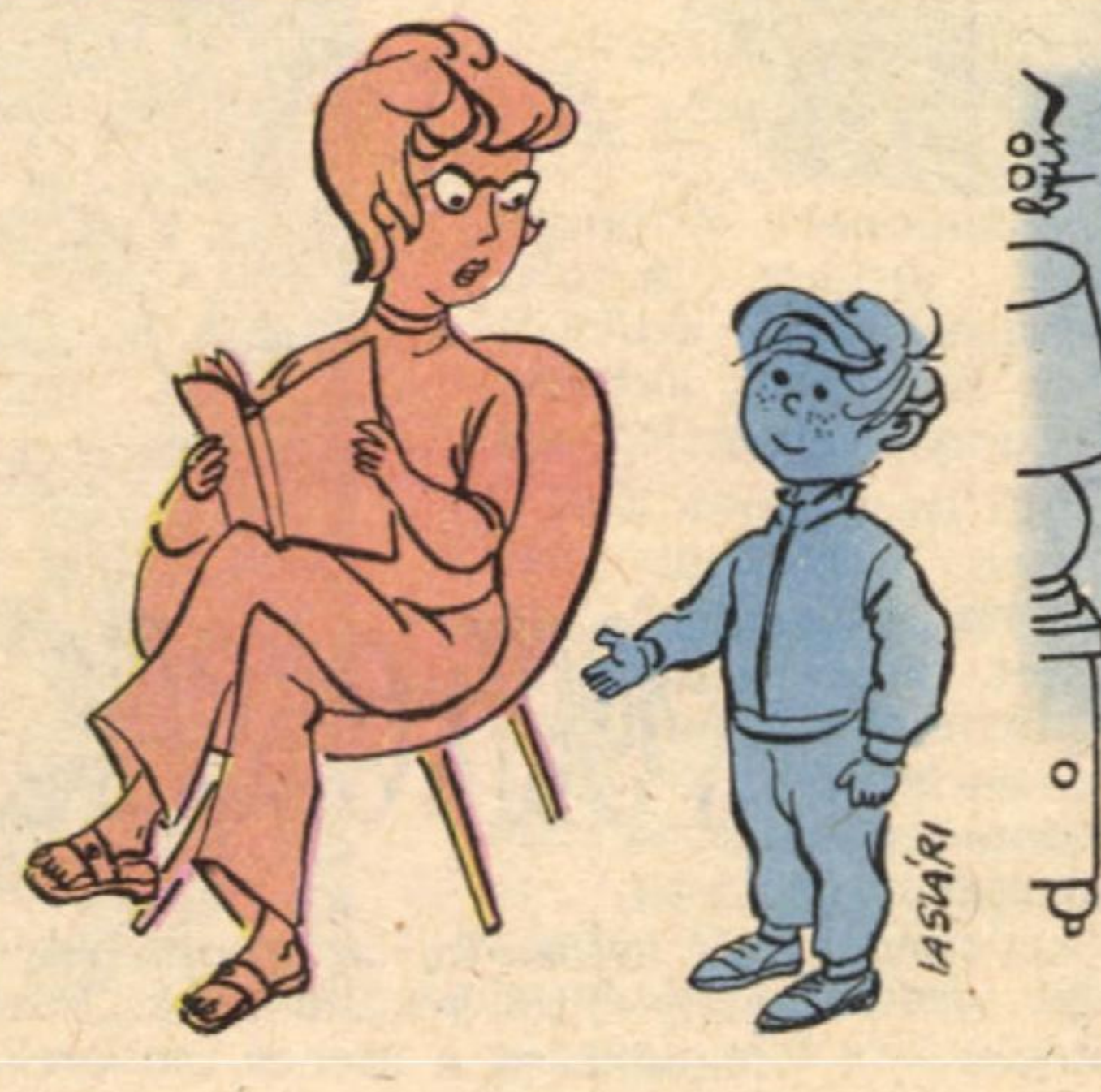

– Anyúúú . . .
– Mennyi kell? . . .

Balázs-Piri Balázs:

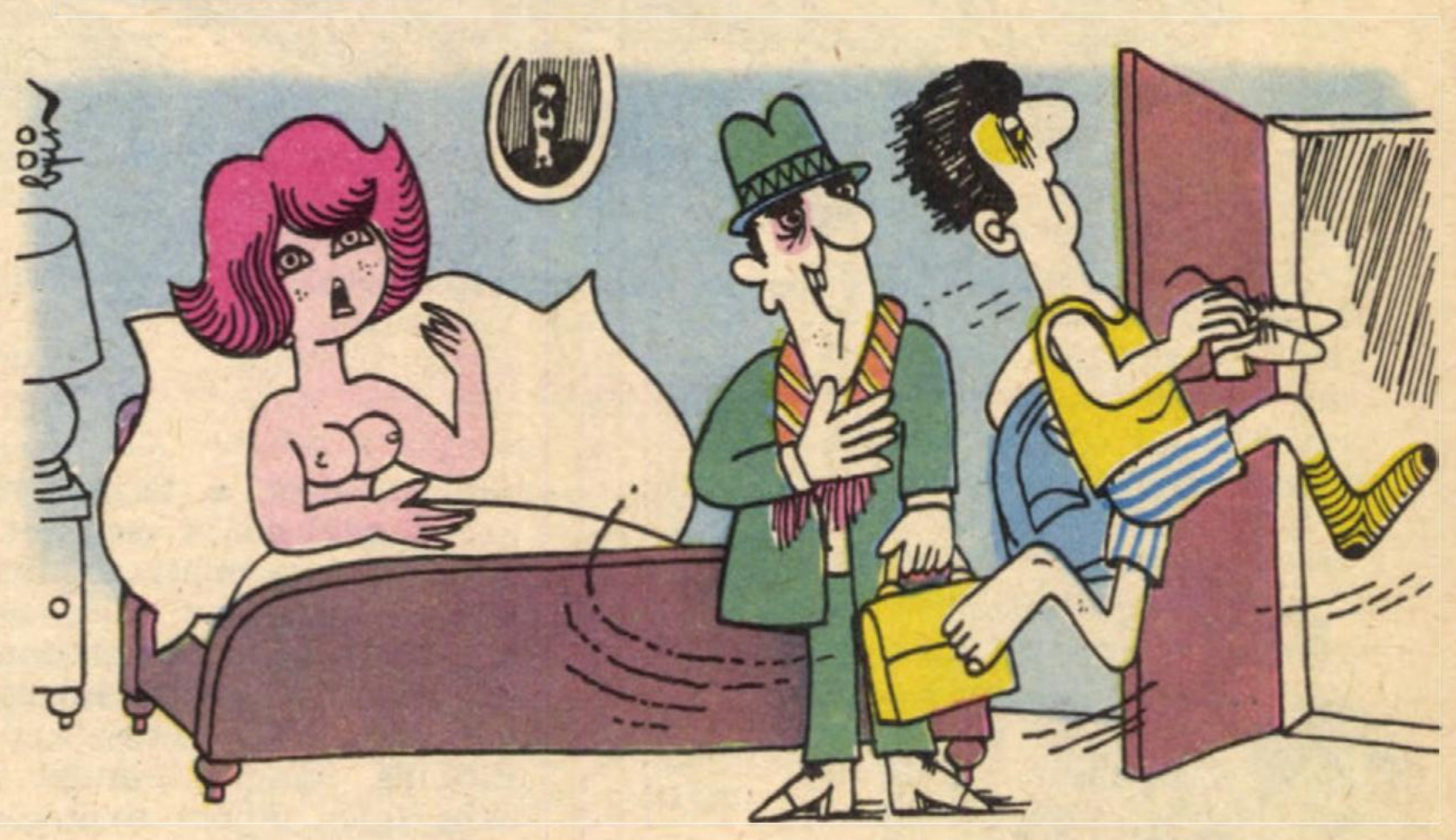

– Hová rohan, fiatalember? Hiszen mondtam, hogy örökre magának adom a feleségemet!

Sajdik Ferenc:

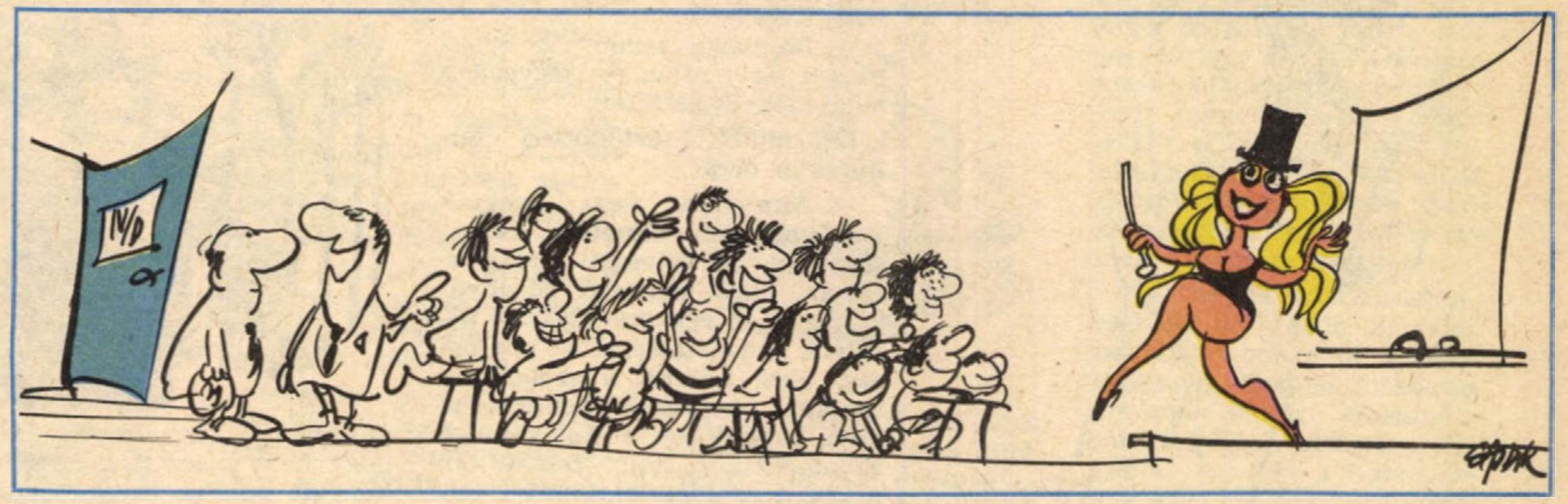

– Nálunk a biológia órákon bevezettük a szemléltető oktatást!

KÍMÉLJÜK EGYMÁST

Én ugyan erős dohányos vagyok, de mélységesen egyetértek a mostani, dohányosok — nemdohányzók vitájának konklúziójával: mindenkinek joga van a szervezetét nikotinnal mérgezni, de nem teheti meg ezt azokkal, akik nem dohányoznak. A vitában követelik is, hogy több „nemdohán zó" vasúti kocsit helyezzenek forgalomba, legyenek olyan éttermek és presszók, ahol tilos a dohányzás, sőt egyesek azt követelik, hogy a közhivatalokból is tiltsák ki a cigarettát. Ez utóbbival már én sem értek egyet. Gondoljunk csak a szegény tisztviselőkre: mit csinálnának egész nap?

Helyeselhető tehát, hogy a dohányosok ártalmaitól meg kell védeni a nemdohányzókat. De vajon a dohányzás-e az egyetlen olyan szenvedély, vagy emberi tevékenység, amely más emberekre is ártalmas? Nem, feleim! A tudomány bizonyítja, hogy egy-egy slukk az autók — vastag felhőkben gomolygó — kipufogó gázából, kártékonyabb, mint két csomag Kossuth. Jogos tehát a követelés: legyenek a tiszta levegő hivei számára olyan területek, ahol tilos az autózás. E „nem autós" szakaszokban békén élhetnének azok is, akiknek az idegrendszerük nem bírja, ha a zebrán megzargatják őket, akik ideggörcsöt kapnak, ha a véget nem érő kocsisor miatt lejár a személyi igazolványuk, amíg átérnek az utca túlsó felére. Érdemes lenne a nemautós szakaszokkal kísérletezni. Mondjuk, meg lehetne próbálni először Budapesttel, mivel itt a legnagyobb a veszély. Csodálatos lenne! Újra bevezetnénk a lóvasutat, a konflist és esténként békésen sétálgatnánk végig a vén Stefánián, azaz a Népstadion úton. Persze, hogy az autósokkal se legyünk igaztalanok, részükre kijelölnénk a Hortobágyot, ahová viszont gyalogos nem tehetné be a lábát. Itt aztán száguldozhatnának kedvükre és nem lenne parkírozási gondjuk sem.

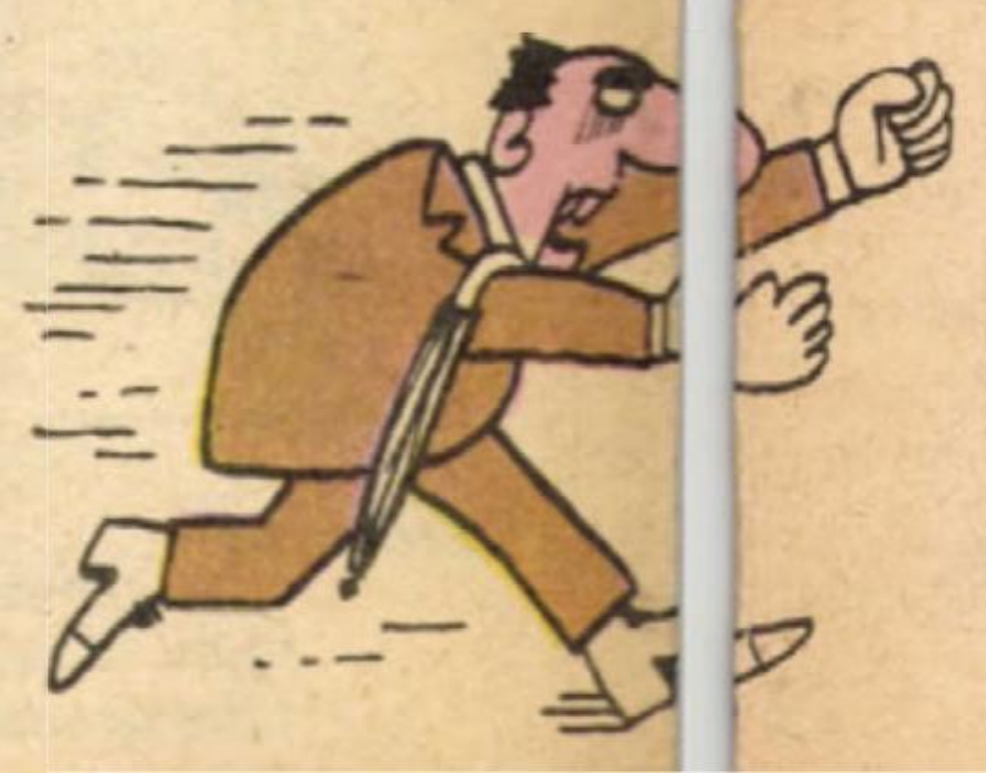

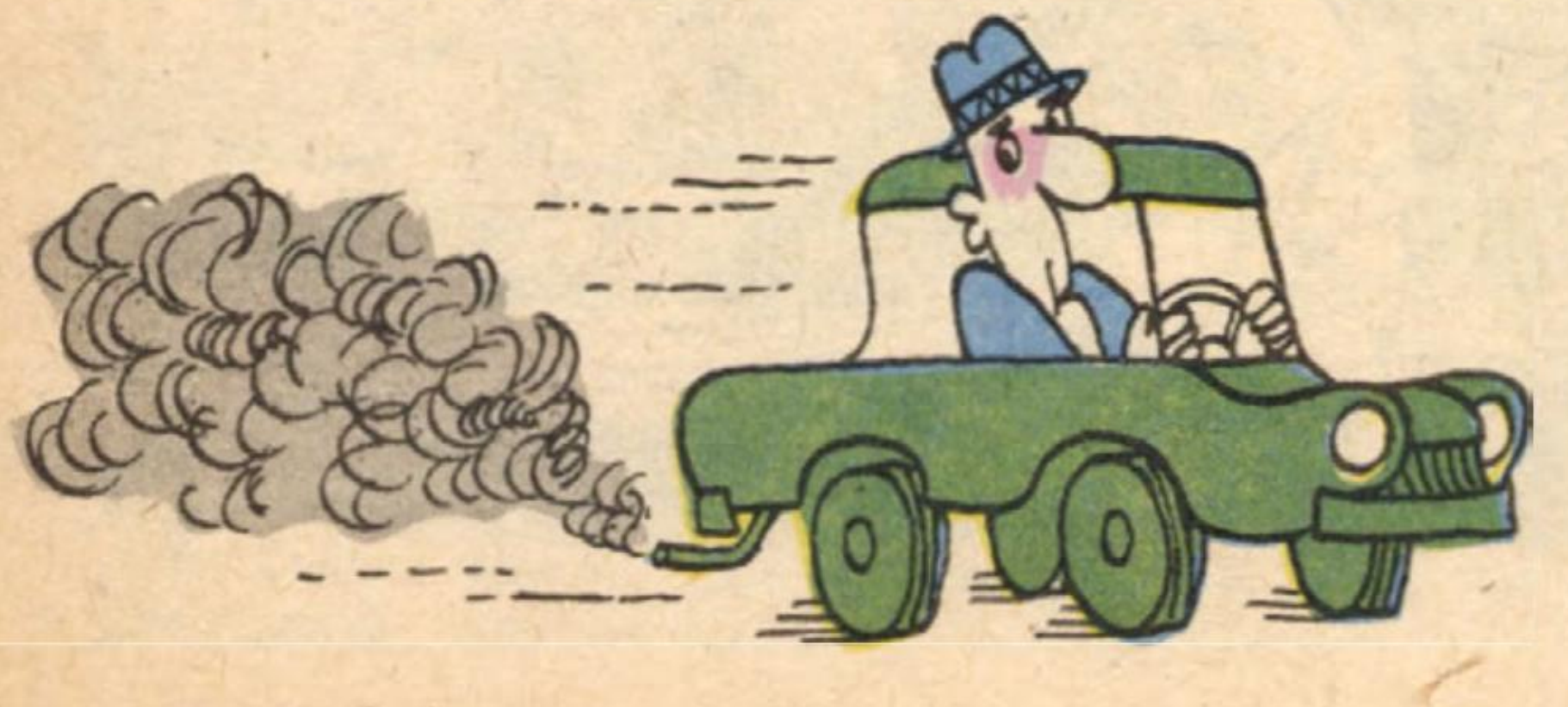

Régen a vonaton voltak női szakaszok is, ahová férfi ember nem tehette be a lábát. Nos, meg kellene fontolni, hogy nem lenne-e helyes a vonatokon férfiszakaszokat is üzemeltetni. Én például — a múltkoriban — Debrecenig idegesen ültem a kupéban. Nem tudtam olvasni, de még a tájban sem gyönyörködtem, mert szemben velem ült egy ifjú hölgy, akinek a miniszoknyájánál csak a pulóvere volt kisebb. Egész úton le nem vettem a szemem róla. Hát mondják meg őszintén, köteles vagyok én ezt tűrni?

Még tíz-tizenöt évvel ezelőtt is lehetett kapni úgynevezett nikotex cigarettákat, melyből a nikotin egy részét kivonták, hogy a dohányzás veszélyeit csökkentsék. A nikotex cigaretták mintájára, az ember idegrendszerének kímélése céljából nikotex újságokat kellene forgalomba hozni. Sokan vannak ugyanis, akik nem tudnak lemondani a napi újságuk élvezetéről, pedig elolvasásuk után kimutathatóan megemelkedik a vérnyomásuk. Az ilyen kímélő, diétás újságból kivonnák az idegekre káros, pesszimizmusra hangoló cikkeket. E lapokban nem lenne külpolitika, nem közölnének piaci árakat, labdarúgó eredményeket, sőt mostanában már vízállás-jelentést sem. Természetesen kivonnák a bűnügyi tudósításokat, közlekedési baleseteket is, és csak színházi- és filmkritikákat közölnének, azokon sokat lehet nevetni. Egyesek szerint erre már történtek kísérletek, és a televízió is gyakorta mutat jó példát a kímélő műsorra. Egyedi találmány e téren az izgalommentes krimi, az információ nélküli híradó és a tévéjáték, melyből kivonták a mondanivalót.

Így lesz teljes ez a küzdelem, melyet egymás kíméléséért indítottunk. Én máris példát mutatok, és ezennel átnyújtottam önöknek egy olyan krokit, mely kíméli nevetőizmaikat az idő előtti elhasználódástól . . .

Ősz Ferenc

DAC

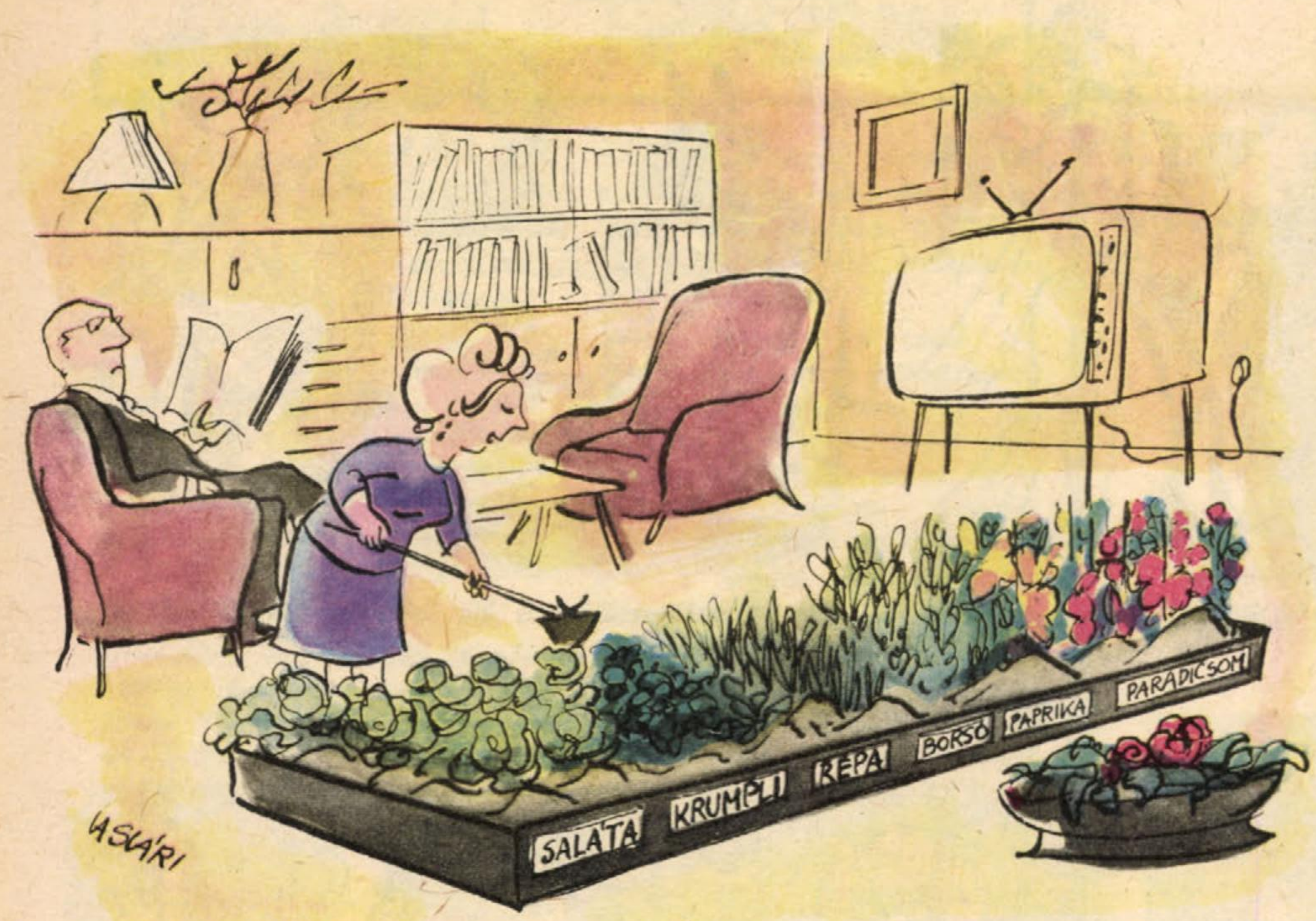

– Rajtam nem fognak ki a zöldségáraikkal!

EDZETT SZÜLŐ

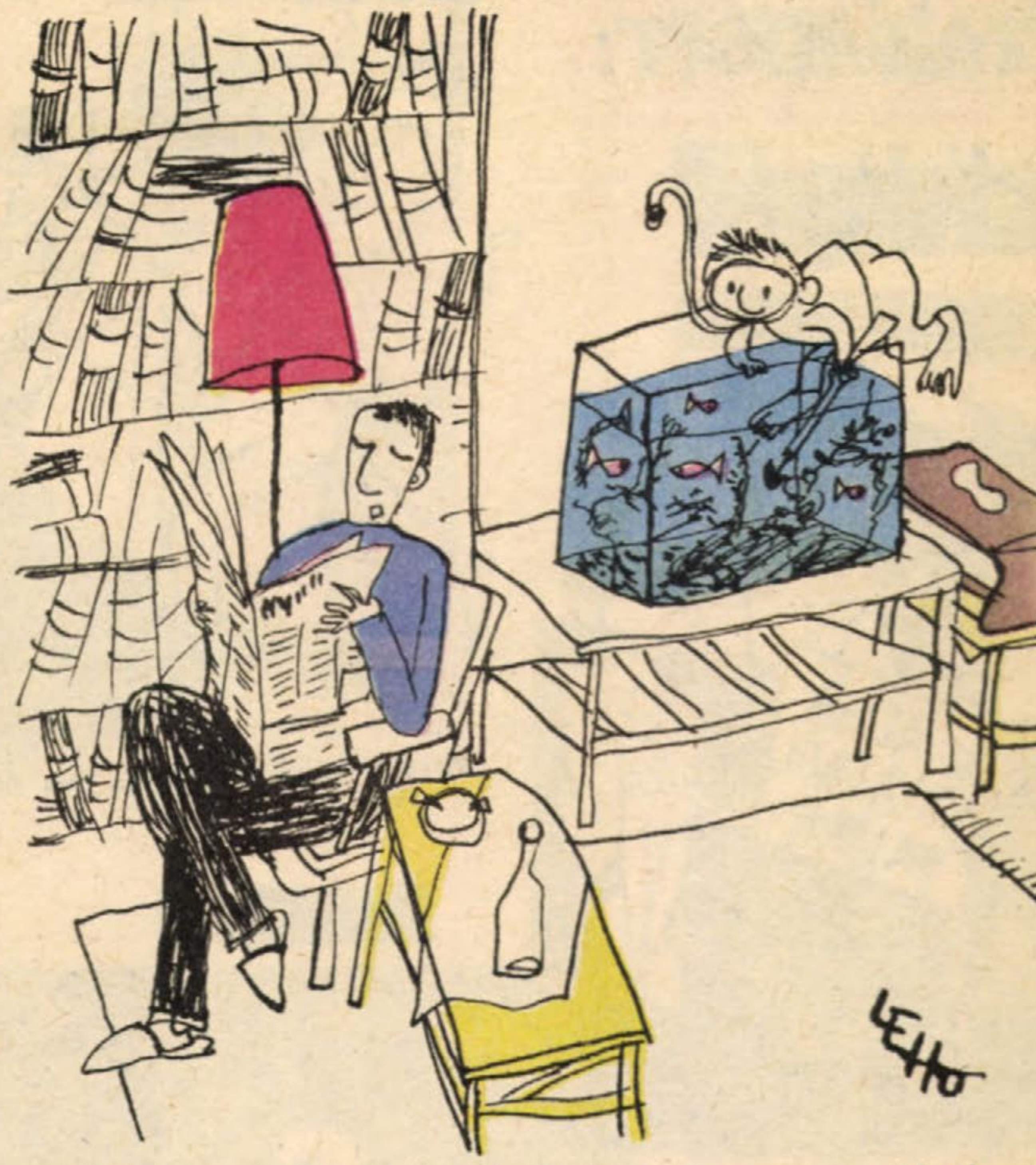

– Fogadjunk, hogy a leckéddel még nem vagy kész!

EGY ÉRDEKELT

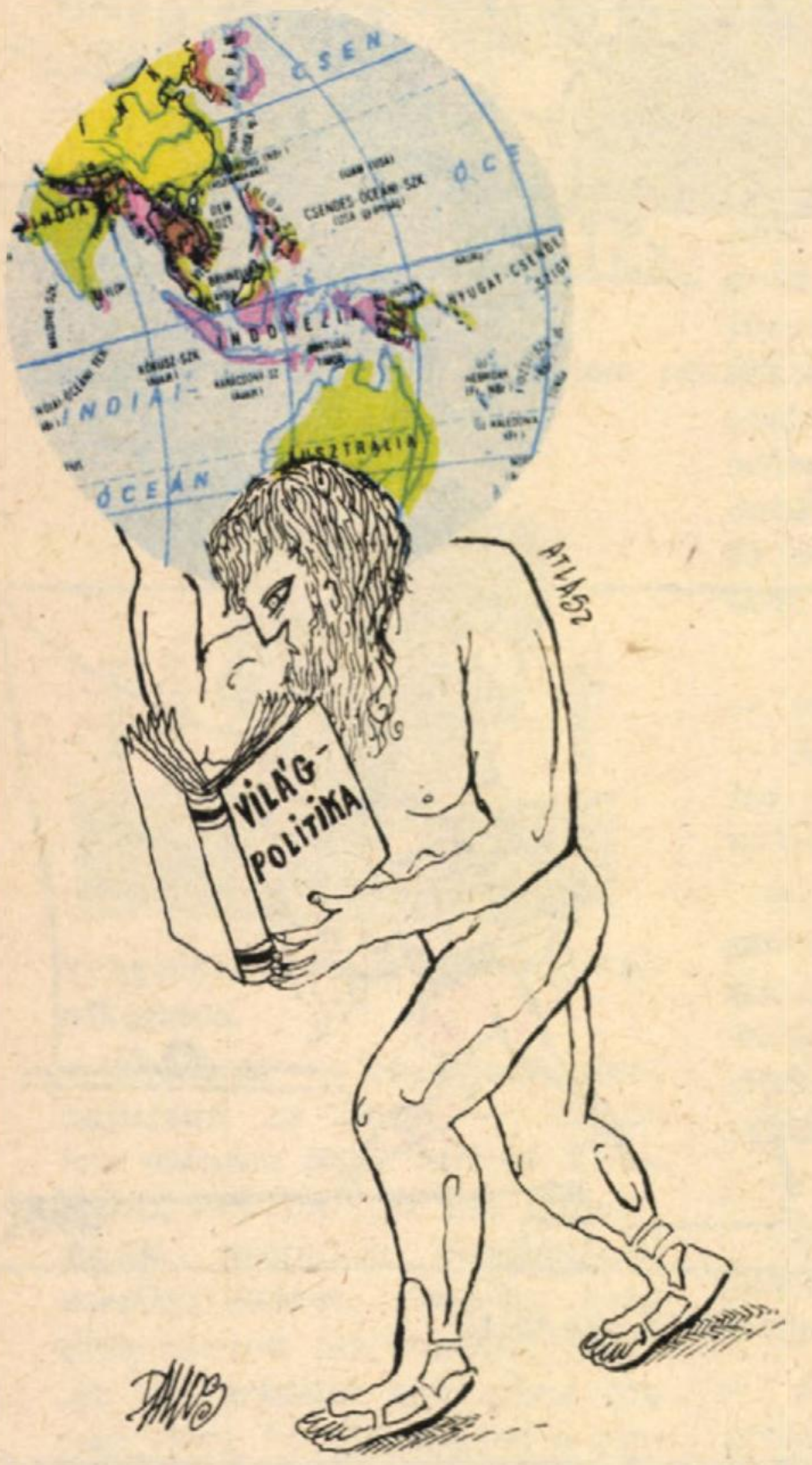

PONTOSSÁG

Imádom a természetet, a zöld erdők csendjét. Időhiány miatt azonban be kellett érnem az Almássy térrel. Kedvenc ősparkomban széles mosollyal jött felém régi ismerősöm, Droznicsek Árpád. Elegáns, panofix bundát viselt, okos fején finom nyúlszőr kalap.

— Látom, jól megy a sora. Mivel foglalkozik mostanában? — érdeklődtem kíváncsian.

— Pontos vagyok néhány vállalatnál, szövetkezetnél — válaszolta gőgösen.

— Boldoggá tenne, ha értelmesen válaszolna — jegyeztem meg kissé ingerülten.

Droznicsek sértődötten felhúzta az orrát:

— Általában nem szokták kétségbevonni elmebeli képességeimet, de szívesen elmagyarázom, miről van szó. Bizonyára ismeri a régi mondást: a királyok udvariassága a pontosság. Nos, nálunk a szolgáltató iparágak sohasem udvariasak, nem tartják be a határidőket. Elhatároztam, hogy felajánlom nekik a szolgálataimat. Fő feladatom az, hogy pontos legyek. Például: reggel kilenc órára ígérik a tüzelő szállítását. A megrendelő egy nap szabadságot vesz ki a munkahelyén, hogy illő körülmények között fogadhassa a szenes embereket. Hajszál pontosan kilenc órakor becsengetek a megrendelőhöz és udvariasan, meleg baráti szavakkal ecsetelem a szállítási nehézségeket. Az illető ettől meghatódik és könnyes szemmel szorongatja a kezemet. Igaz, hogy nem érkezett meg a tüzelője, de boldog, hogy a vállalat megbecsüli és tiszteli őt: íme, személyes megbízottat küldött a tájékoztatására. Tegyük fel, hogy március 11-e délután félötre ígérik meg bizonyos javítási munkák elvégzését. Én, a greenwichi időszámítás szerint pontosan 16 óra 30 perc 0 másodperckor megjelenek az ügyfélnél, és meghitt beszélgetésünk során elmondom, miért nem készült el a megígért időpontra a javítás. (Munkaerőhiány, nyersanyagprobléma satöbbi.) A kuncsaftoknak már az is öröm és megnyugvás, ha esedékes időpontban értesülnek az időpont eltolódásáról. Ez az én feladatom, és mondhatom, nem kevés a munkám. Nagy a strapa. Úgy tervezem, még nyolc-tíz évig pontos leszek, aztán nyugdíjba megyek.

— Gratulálok! — szorítottam kezet Droznicsek Árpáddal. — De mi van akkor, ha maga késik el valahonnan?

Rémülten nézett rám:

— Az nem fordulhat elő. Az állásomba kerülne.

Idegesen az órájára pillantott:

— Most 10 óra 41 perc van, és nekem 12 óra 8 perc 37 másodperckor egy kisipari szövetkezet megbízásából a Külső Jászberényi úton kell lennem, hogy szíves elnézést kérjek...

Galambos Szilveszter

A FELVÁGÓS GYEREK

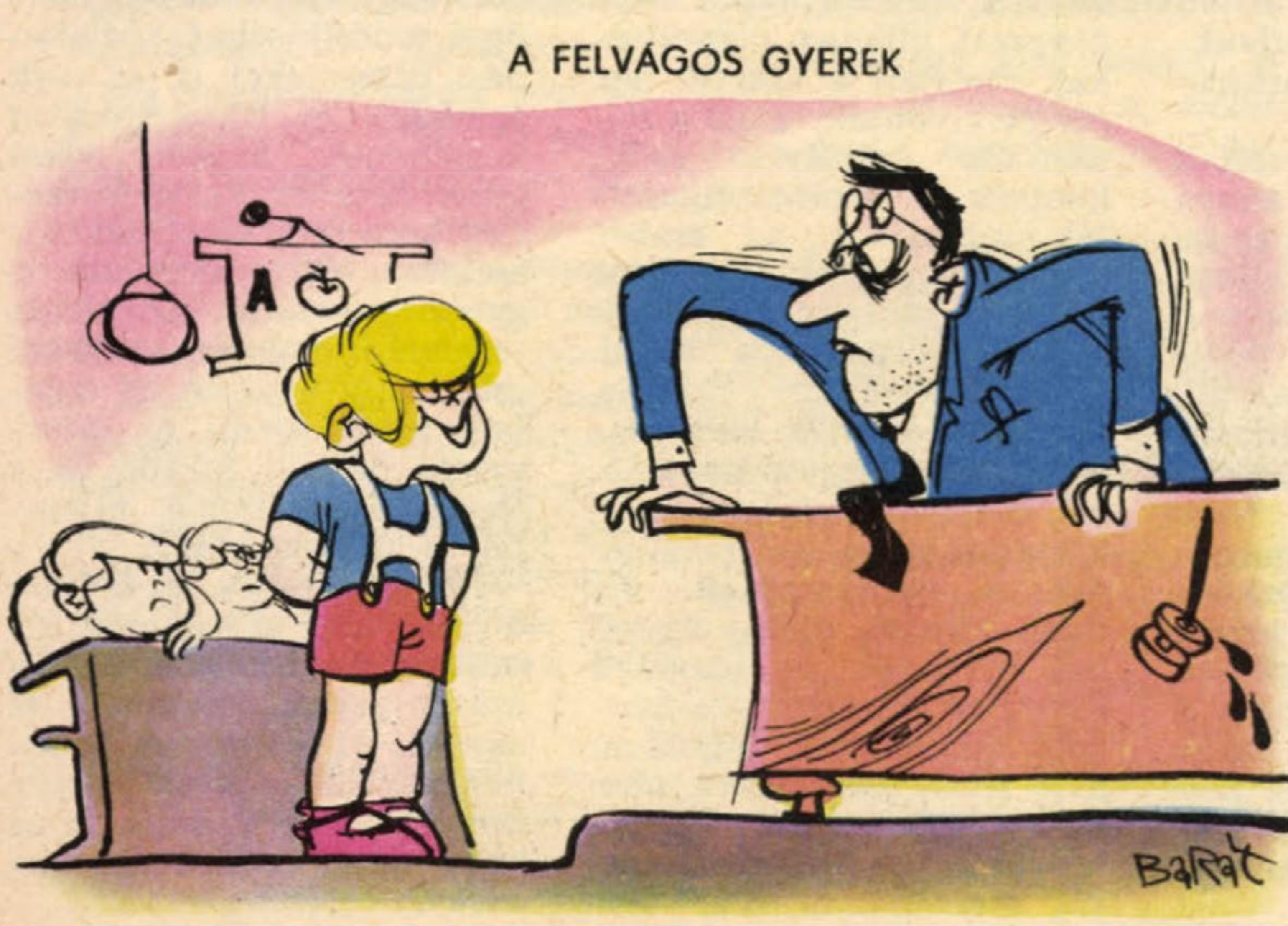

– Elnézést, tanító bácsi, nem kaphatnék egy nehezebb tesztkérdést?

FÉLTÉKENYSÉG

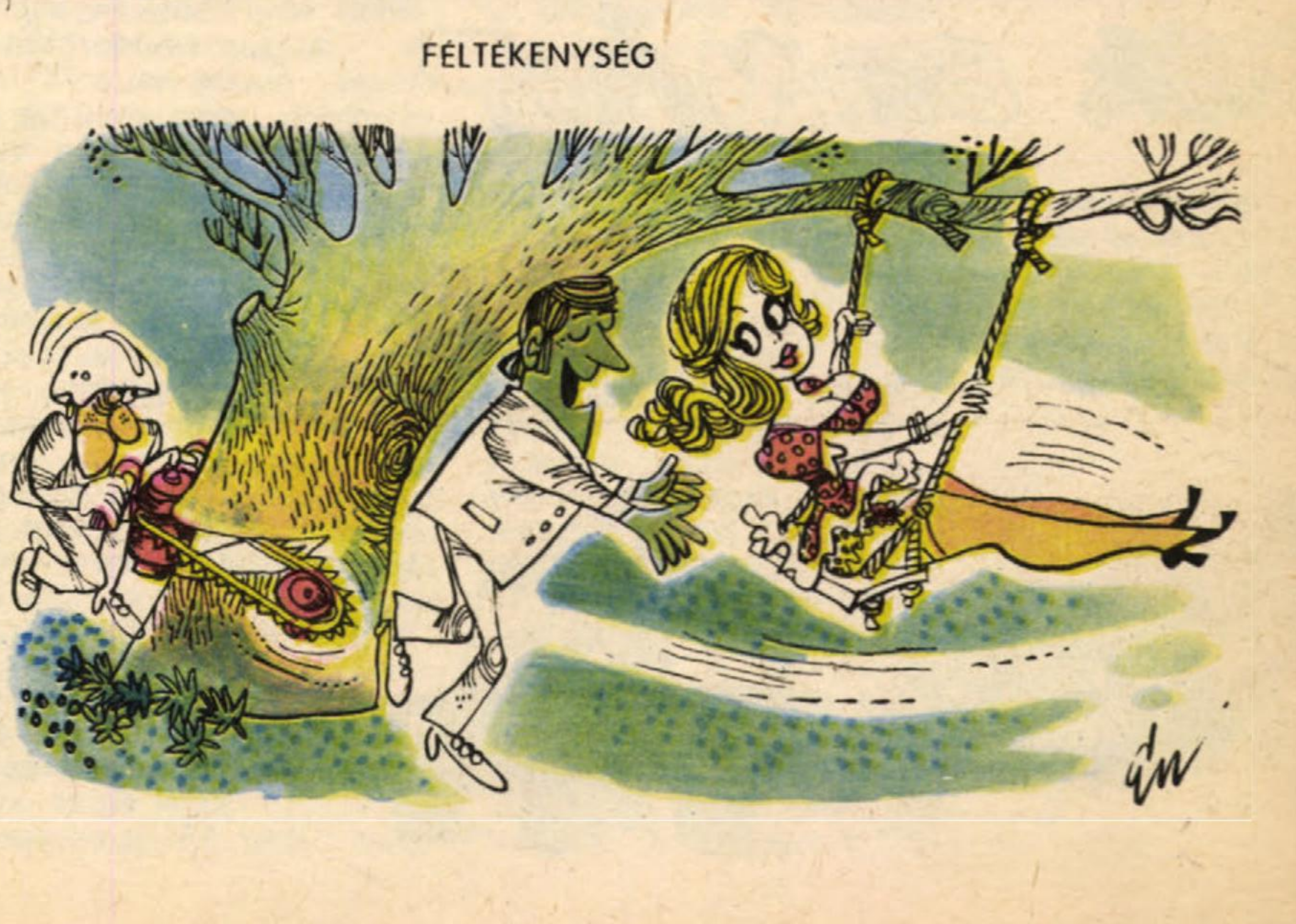

TRA DÍ CIÓ

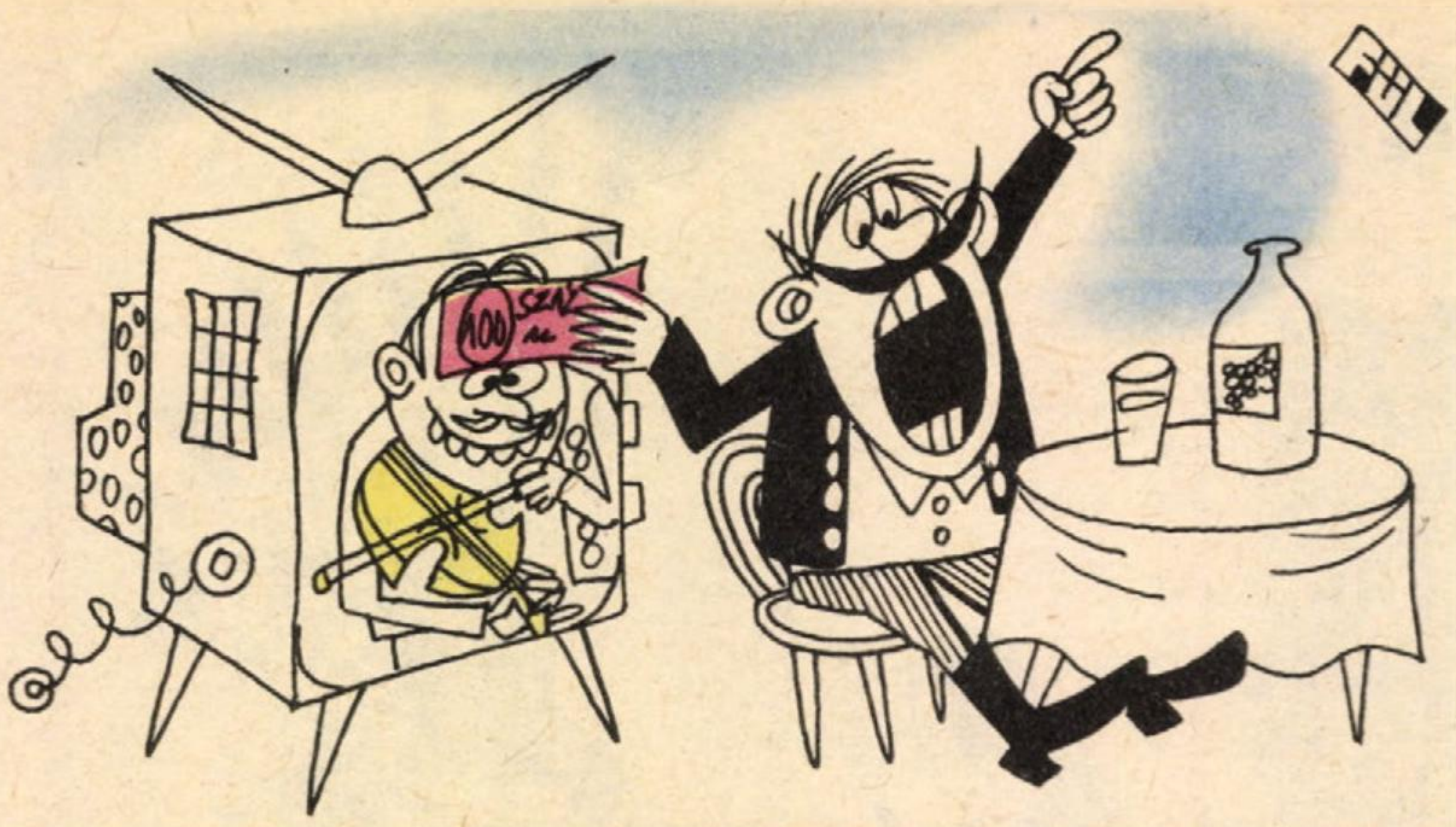

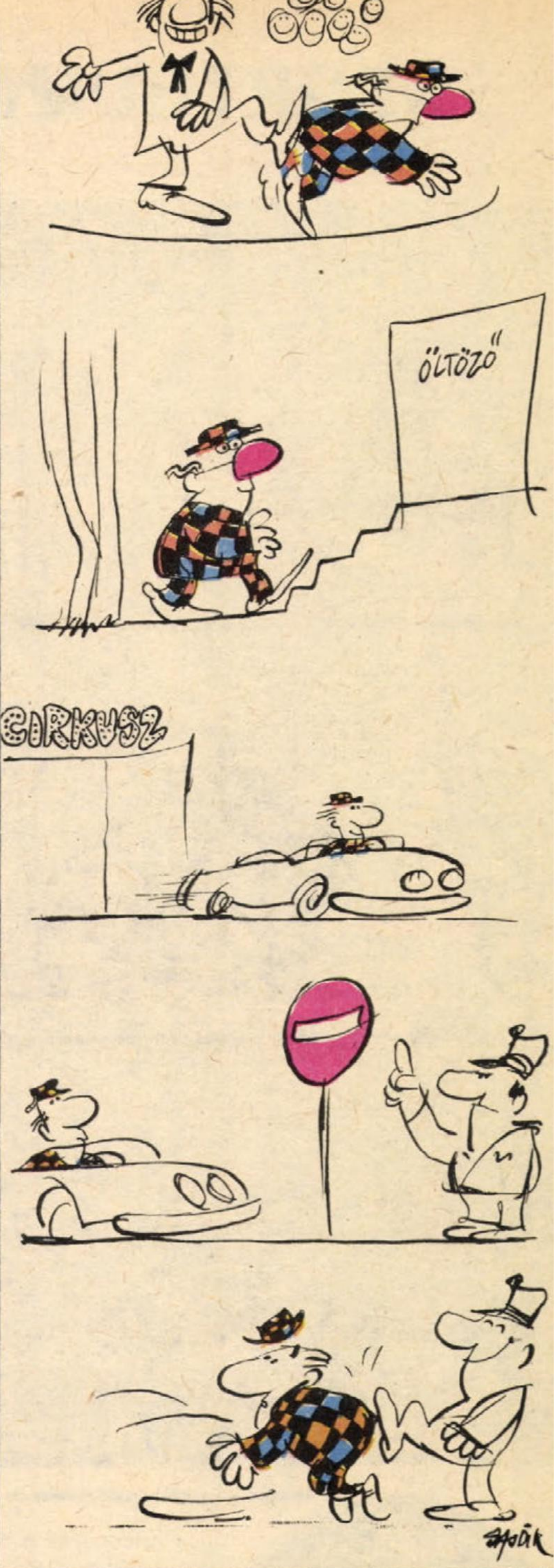
ÖLTÖZŐ
CIRKUSZ
SAJDIK

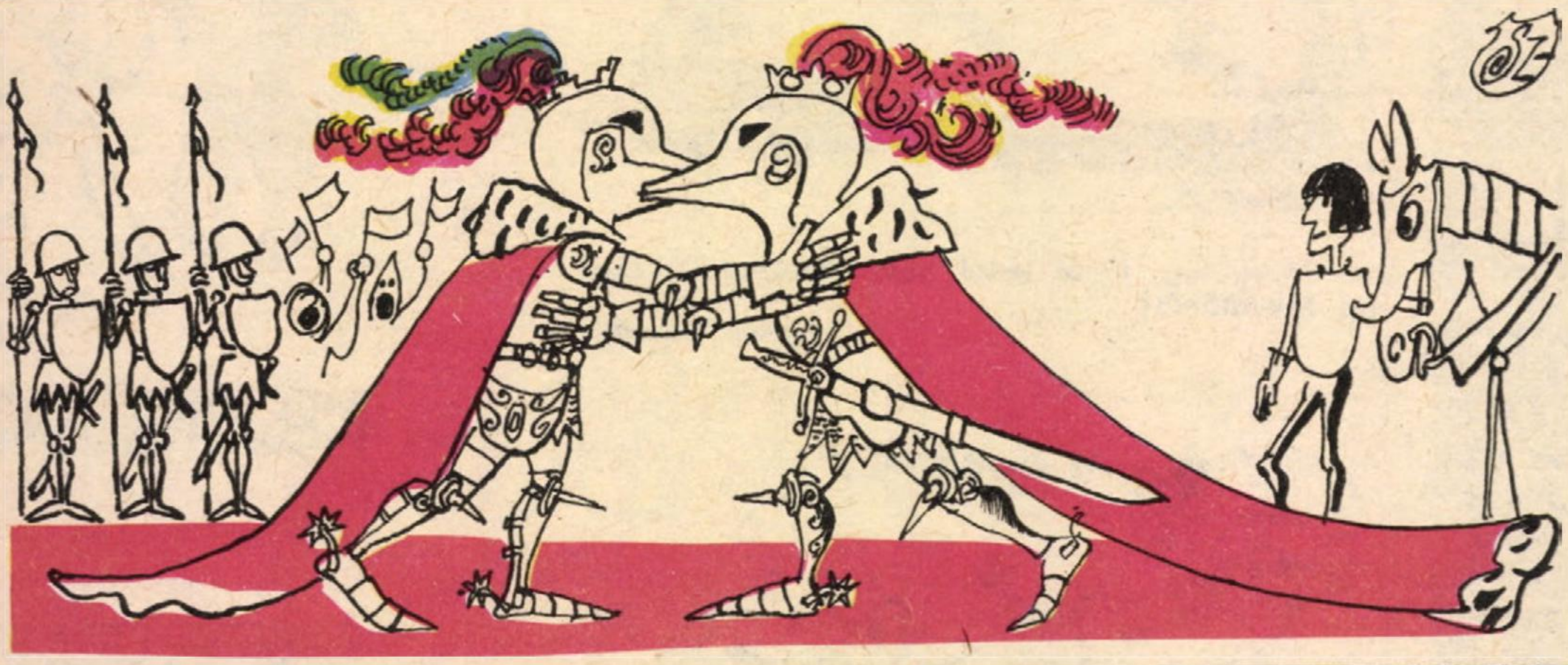

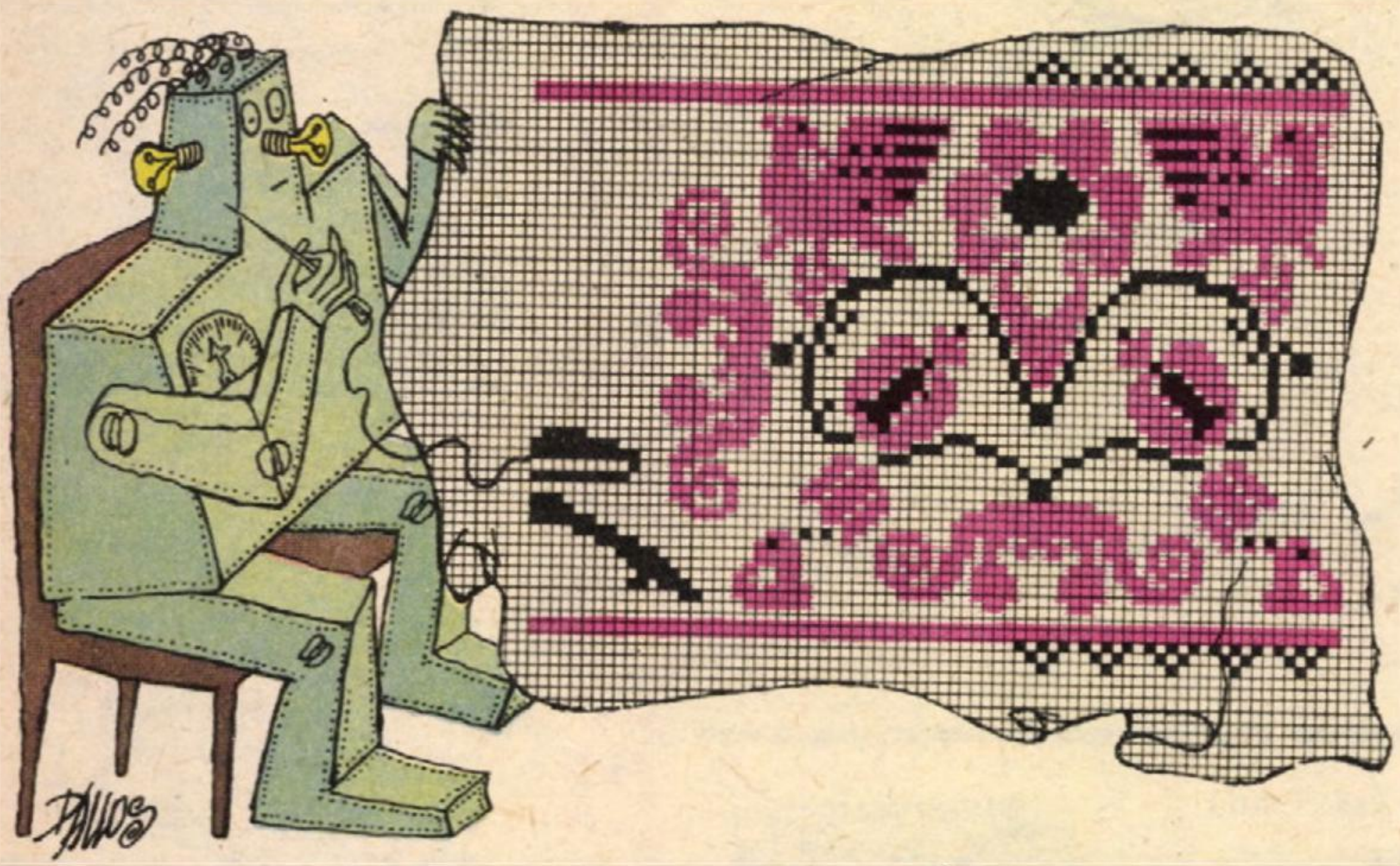

FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
DALLOS,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
BRENNER,
BALÁZS-PIRI

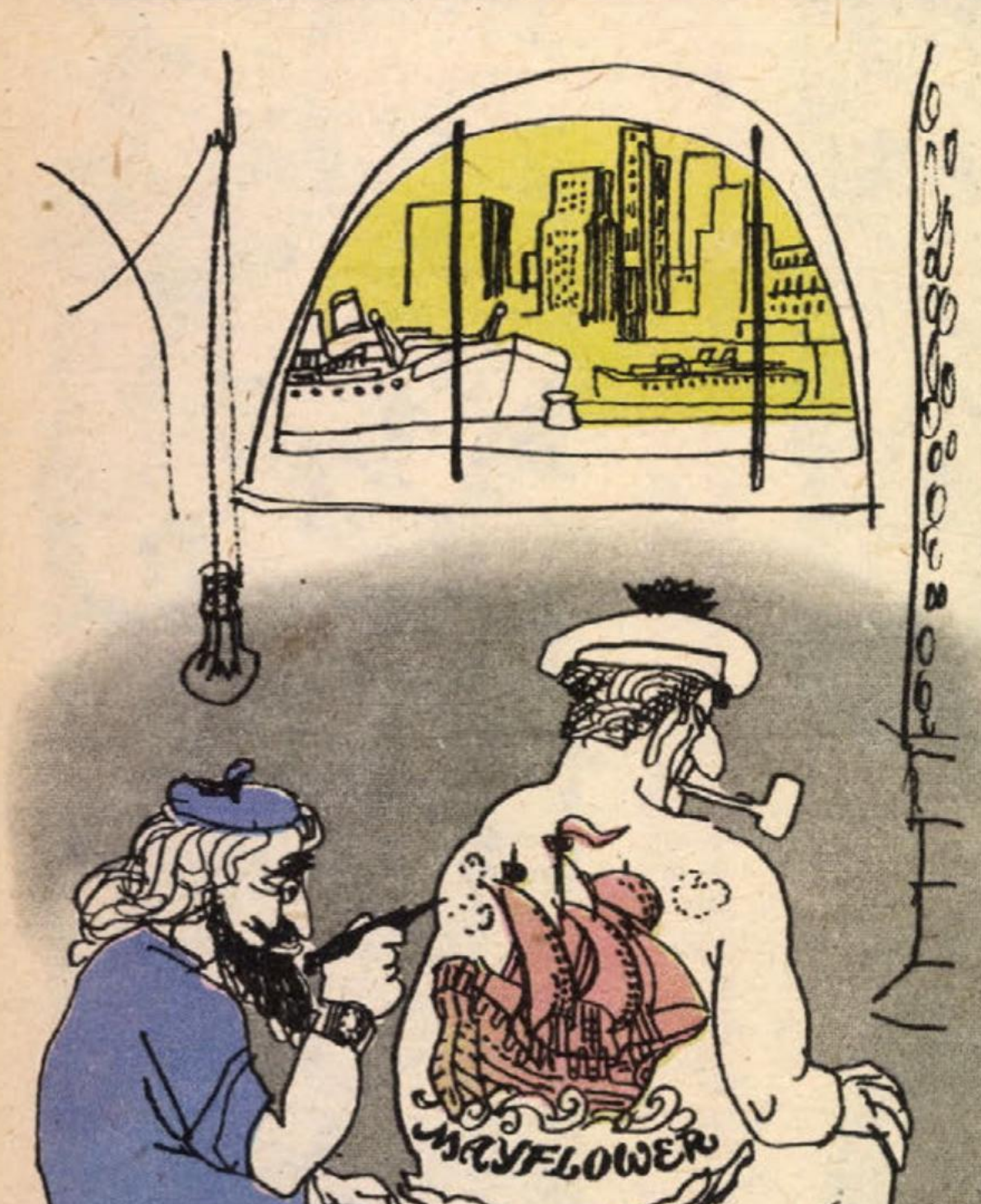

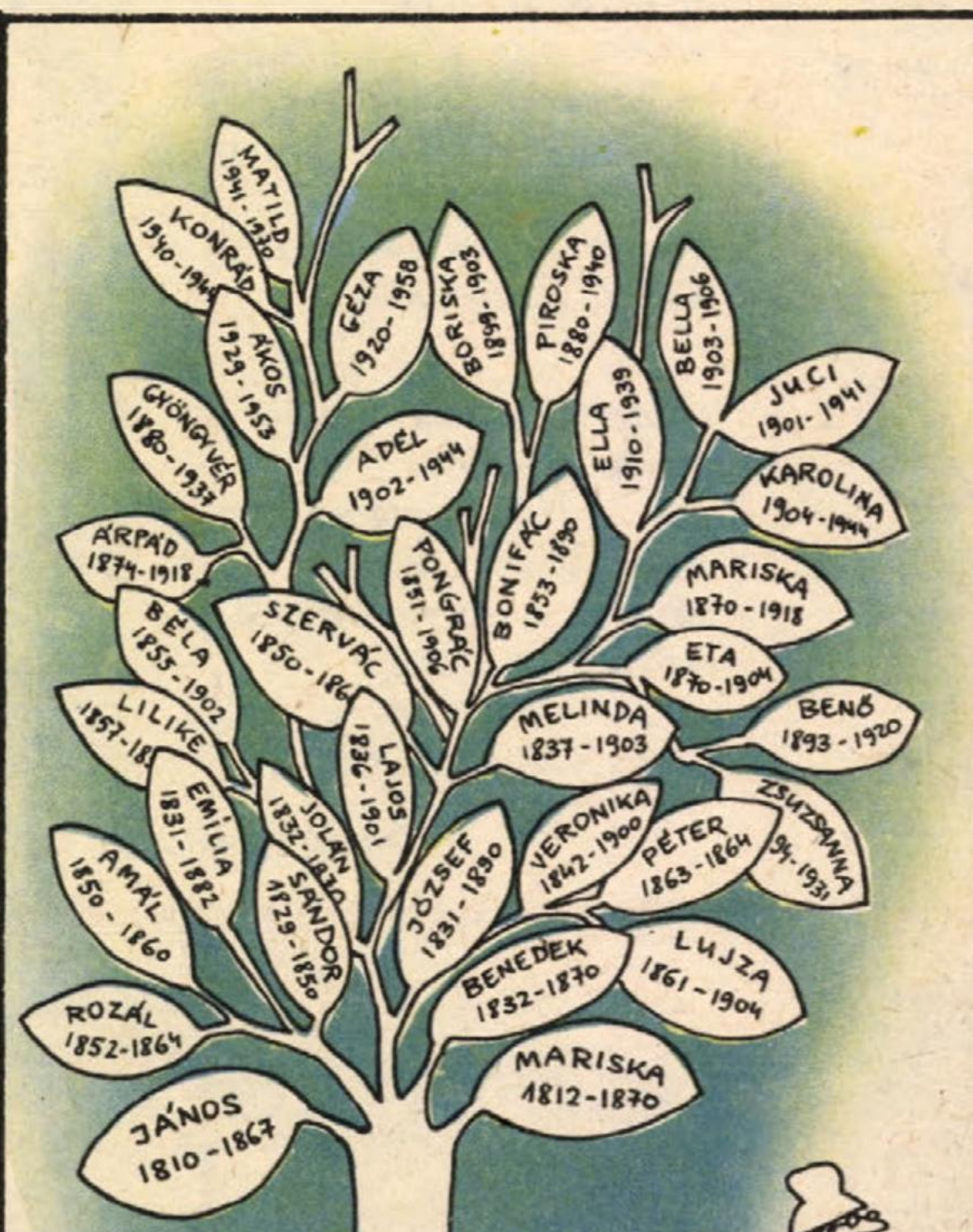
MATILD 1941-1970
KONRÁD 1940-1944
ÁKOS 1929-1953
GÉZA 1920-1958
BORISKA 1899-1903
PIROSKA 1880-1940
BELLA 1903-1906
GYÖNGYVÉR 1880-1937
ADÉL 1902-1944
ELLA 1910-1939
JUCI 1901-1941
KAROLINA 1904-1944
ÁRPÁD 1874-1918
BONIFÁC 1853-1890
PONGRÁC 1851-1906
SZERVÁC 1850-1864
MARISKA 1870-1918
BÉLA 1855-1902
ETA 1870-1904
LILIKE 1857-18
LAJOS 1836-1901
MELINDA 1837-1903
BENŐ 1893-1920
EMÍLIA 1831-1882
JOLÁN 1832-1830
SÁNDOR 1829-1850
JÓZSEF 1831-1890
VERONIKA 1842-1900
PÉTER 1863-1864
ZSUZSANNA 94-1931
AMÁL 1850-1860
BENEDEK 1832-1870
LUJZA 1861-1904
ROZÁL 1852-1864
MARISKA 1812-1870
JÁNOS 1810-1867
BGY
BOBI
MARGIT 1910 –

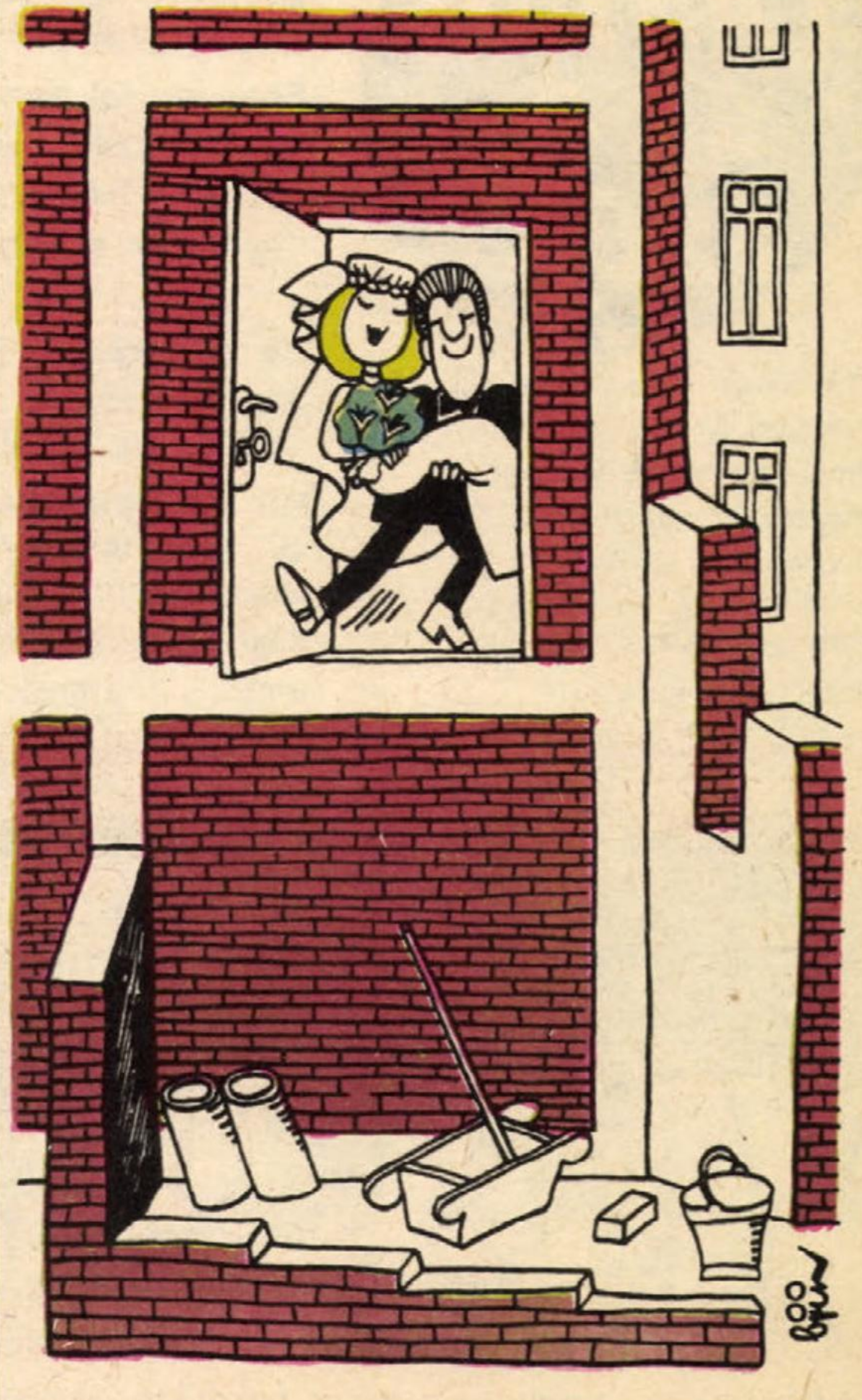

IMPORTHUMOR

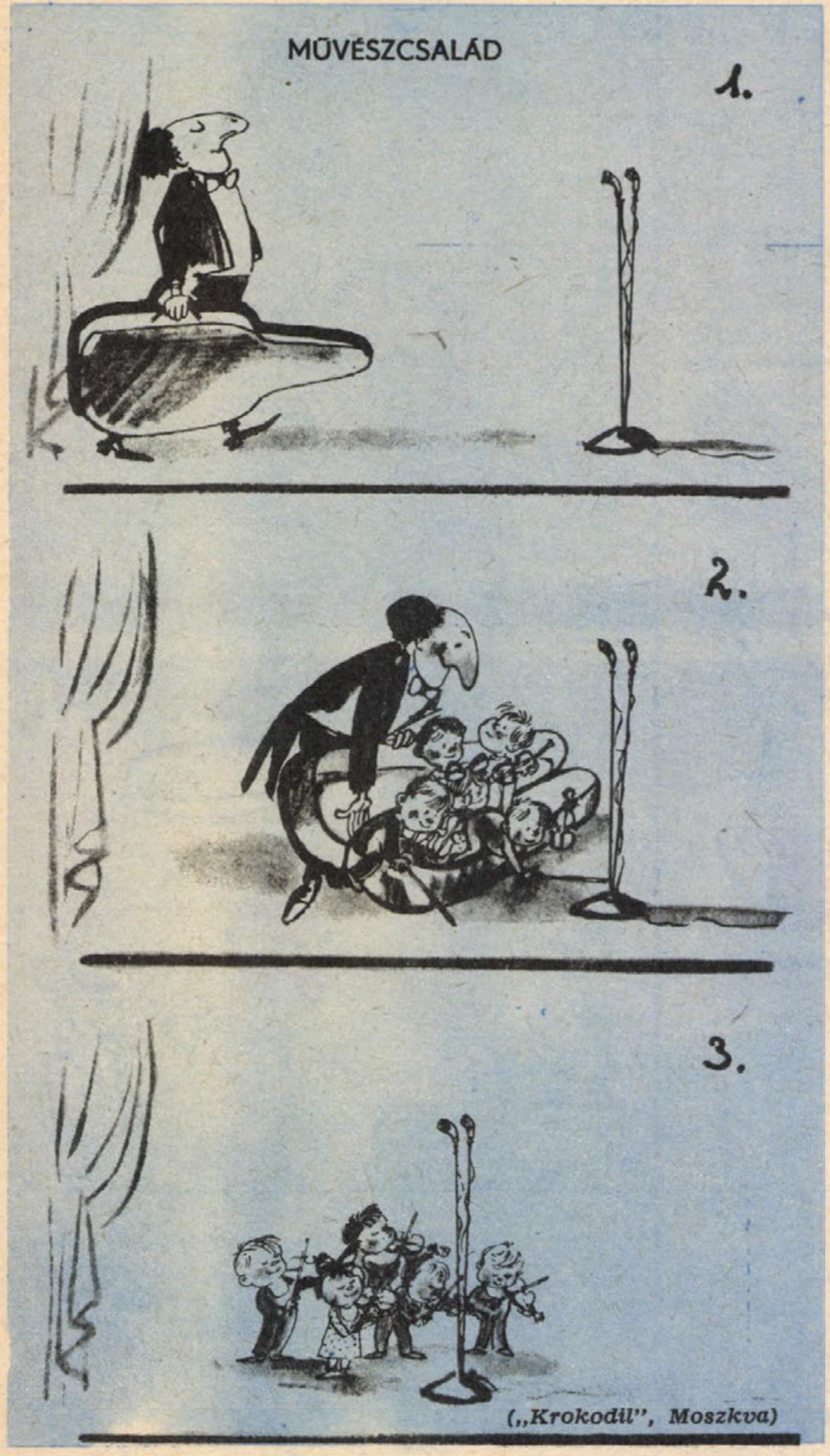

MŰVÉSZCSALÁD

(„Krokodil", Moszkva)

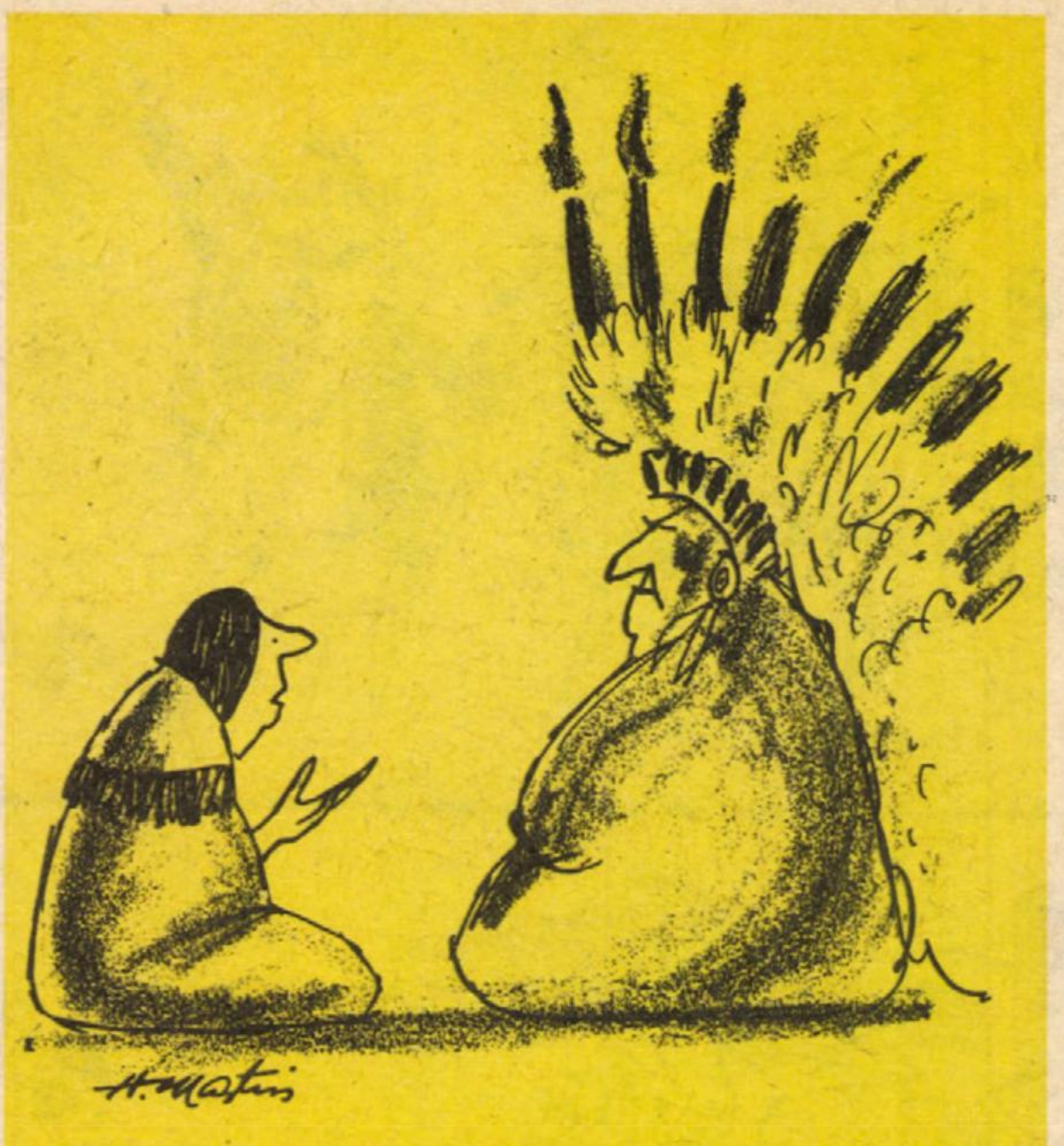

– Most, hogy főnök lettél, nem szerezhetnél végre egy takarítónőt?

(„New Yorker")

AZ ŐRANGYAL

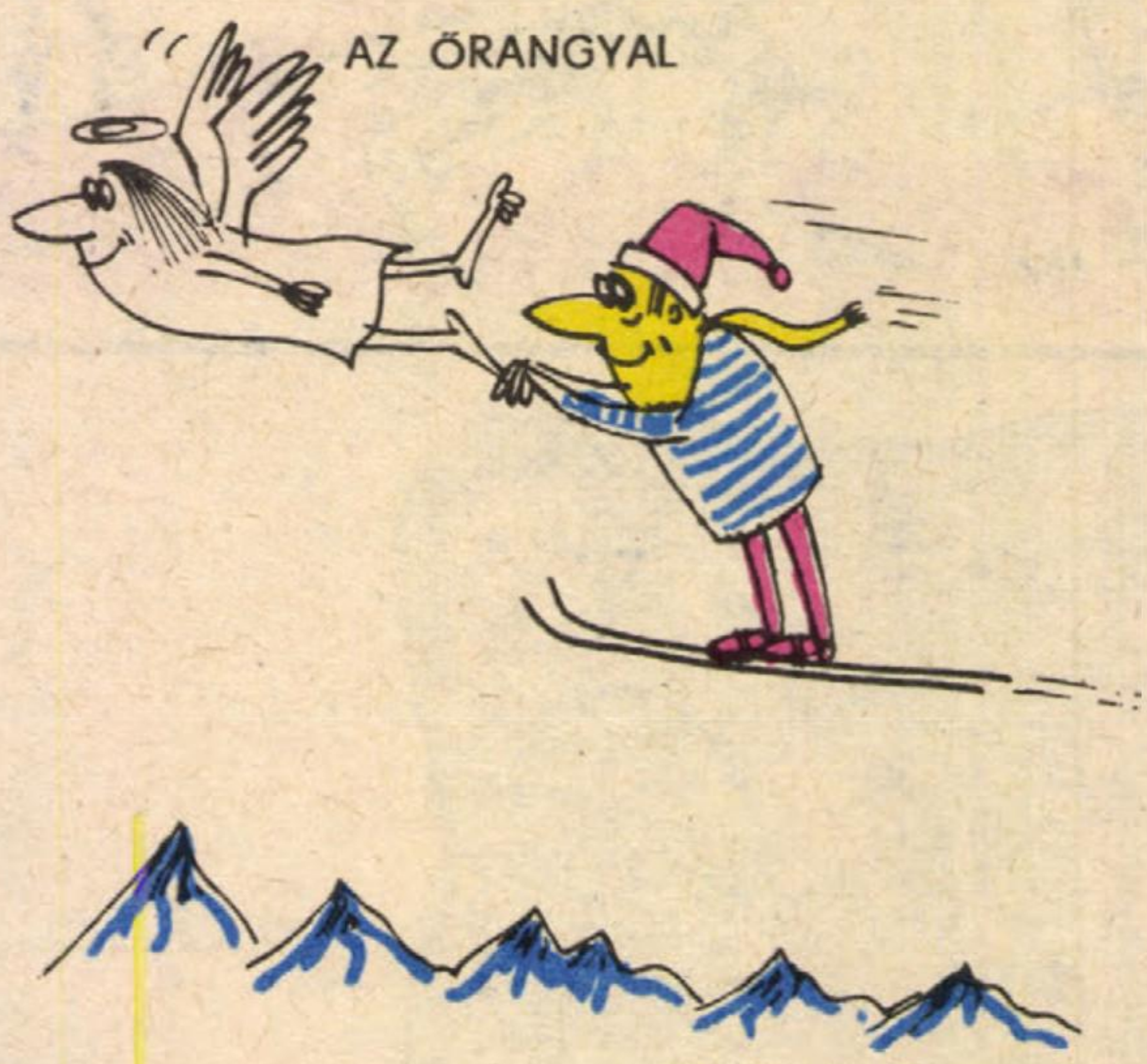

(„Rohács", Pozsony)

A LÁNYOM ÉS A SZEX

Kínlódom egy verssorral,
hozzám lép a lányom,
hogy bölcs kérdéseivel
nyúzzon, molesztáljon.
Kezében a lexikon,
nem is egy, de három.
„Mi a szex? A lexiben,
apa, nem találom!"

Kilencéves a betyár,
s máris milyen „léha".
„Kicsikém, még nem neked
való ez a téma!"
Bölcs atyának nemet is
mondani kell néha.
„Hát jó – felel –, akkor majd
megmondja a Béla!"

No, még csak az hiányzik!
Stratégiát váltok:
„A Béla az, akivel
egy osztályba jártok?!"
„Ó, nem, hanem akivel
klassz ropni a táncot.
Régi haver, oviból
ismerem a srácot..."

Félre verssor, Múzsa, pá!
Itt nincs apelláta,
modern apa válaszol,
ha kérdez a lánya:
„A szex, lányom... vonzalom,
gondolj csak anyádra,
hogyha engem megpuszil,
lép fel a szex nála..."

Nyögtem, s a sós veríték
kiverte a hátam,
hogy a lányom megértett,
megnyugodva láttam.
Bár míg magamra hagyott,
motyogta magában:
„Én, mint kész nő, a szextől
bizony többet vártam..."

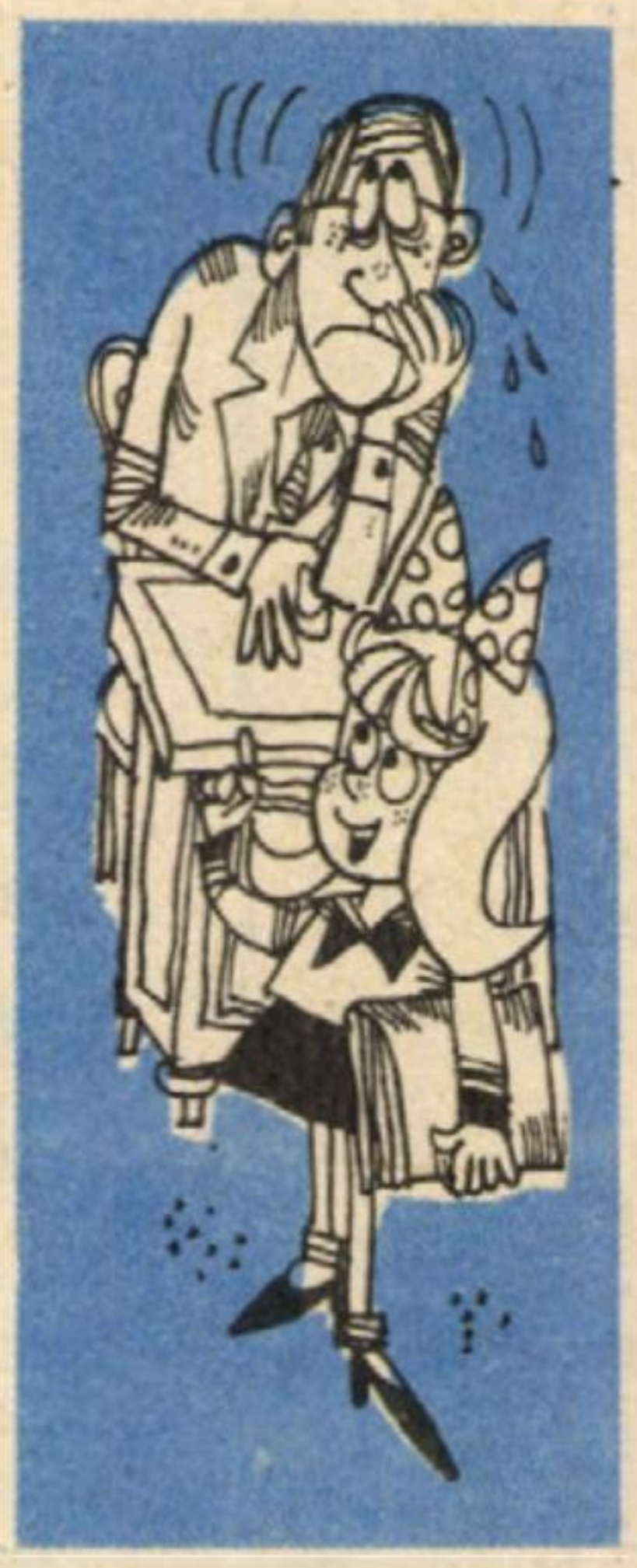

Donkó László

PEDAGOGIA

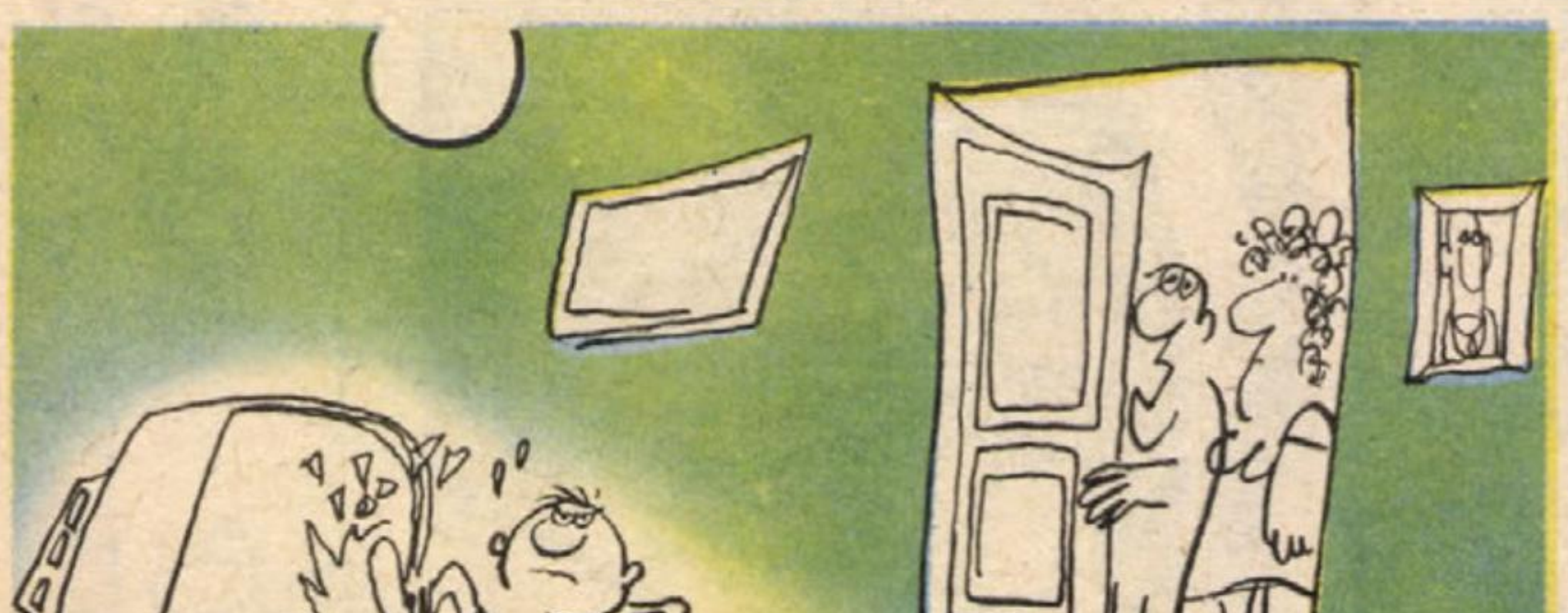

– Hagyjuk a gyereket, az nem baj, ha önálló véleménye van!

A STRÉBER

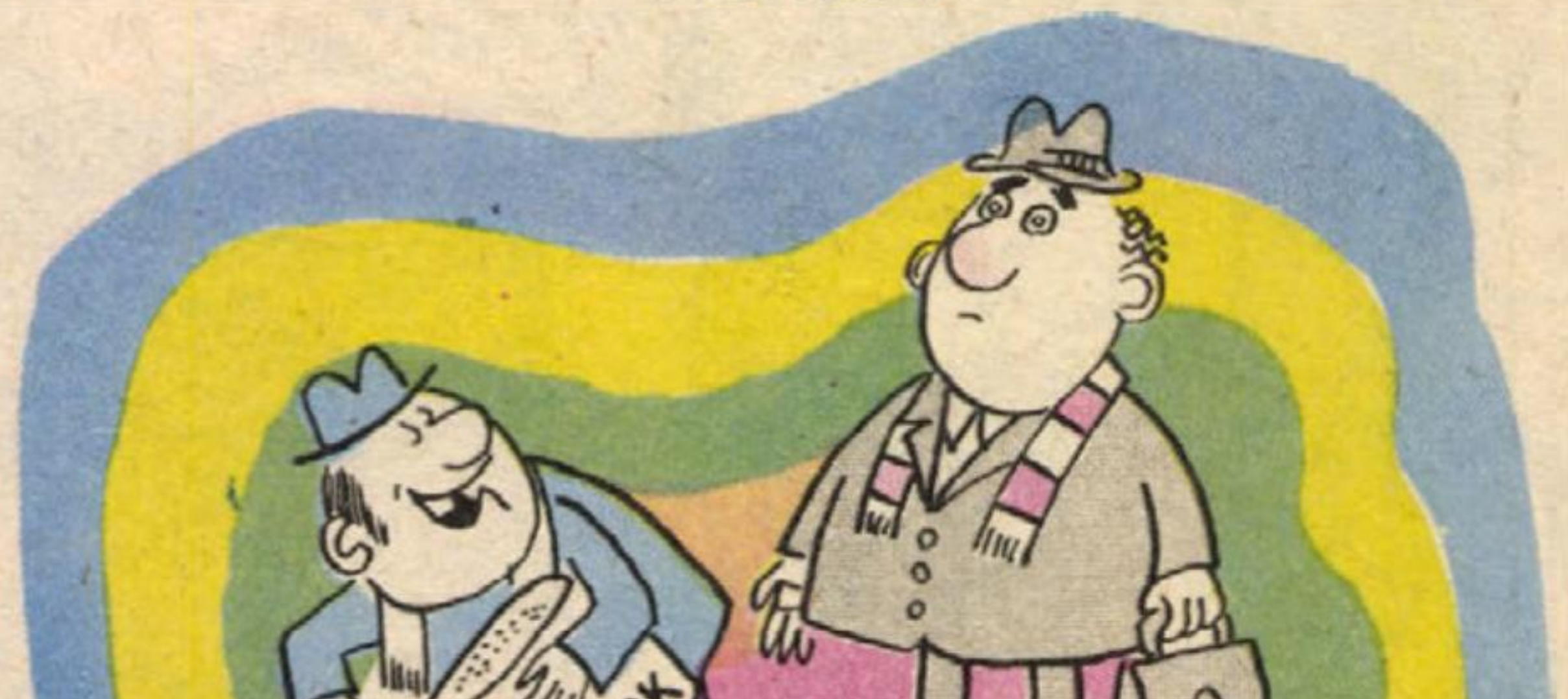

– Tessék vigyázni, főnök kartárs, nagyon síkos az út!

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

-BOCSÁNAT, KISASSZONY...

MEGKÍNÁLHATOM SAVANYÚ CUKORKÁVAL?

10 dekás csomagolásban, különféle ízekben, töltve és töltetlenül.

Gyártja: a

CSEMEGE ÉDESIPARI GYÁR

Ára: 2,– Ft.

KERAVILL VÁSÁR

	Régi ár forint	Új ár forint
CAMPING RECORD TÁSKARÁDIÓ	1850	1380
MELÓDIA 16 ASZTALI RÁDIÓ	1800	1450
ROMÁNC ASZTALI RÁDIÓ	1390	1000
B–5-ös, négysávos MAGNETOFON	3800	3180
JUNOSZTI RÁDIÓÉPÍTŐ	194	140

CSILLÁRVÁSÁR
a Bp. VII., Lenin körút 41. sz. alatti csillár-szaküzletben

KERAVILL

GONDOLJON A TAVASZRA:
ruháit időben tisztíttassa

A PATYOLAT VEGYTISZTÍTÁS TÖBBET ÉR, MINT AMIBE KERÜL

NÁLAM MINDIG NYÁR VAN...

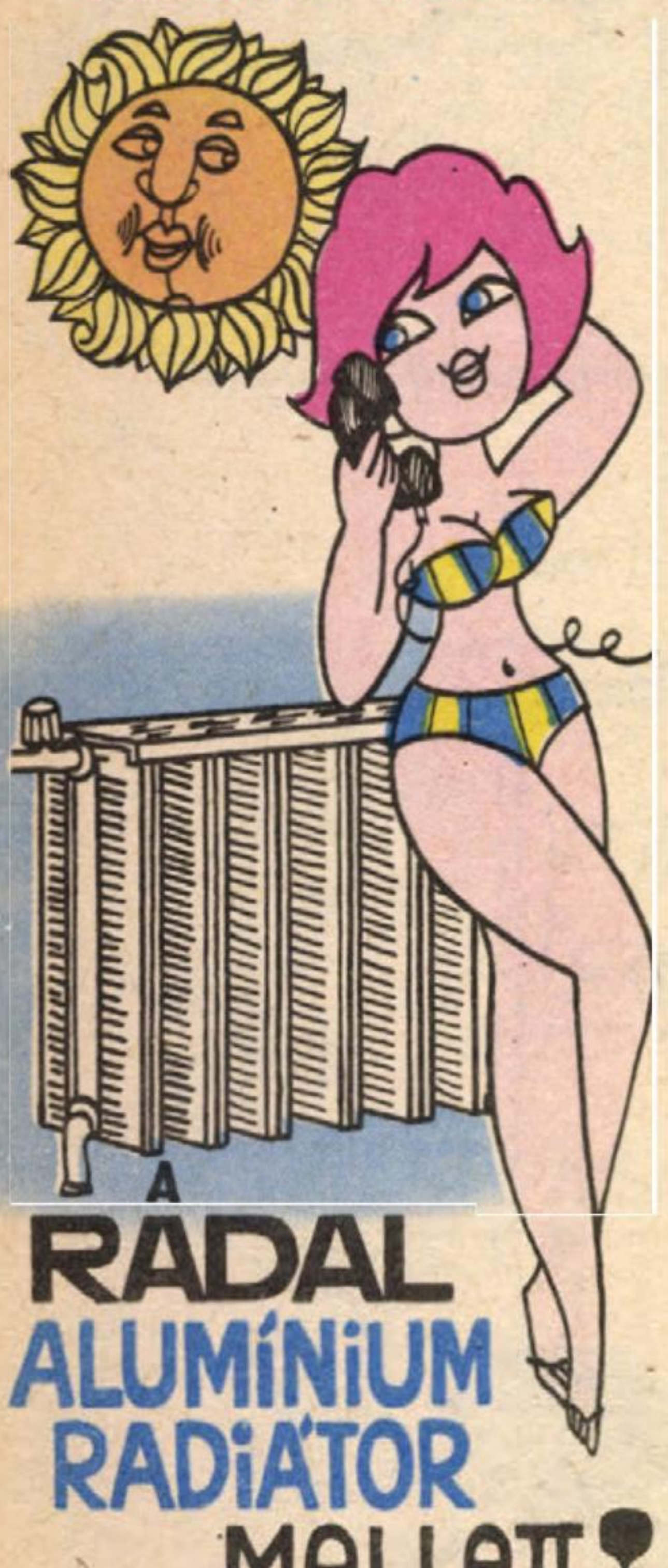

A RÁDAL ALUMÍNIUM RADIÁTOR MELLETT!

Nagy teljesítményű, tartós, vízzel, gőzzel üzemel. 5 évi garancia!

Gyártja: a HŰTŐGÉPGYÁR

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

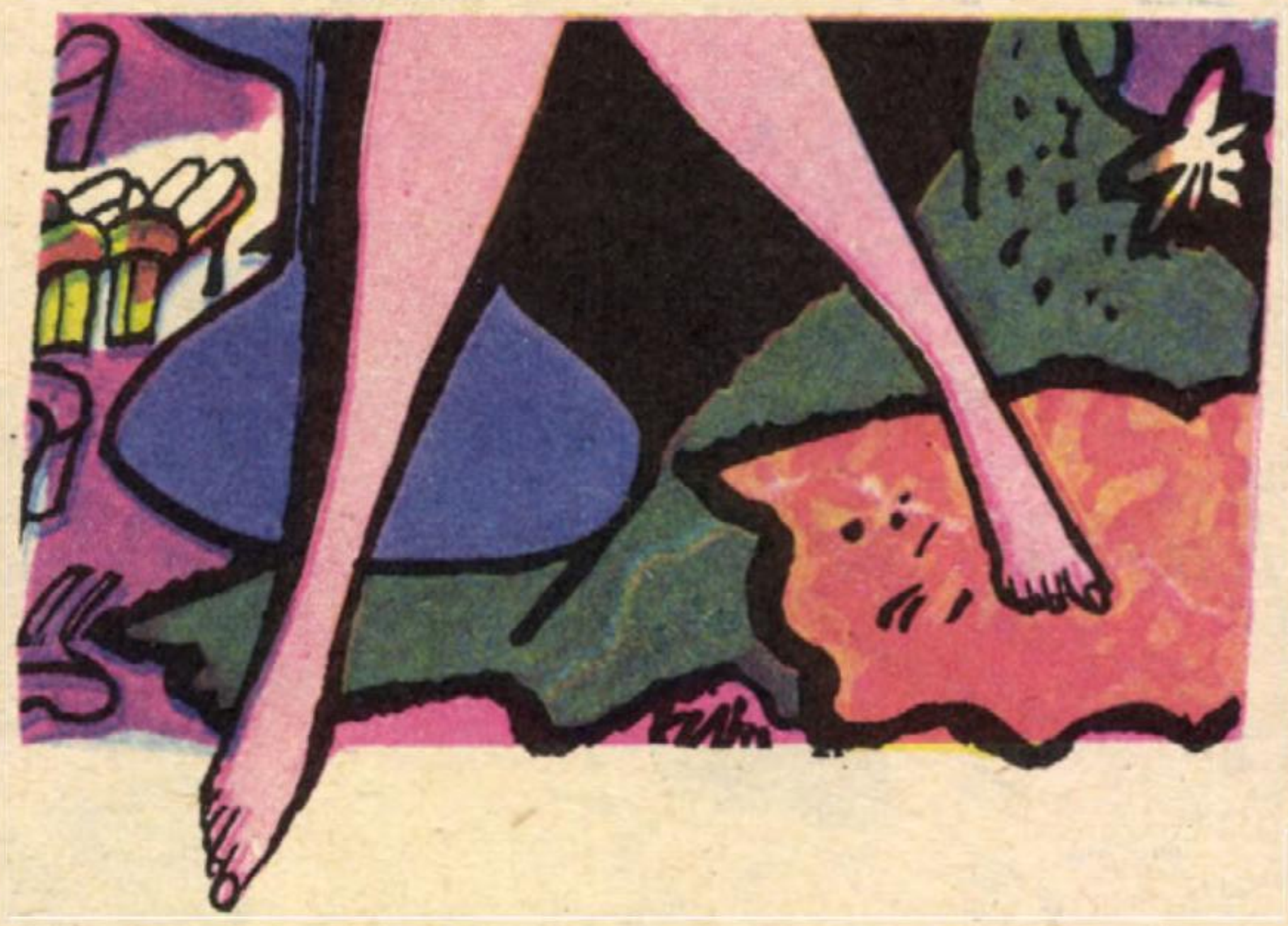

A női labdarúgó-válogatott figyelmébe: íme, nálunk kétjobblábas hölgyek is akadnak!

(A Ludas Magazin címlapján észlelte Herczeg Istvánné, egri olvasónk)

KORSZERÜ JÁTSZMA

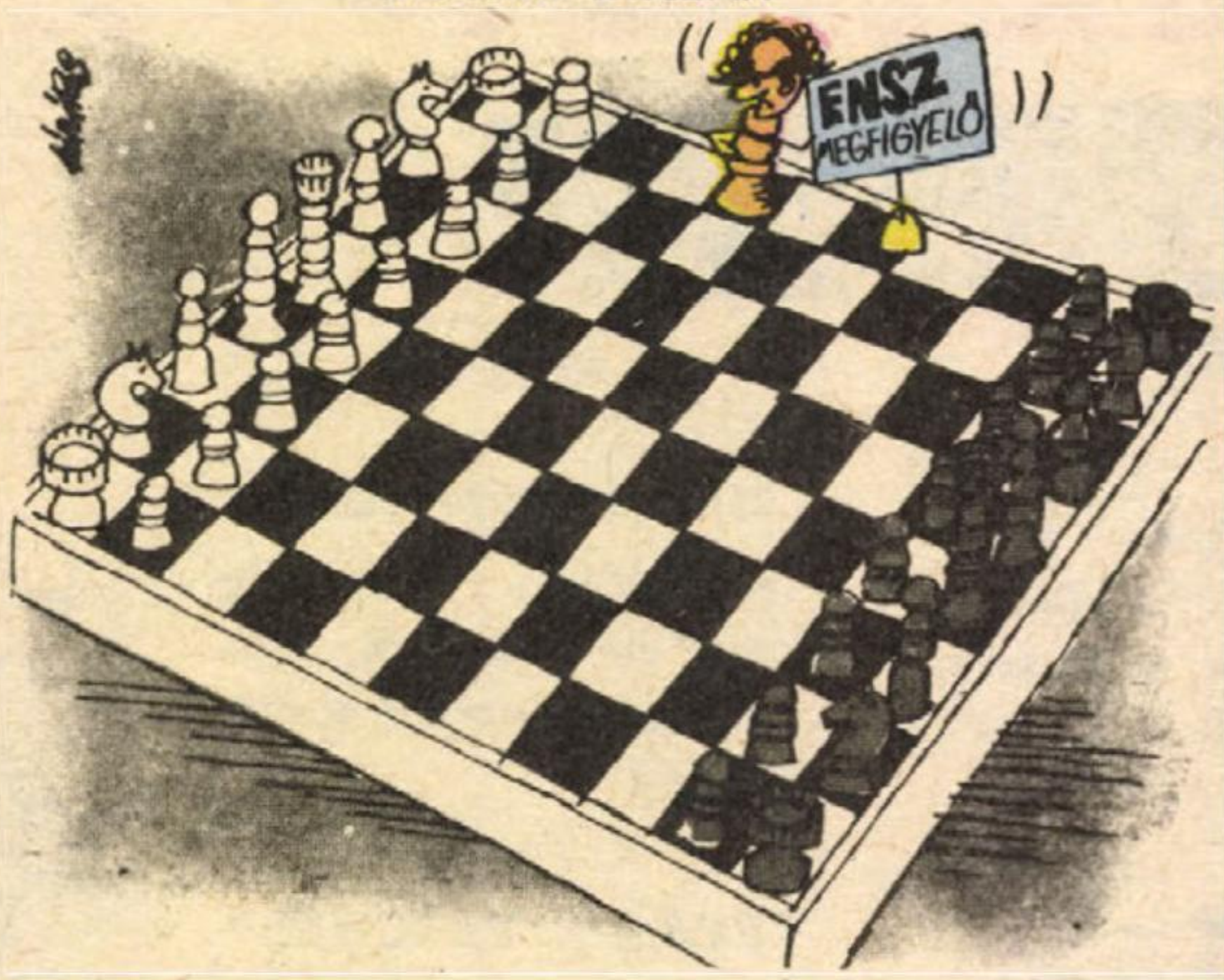

Szegény ENSZ-küldött. Keresztben nyolc, hosszában tizenegy kockát kell megfigyelnie. Csoda, hogy beleszédül?!

(A Ludas Matyiban észlelte Kunszery Gyula)

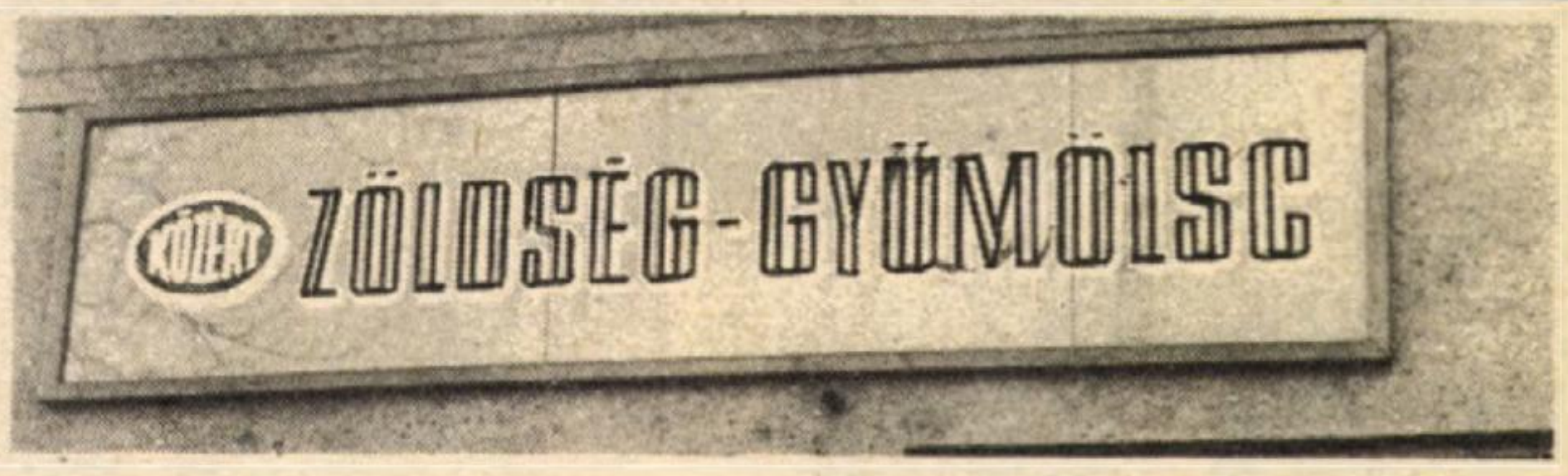

Ez komoly? Extra méretű sajtóhiba Zuglóban, a Vezér úton.

(Fényképezte Bakos Béla)

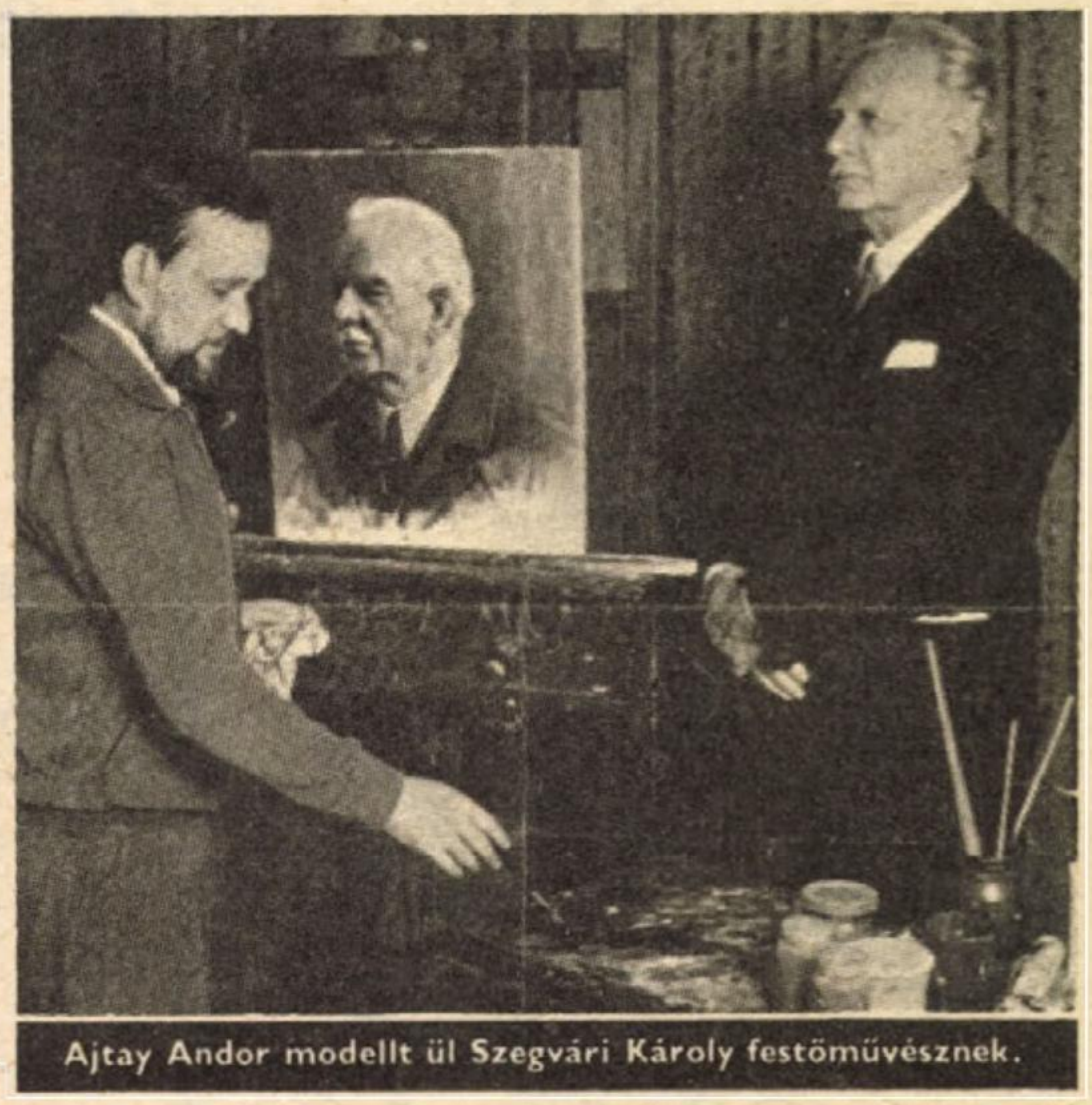

Ajtay Andor modellt ül Szegvári Károly festőművésznek.

Jobb állni, mint ülni?

(A Füles hátlapján észlelte Füredi István, oroszlányi olvasónk)

AZ EMBERBARÁT

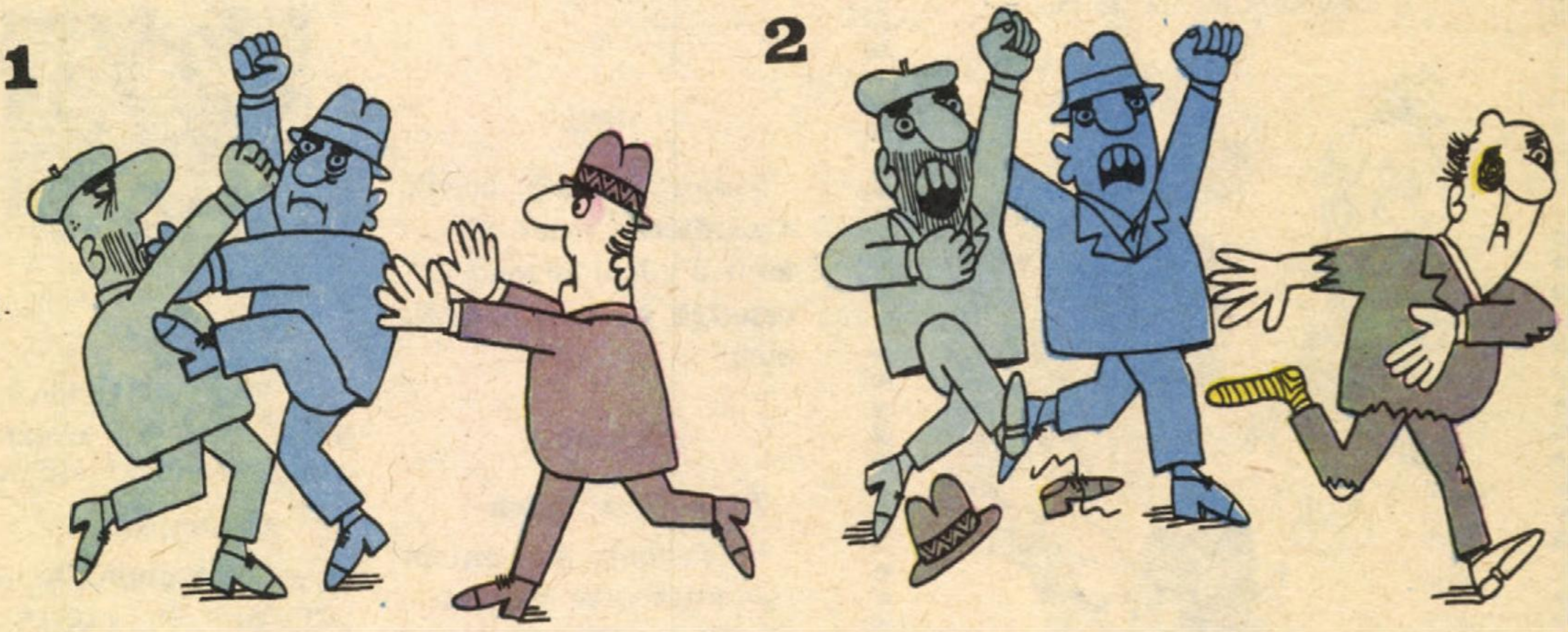

HOGYAN LEHET NÖVELNI A BORRAVALÓT?

Egy Los Angeles-i taxisofőr az elmúlt években valamennyi férfi utasának egy-egy igen olcsó szivart nyújtott át ajándékba, miközben boldogan kiáltotta: „Apa lettem! Még hozzá egy kisfiú apja!"

A meghatott utasok minden jót kívántak, és az „újdonsült" apának felemelt borravalót adtak, hiszen ilyesmi ritkán adódik az ember életében.

Csak naponta többször, éveken keresztül . . .

A turpisság úgy derült ki, hogy a cselt ugyanazzal az utassal három hónapon belül kétszer alkalmazta. Az illető emlékezett még a boldog apára és megkérdezte:

– Mi az, pajtás, a másik felesége is szült?

LEBSTÜCK MARIA

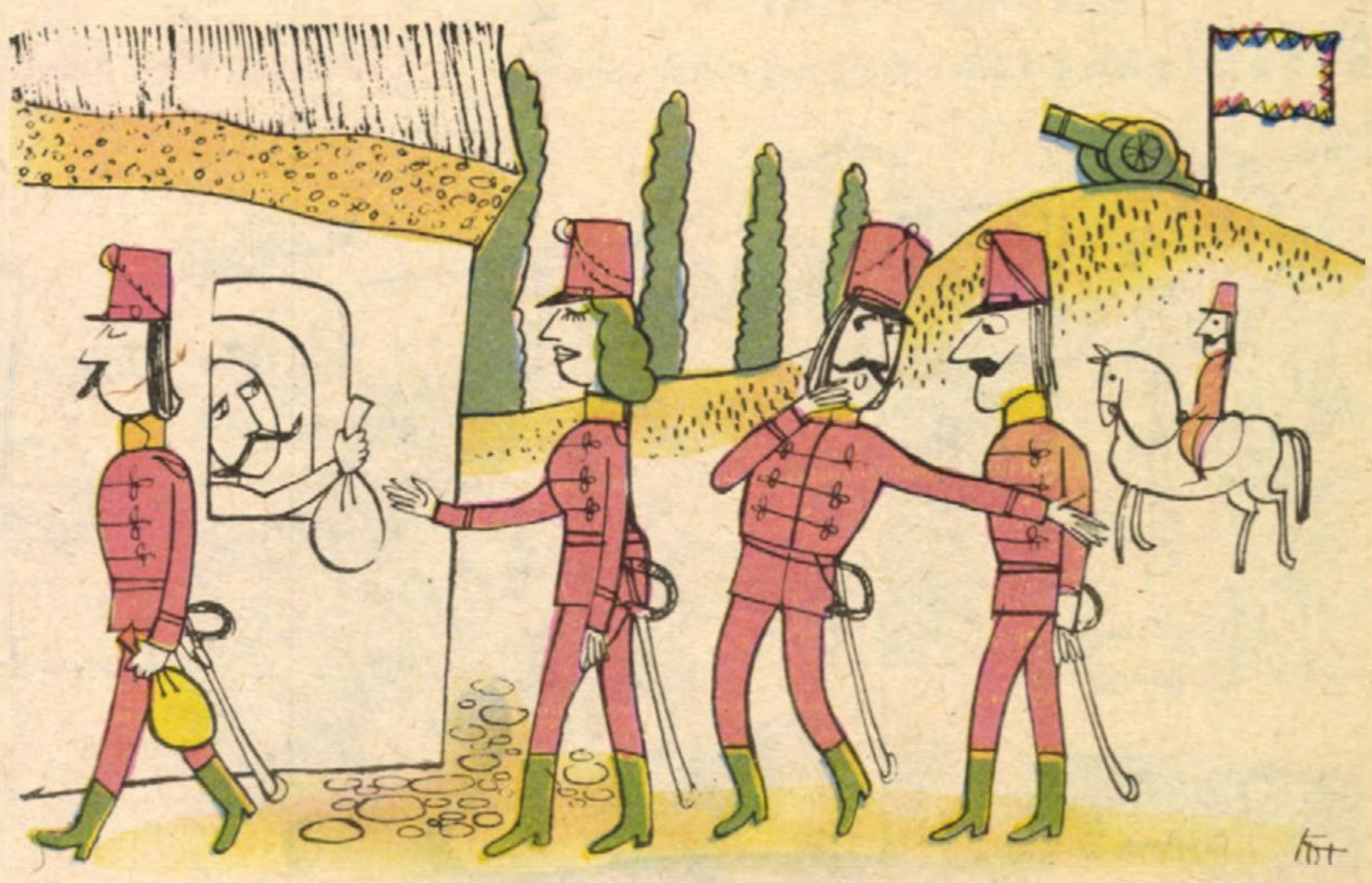

– Álruhát öltött fel, hogy annyi zsoldot kapjon, mint a férfiak.

AKTUÁLIS

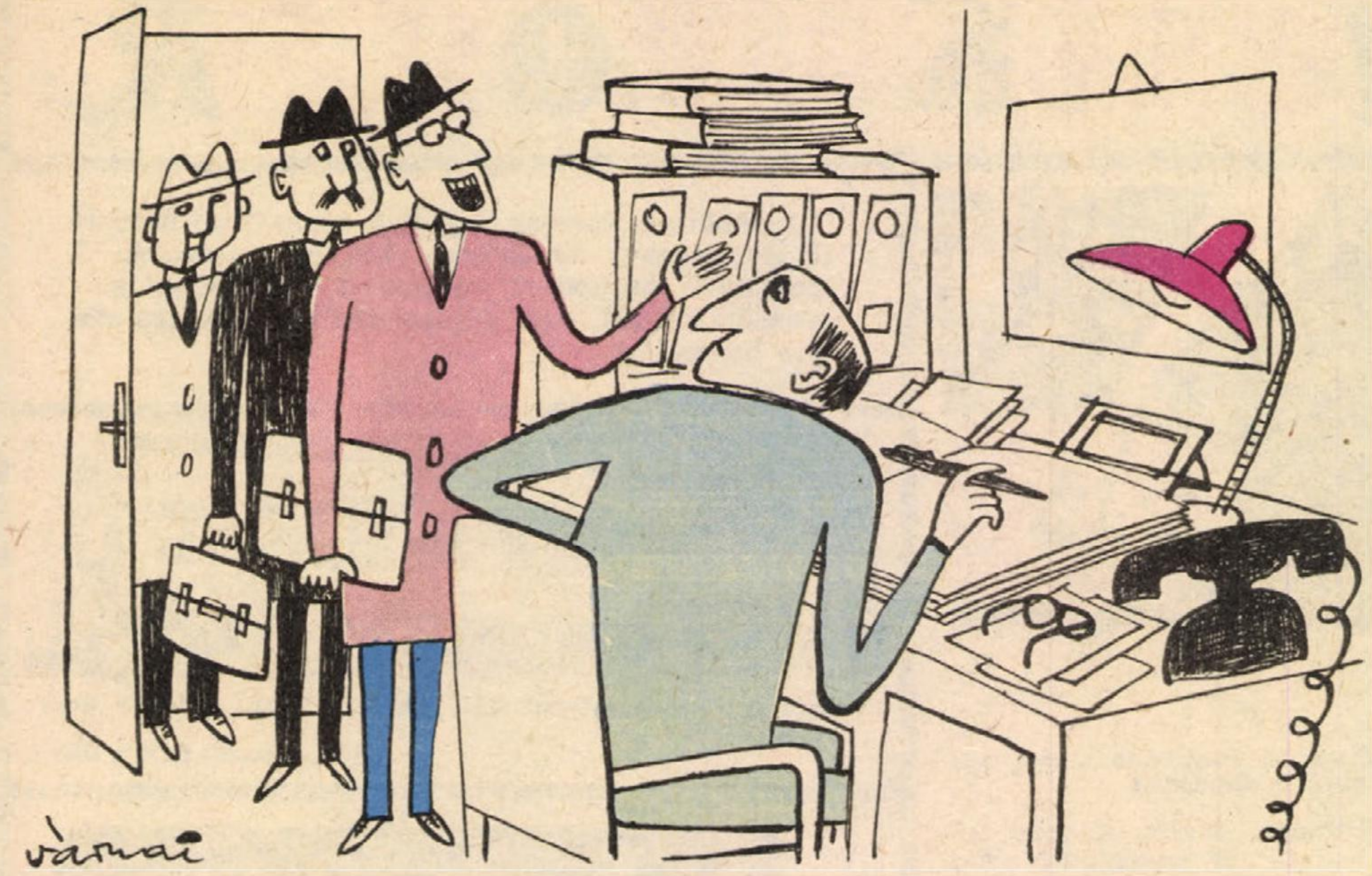

– A Konyvév alkalmából jottünk átvizsgálni a vállalat főkönyvét . . .!

A KRITIKUS

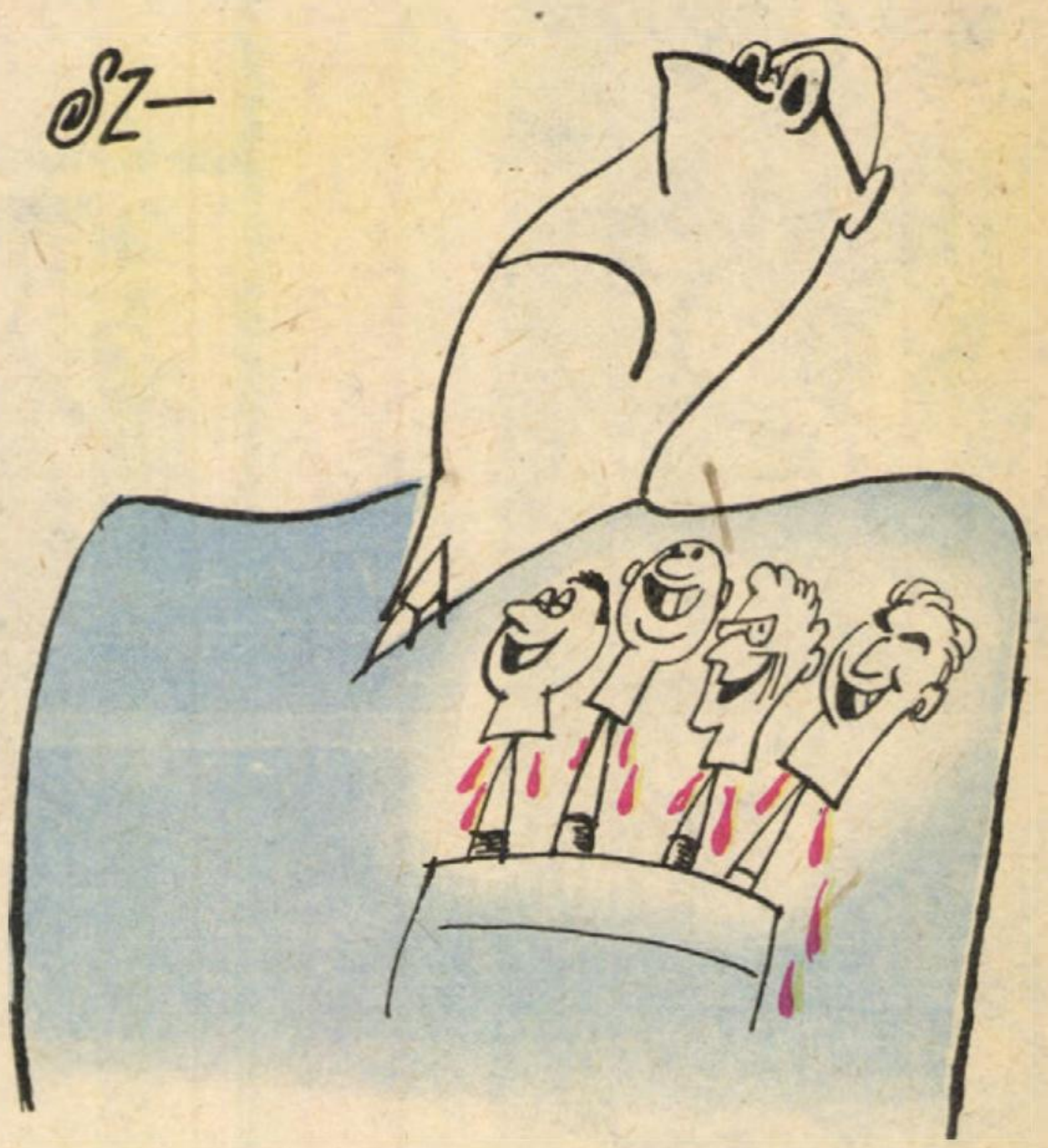

ÖTÉVES ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

Régen:

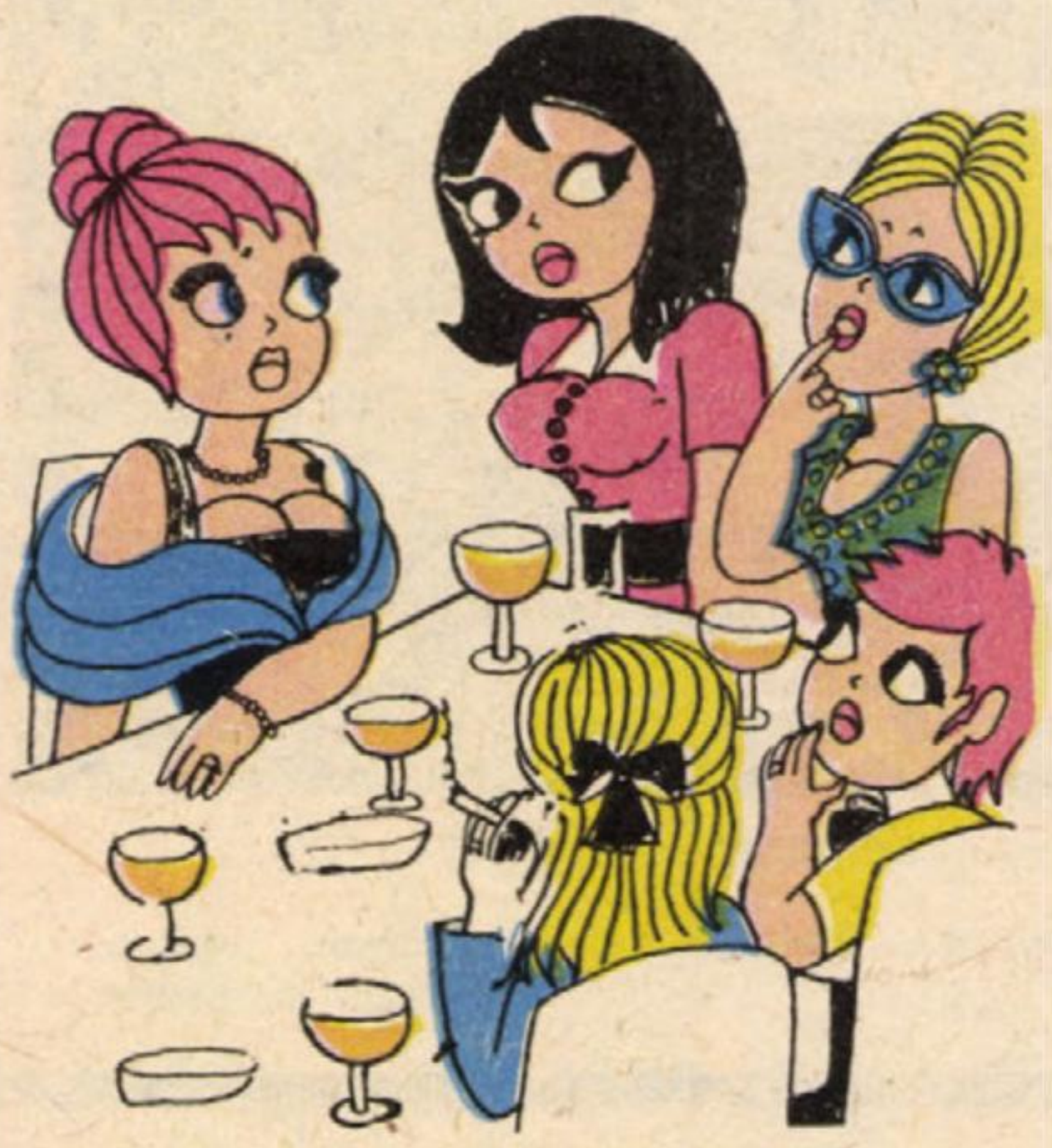

—Te még nem mentél férjhez?

Ma:

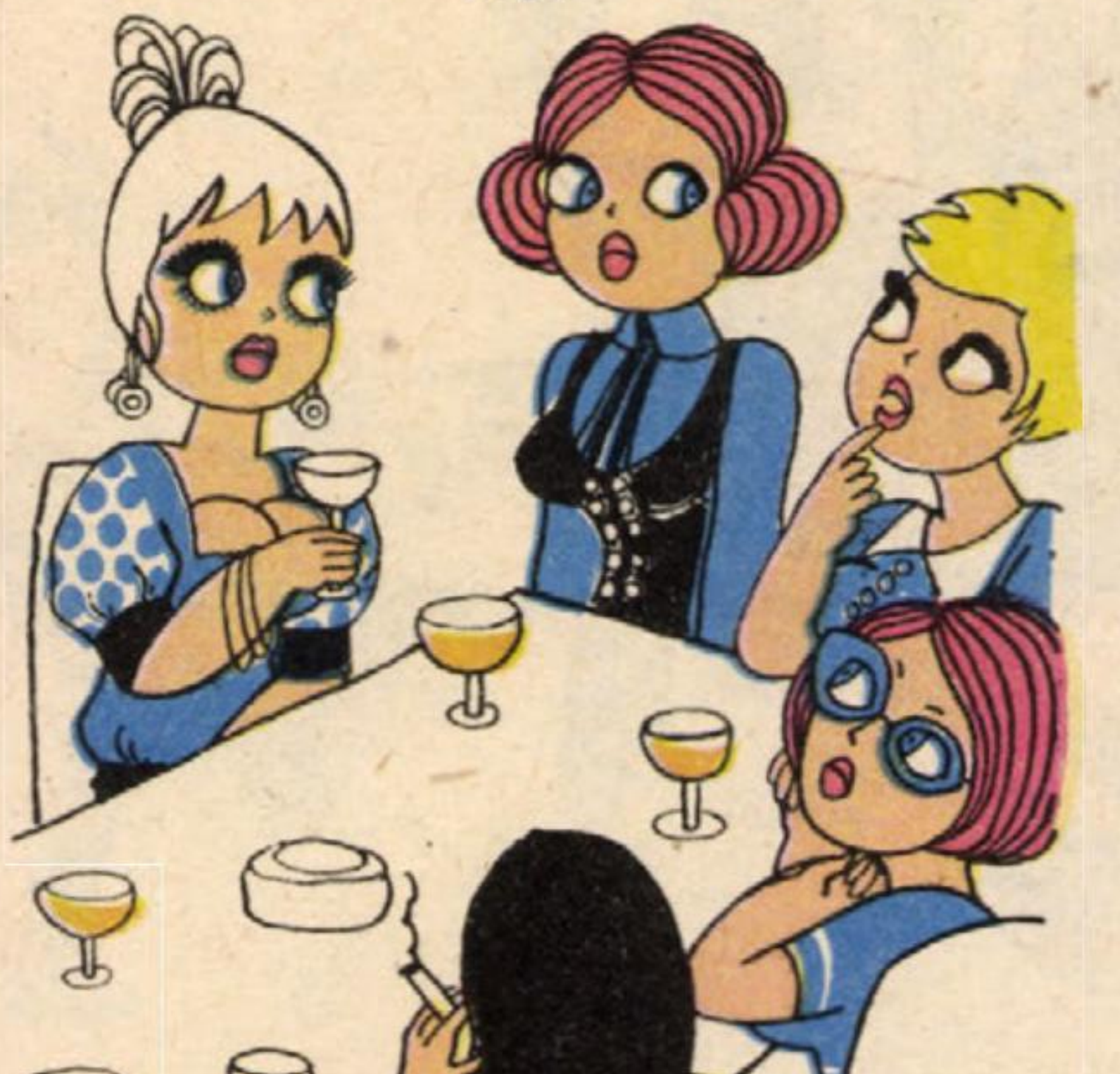

—Te még nem váltál el?

SZILÁNKOK

HÍZÁS

Némely színművészünk nem ügyel a testsúlyára. A napokban egyik jeles színészünk teherautóval érkezett a művészbejáróhoz.

MOZI

Teljes sötétség borult a nézőtérre, mert elszakadt a film. Többen követelték ne is ragasszák meg.

SZÁMLA

Brahovácz meséli:

— Tegnap bementem egy étterembe vacsorázni. Fizetéskor átnéztem a számlát és gondterhelt arccal kijelentettem: „Főúr, pontosan számolt!"

Mire ő szórakozottan:

— Kedves vendég. Emberek vagyunk. Ígérem többet nem fog előfordulni . . .

KEVÉS A FÉRŐHELY

— Az én lányom csak óvónőként tudott bejutni a kerületi óvodába.

PECH

— Egy vetélkedőn kéthetes beutalót nyertem az egyik siófoki üdülőbe.

— Gratulálok.

— Ne gratuláljon. Az üdülőnek én vagyok a gondnoka.

G. Sz.

AJÁNLÓLEVÉL

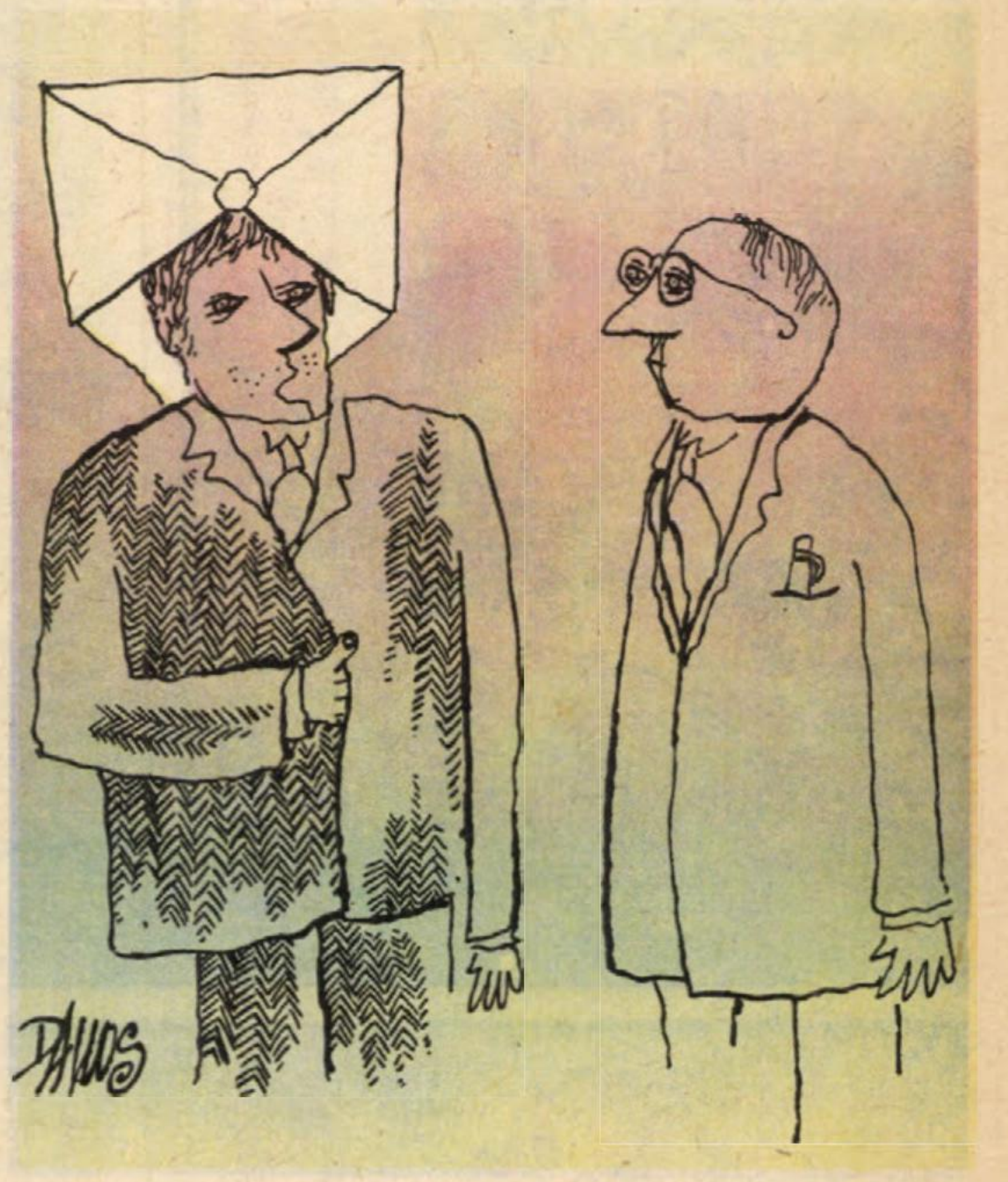

– Engem a vezérigazgató ajánlott . . .

NAIVITÁS

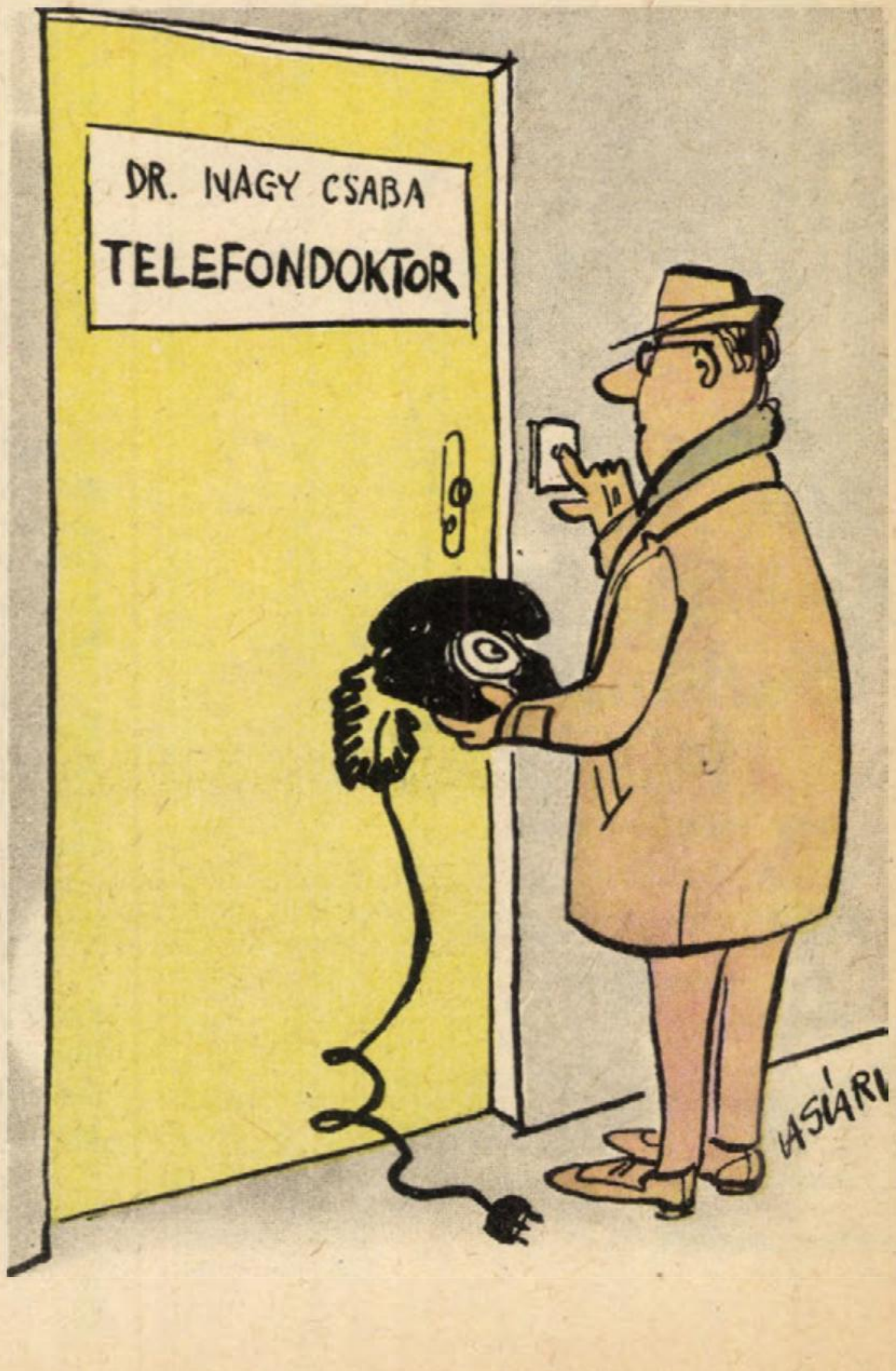

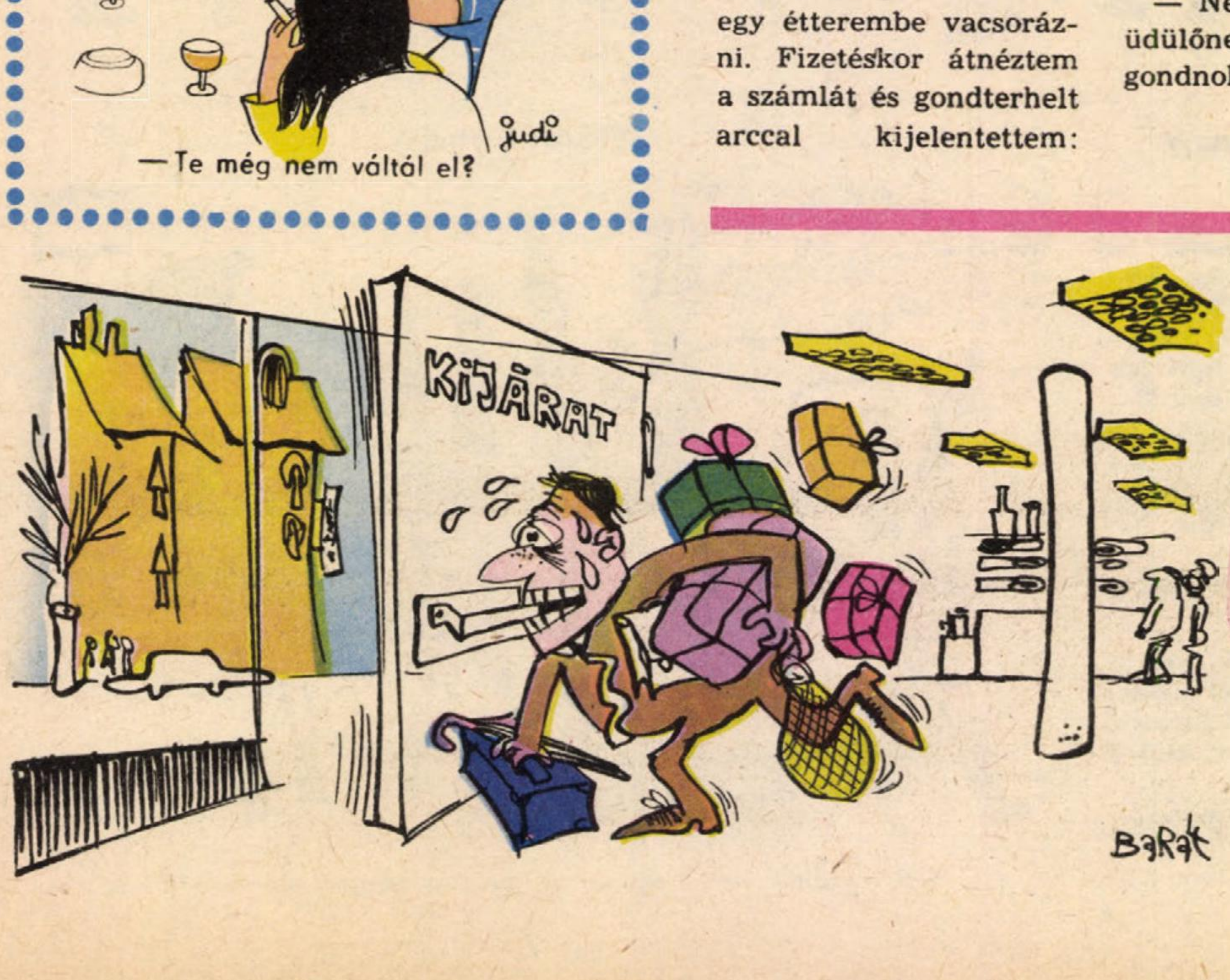

ARUHÁZI AJTÓ

– Hiszen, ha három kezem lenne!

MEMÓRIAZAVAR

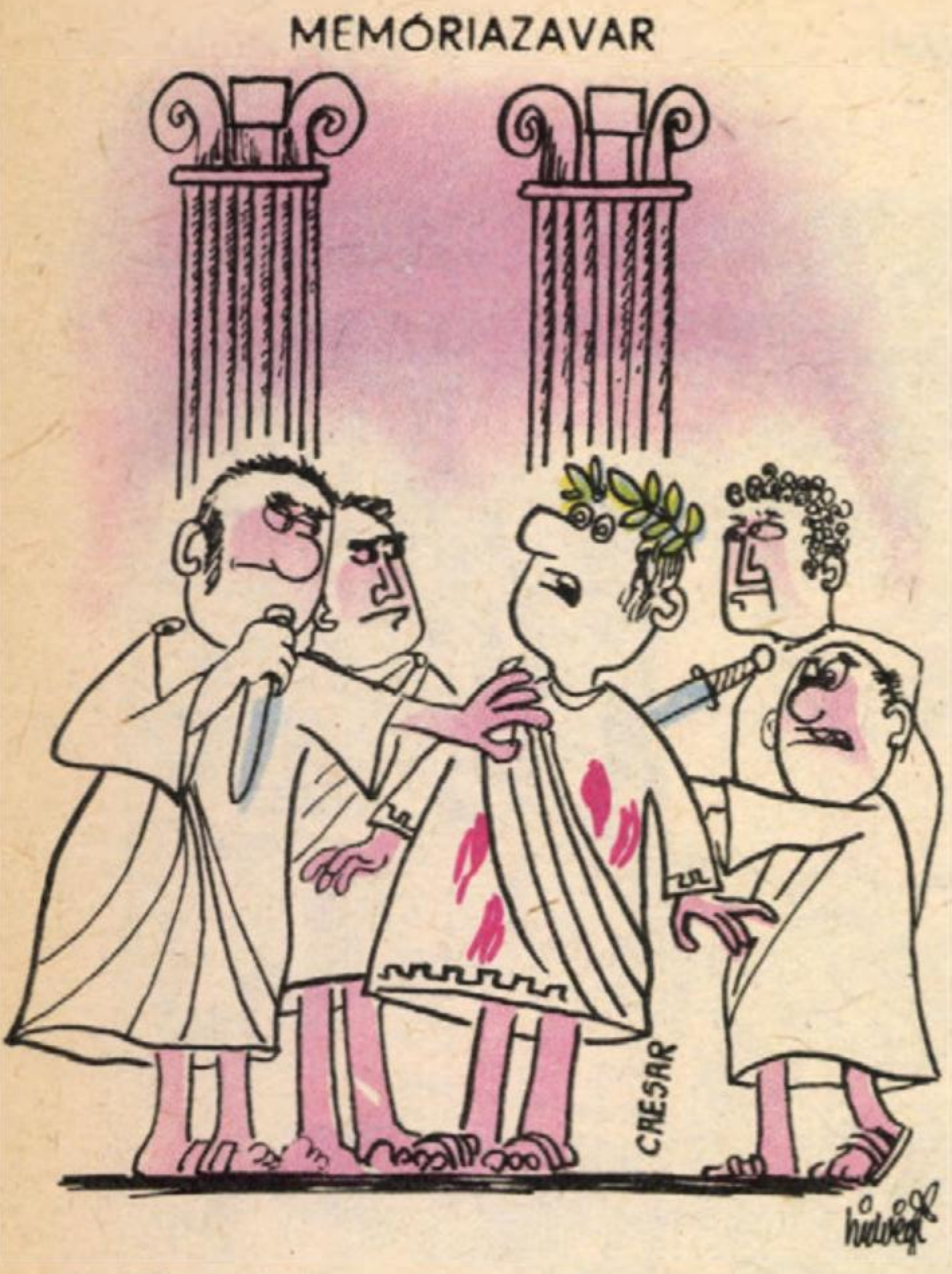

– Te is, fiam, na, hogy is hívnak?...

RÉBUSZ

215. rejtvényünk megfejtése:

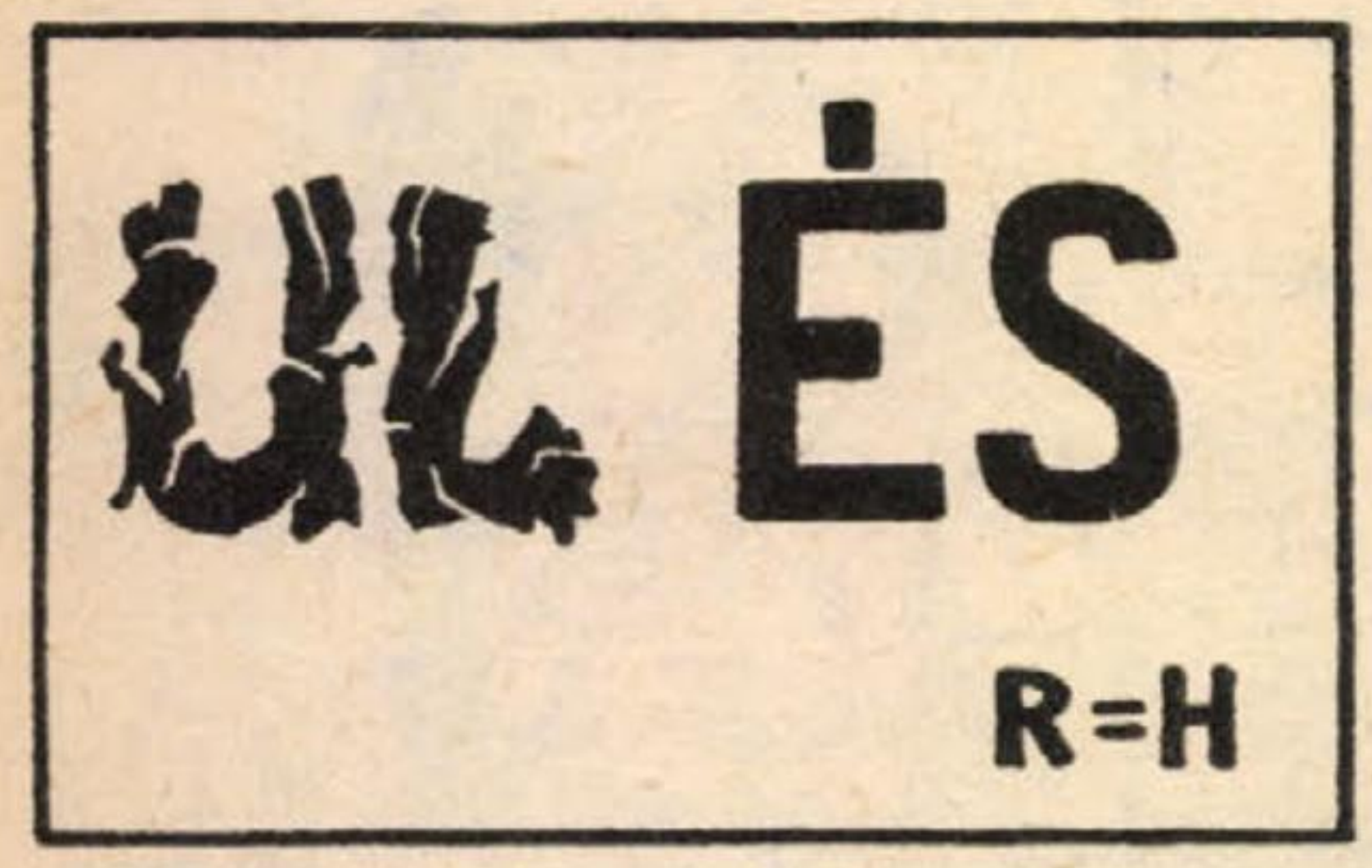

Hosszúlépés

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Mészáros Béla, Záhony, Rákóczi F. u. 14.

Ladányi Imre, Budapest III., Kórház u. 16.

Özv. Nógrádi Kálmánné, Budapest XIII., Béke tér 12.

217. REJTVÉNYÜNK

HHHHHVASYOYO

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb február 28-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-08 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

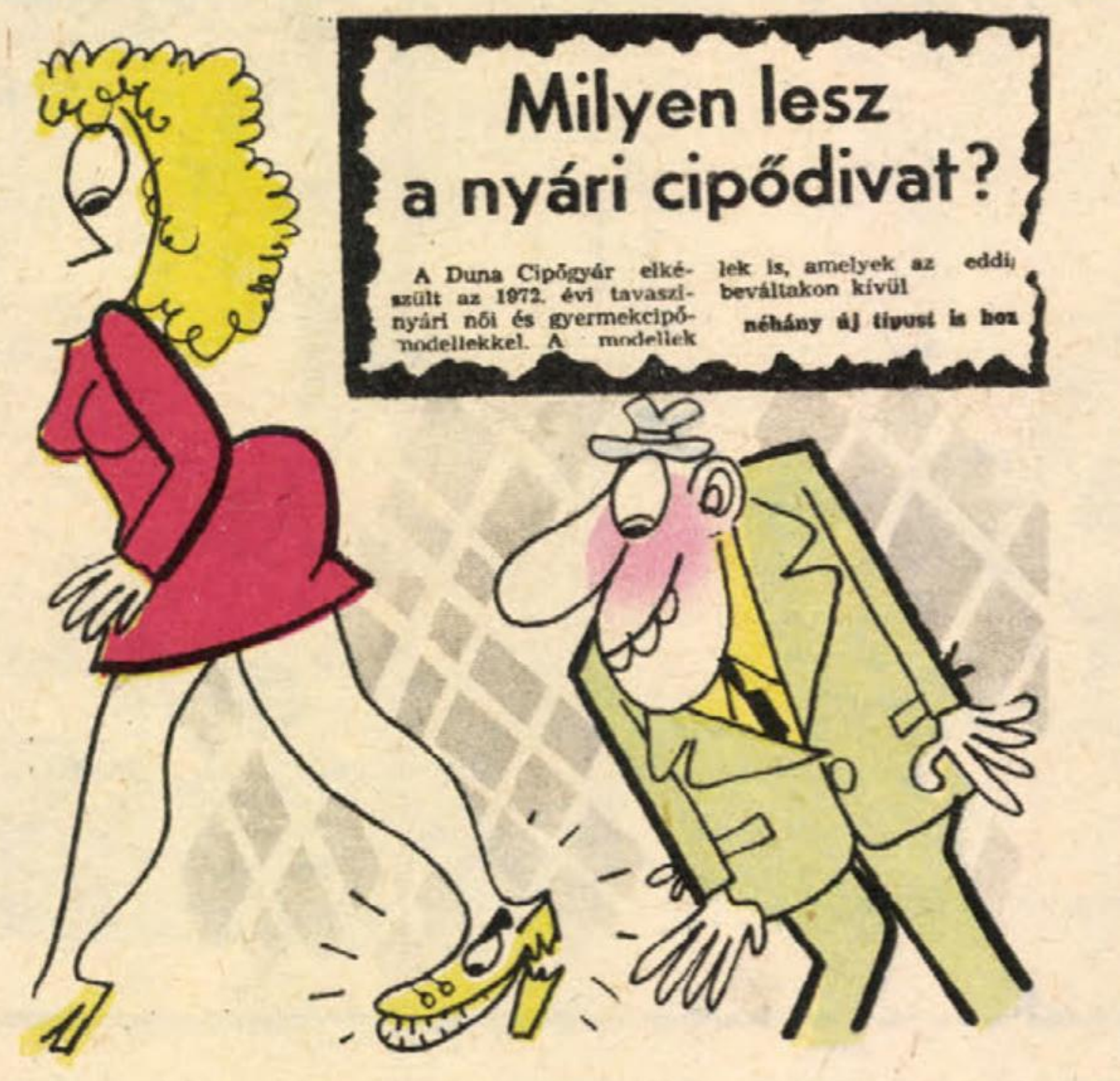
Milyen lesz a nyári cipődivat?
A Duna Cipőgyár elkészült az 1972. évi tavaszi-nyári női és gyermekcipő-modellekkel. A modellek
lek is, amelyek az eddi beváltakon kívül
néhány új tipust is hoz

– Majd elválik...

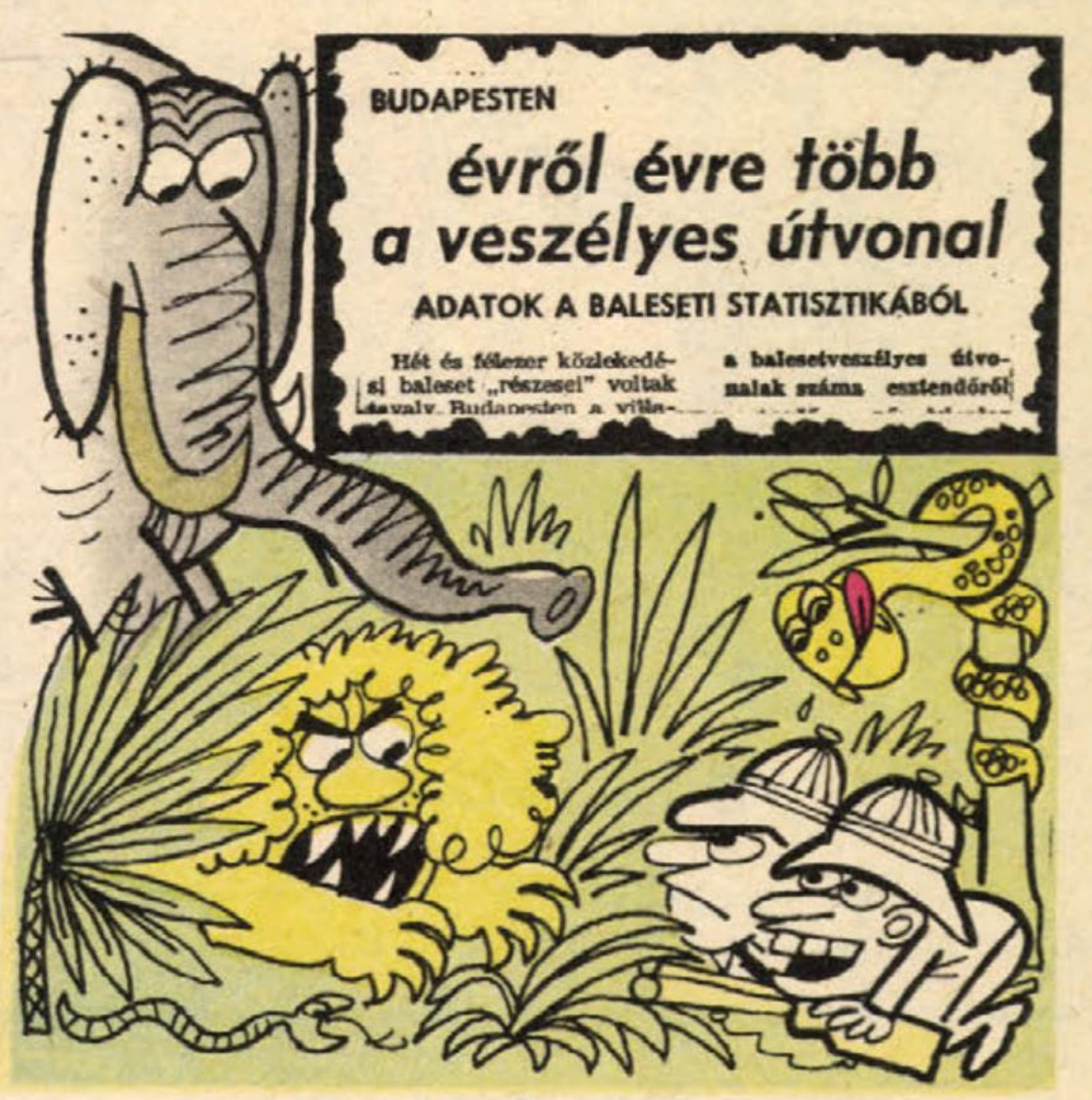
BUDAPESTEN
évről évre több a veszélyes útvonal
ADATOK A BALESETI STATISZTIKÁBÓL
Hét és félezer közlekedési baleset „részesei" voltak tavaly. Budapesten a villa-
a balesetveszélyes útvonalak száma esztendőről

– Ha itt végzünk, Pestre megyek gyalogosnak. Imádom a veszélyt...

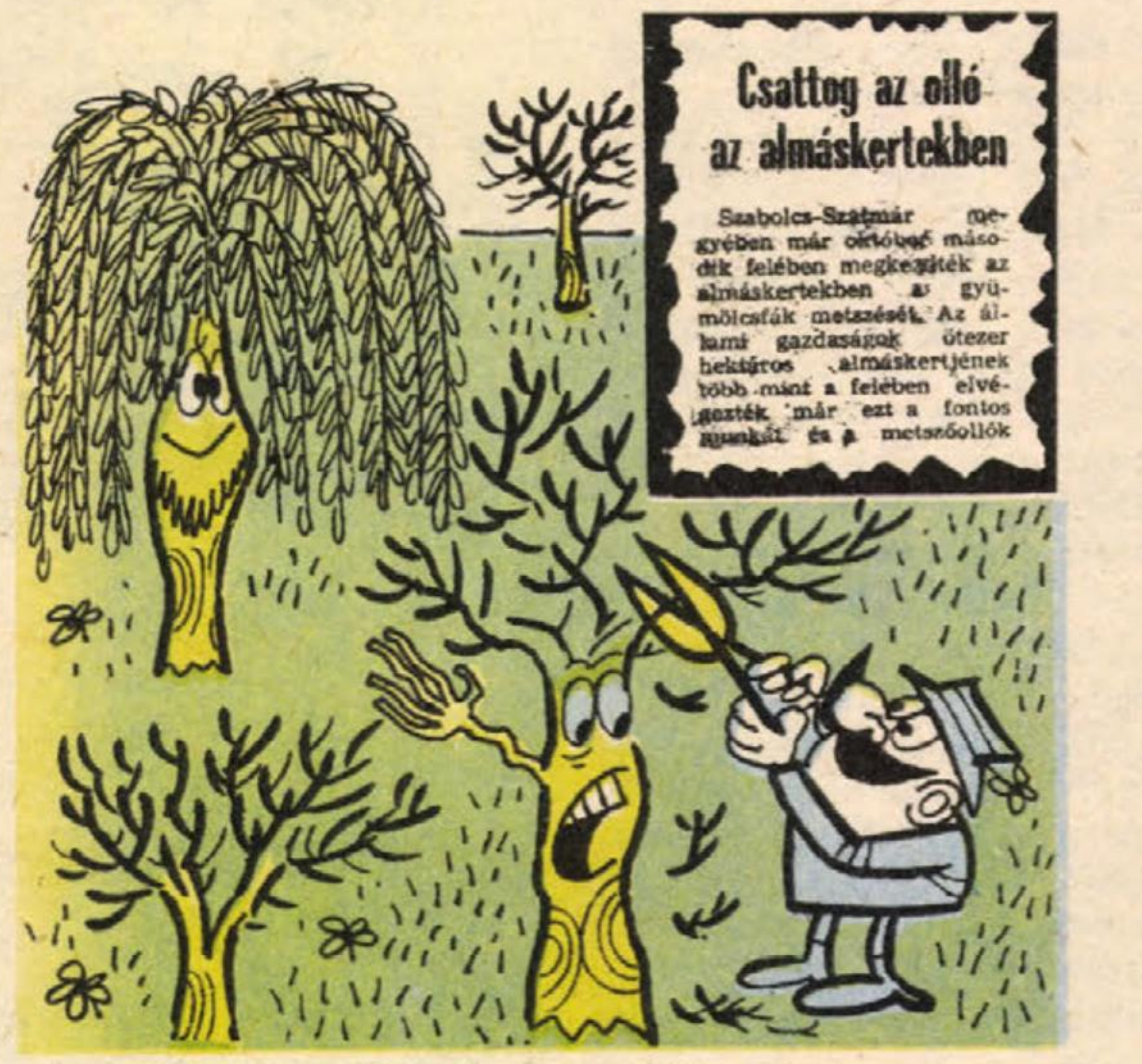
Csattog az olló az almáskertekben
Szabolcs-Szatmár megyében már október második felében megkezdték az almáskertekben a gyümölcsfák metszését. Az állami gazdaságok ötezer hektáros almáskertjének több mint a felében elvégezték már ezt a fontos munkát és a metszőollók

– Ott az a hippi szomorúfűz. Őt miért nem stuccolják?

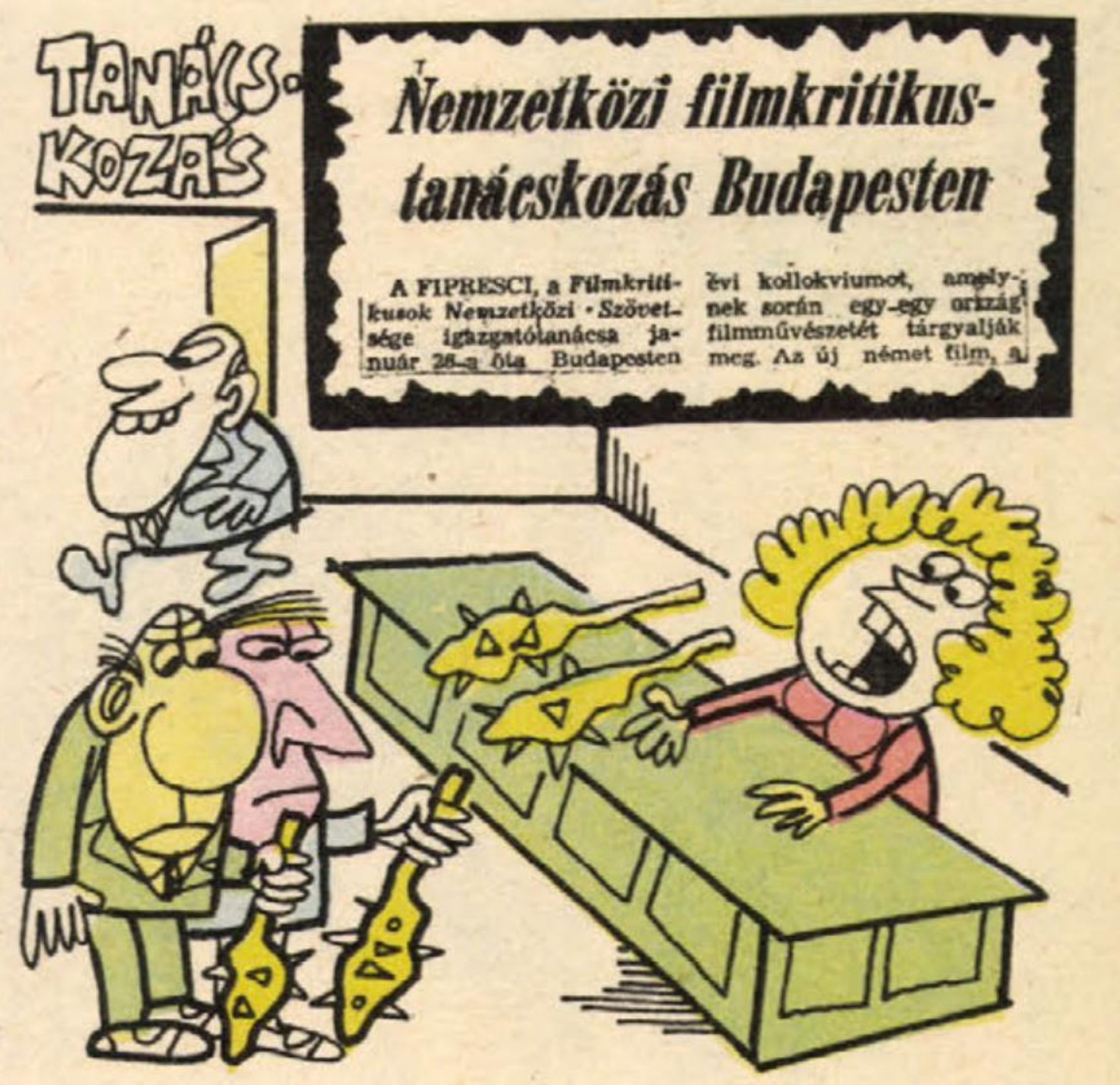
TANÁCSKOZÁS
Nemzetközi filmkritikus-tanácskozás Budapesten
A FIPRESCI, a Filmkritikusok Nemzetközi Szövetsége igazgatótanácsa január 28-a óta Budapesten
évi kollokviumot, amelynek során egy-egy ország filmművészetét tárgyalják meg. Az új német film, a

– Kérjük a bunkókat leadni a ruhatárban!

ÉVKÖNYVÜNK REJTVÉNYPÁLYÁZATAINAK NYERTESEI

A Ludas Matyi 1972-es évkönyvében két rejtvénnyel szolgáltunk olvasóinknak.

A „Kacifántos keresztrejtvény" című pályázatra 8463 helyes megfejtés érkezett, a kitűzött tízszer 100 forintos díjat — sorsolással — az alábbiak nyerték:

Deme Sándor, Bp. XI., Irinyi u. 9.

Szöllős Árpád, Salgótarján, Pécskő u. 8.

Voszka Éva, Bp. XIII., Rajk L. u. 62/b.

Németh Lajos, Celldömölk, Rákóczi út 25.

Zentai Tamás, Bp. XI., Ábel Jenő u. 2/b.

Bognár Tibor, Szombathely, Kisz u. 1/a.

Fábián Zsuzsa, Pápa, Vörösmarty u. 9.

Karakas Gábor, Bp. V., Károlyi Mihály u. 14/c.

Lázár Györgyné, Győr, Ifjúság krt. 25.

Sándor Éva, Szeged, Dobó u. 33.

A „KACIFÁNTOS KERESZTREJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

1 Ki	2 MIN	3 T	VET	4 UG	YA	5 RAT
6 KO	D	EX	■	R	■	KÓ
7 S	EN	A	8 T	O	R	■
9 T	ES	S	É	K	■	10 LÁN
OL	■	■	11 K	ÖTÉ	12 N	Y
■	13 G	14 OND	O	L	ATO	K
15 M	ONG	U	Z	■	■	ERE
16 AP	O	L	LO	N	17 io	S
18 PA	K	Á	■	■	19 Ni	KE
■	■	20 L	21 EGÉ	22 PEL	■	DE
23 ER	24 E	■	25 SZ	E	26 L	LEM
27 NA	GY	28 M	E	N	Ő	■
■	29 S	O	N	KA	CS	30 ONT
31 V	E	RS	■	■	32 E	A
ITA	■	33 E	M	P	i	Rio

A „Tessék elolvasni" című rejtvényt 5175 olvasónk fejtette meg helyesen. Ugyancsak sorsolás útján döntöttük el, hogy kik kapják a kitűzött tízszer 100 forintos díjat. Ezek névsora:

Szirmai Sándor, Keszthely, Gagarin út 12.

Tóth László, Kaposvár, Pf. 208.

Karádi István, Bp. XII., Patkó köz 14.

Varga Klára, Bp. XIII., Váci út 4.

Makai Márton, Szeged, Bécsi krt. 37—39.

Prunkl János, Bp. VII., Dembinszki út 48.

Rétmezei Károly, Bp. XIX., Rákos út 10.

Vékony Katalin, Kiskunhalas, Kórház út 4.

Pál Lászlóné, Bp. VIII., Práter út 58.

Deme Gábor, Szendrő. Táncsics út 3.

A SZERENCSÉS NYERTESEK POSTÁN KAPJÁK MEG DÍJAIKAT.

A „TESSÉK ELOLVASNI" CÍMŰ REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

MULATSÁGOS ÁLLATOK

Voltaképpen ritkán nevetek állaton, s ha olykor megtörténik, a behatóbb vizsgálatnál többnyire az derül ki, hogy önmagamon nevettem, az emberen, mert az állat csupán rólunk mutatott be többé-kevésbé könyörtelen karikatúrát.

Mindig a majmok ketrece előtt nevetünk, csigán vagy hernyón nemigen, s az erejével hetvenkedő gúnár dürgése azért olyan hihetetlenül komikus, mert a fiatalemberek is nagyon hasonlóan viselkednek.

(Idézet K. Lorenz: Salamon király gyűrűje c. művéből.)

PAPUCSFÉRJ

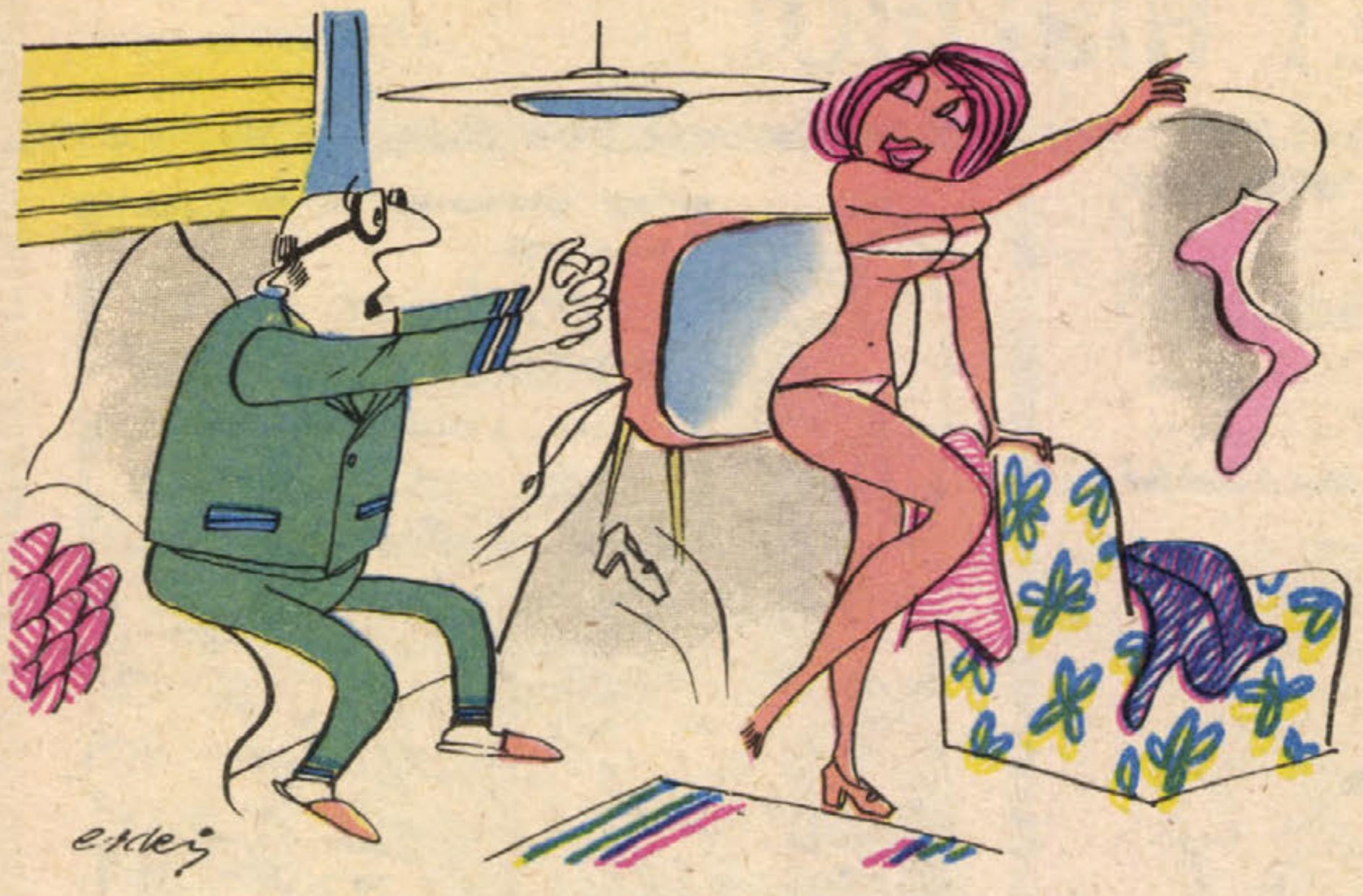

– Mancika, ne dobáld szét a ruháidat, mert ha a feleségem véletlenül hazajön, mérges lesz a rendetlenség miatt…

HIÚSÁG

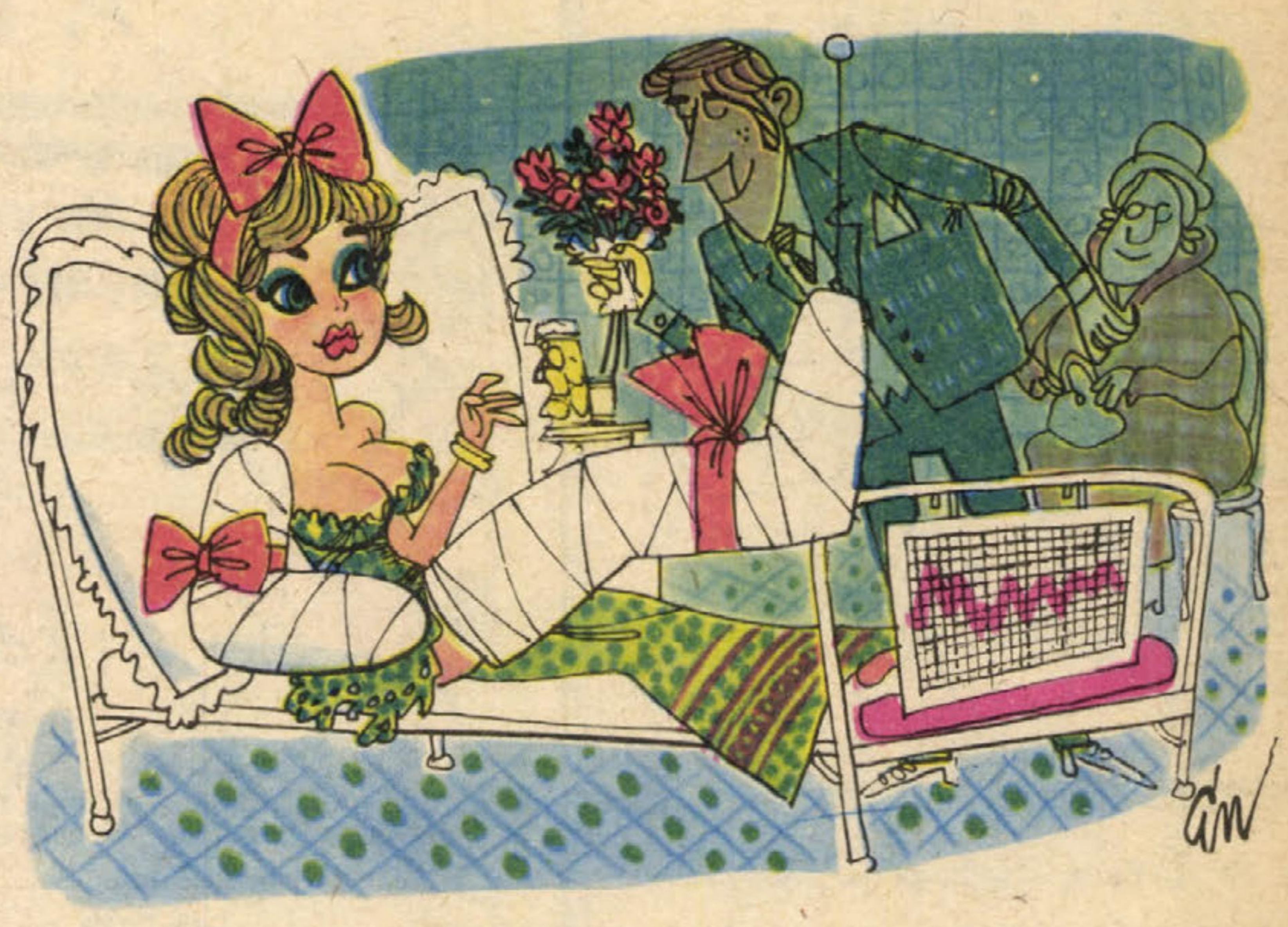

REND A LELKE MINDENNEK

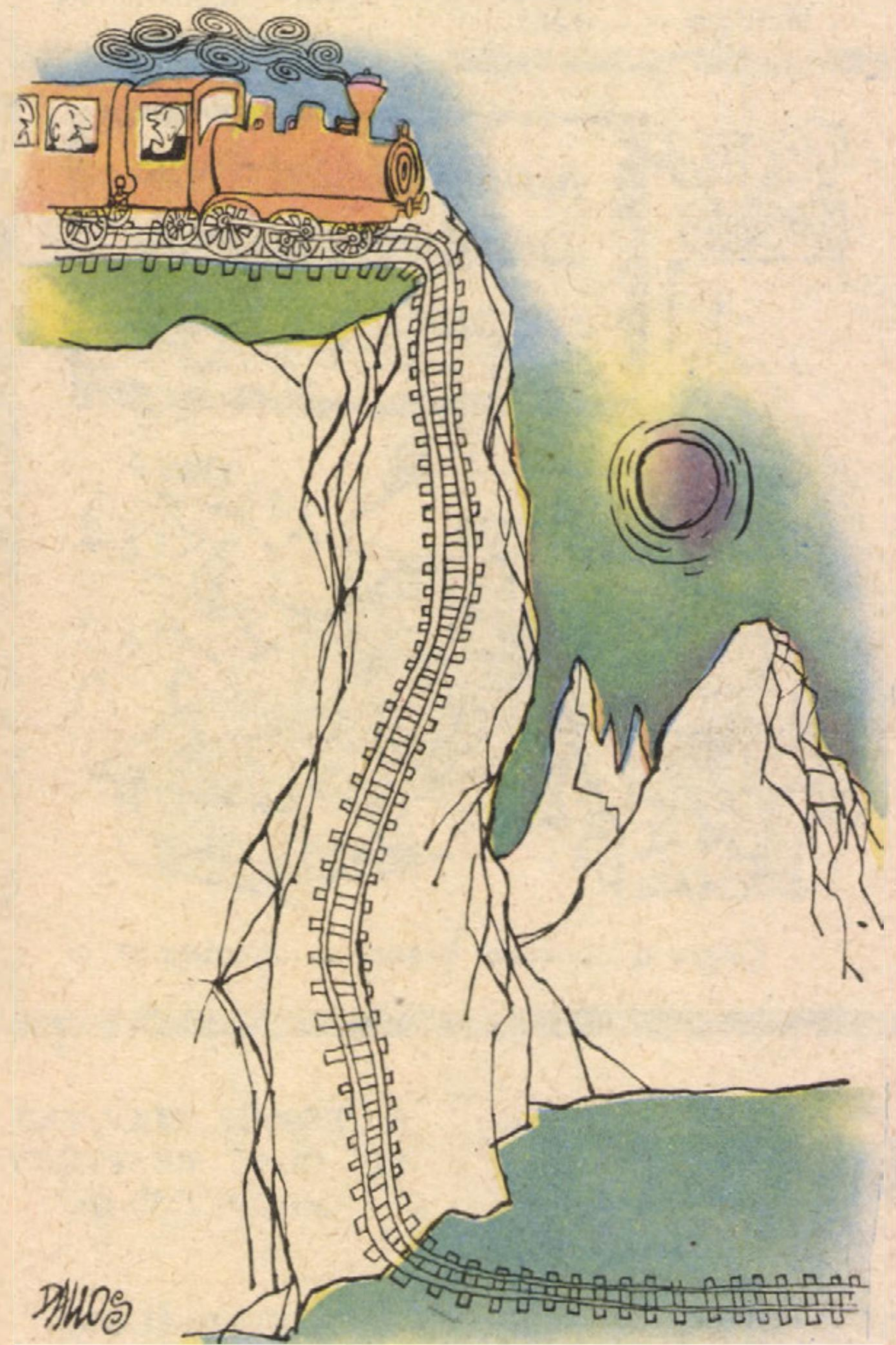

– Most egy nehéz terepszakasz következik. Mindenkinek van vasúti biztosítása?

A SPENÓT ÖL, BUTÍT ÉS ROMLÁSBA DÖNT

Lehet, hogy Popeye, a tengerész megfelelő pillanatokban herkulesi erőre tett szert a spenóttól, a legújabb orvosi felfedezések szerint azonban a spenót egyenesen ártalmas lehet csecsemők számára. Nem kisebb testületek állítják ezt, mint az ENSZ Élelmiszerügyi és Mezőgazdasági Szervezete (FAO), továbbá az Egészségügyi Világszervezet (WHO). Hogy olvasóink számára világosabb legyen a dolog, idézzük e nagy tekintélyű szervezetek véleményét: „A spenót magas nitrát tartalma kisgyerekeknél methaemoglobinaemia előidézője lehet.”

A gyermekek tehát, akik egészséges ösztönükkel már régen megérezték a spenót-veszélyt, ezzel csatát nyertek. Sajnos, eddig nem hallgattak rájuk, holott messze csengő sírással figyelmeztették szüleiket, hogy ne szoktassák őket rá a spenótfogyasztás káros szenvedélyére, mert előbb-utóbb methaemoglobinaemia lesz belőle.

TÖMBHÁZFELÜGYELŐ

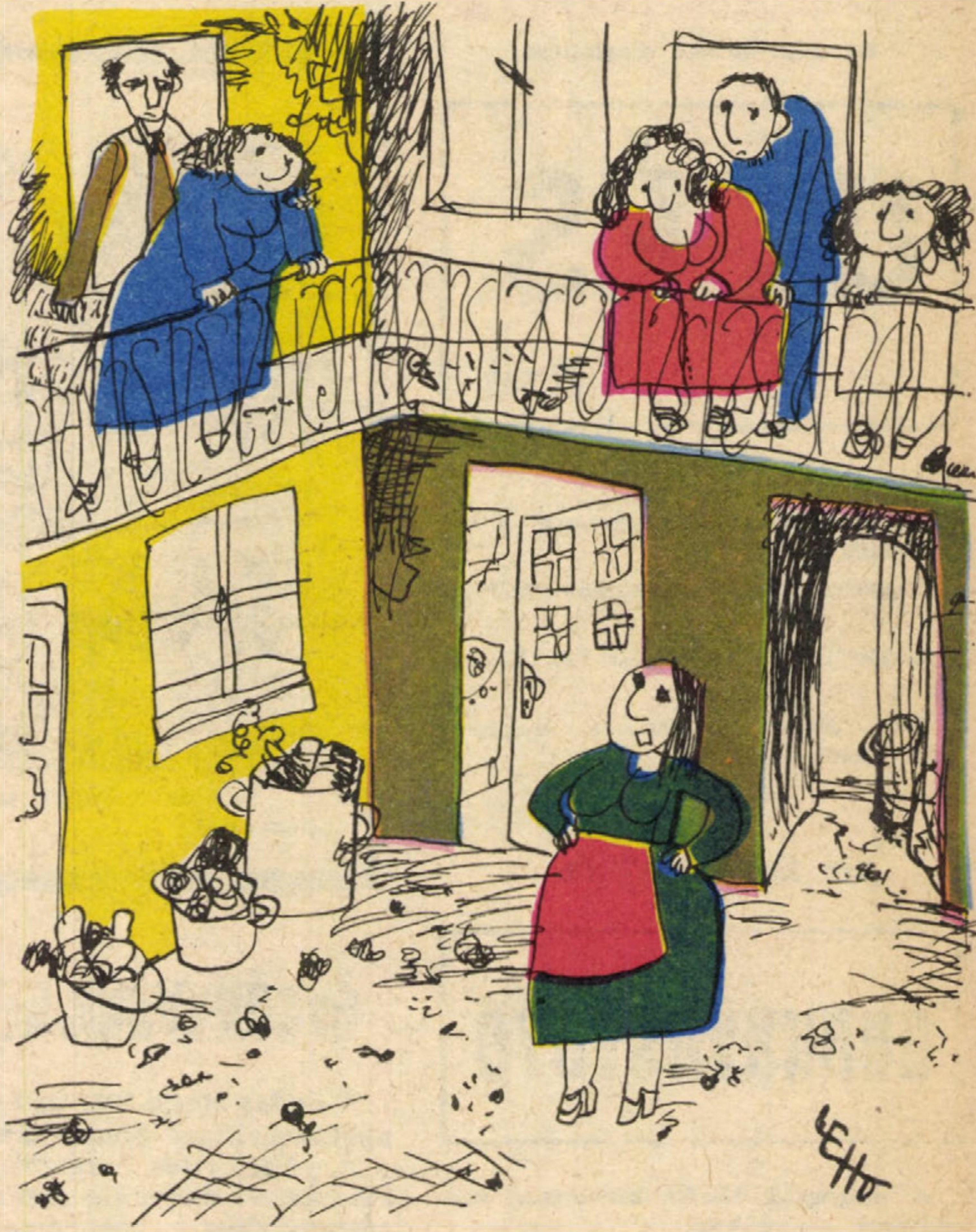

– Söpörtem eleget, söpörjön már más is!…

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI WELLS: A LÁTHATATLAN EMBER **NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI**

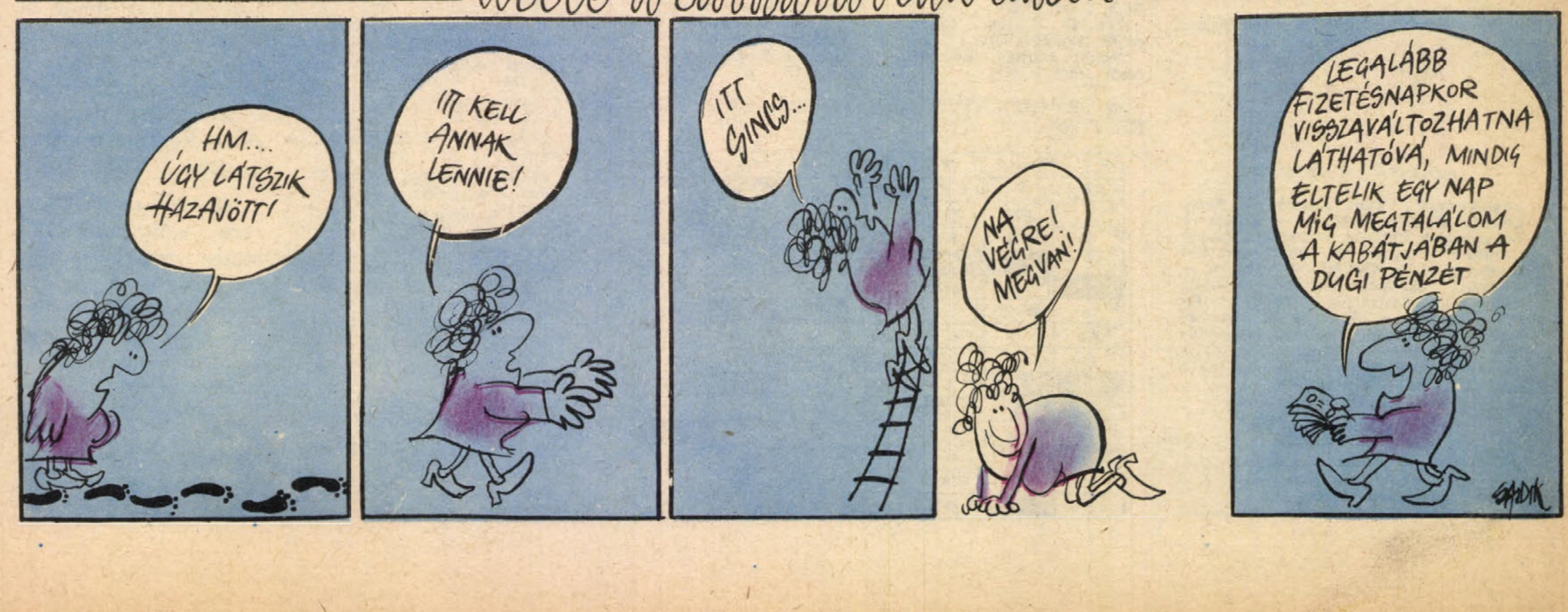
HM…. ÚGY LÁTSZIK HAZAJÖTT!
ITT KELL ANNAK LENNIE!
ITT SINCS…
NA VÉGRE! MEGVAN!
LEGALÁBB FIZETÉSNAPKOR VISSZAVÁLTOZHATNA LÁTHATÓVÁ, MINDIG ELTELIK EGY NAP MÍG MEGTALÁLOM A KABÁTJÁBAN A DUGI PÉNZÉT